

คู่มือ

การปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ (ปรับปรุงครั้งที่ ๒)

กลุ่มงานกำกับและการทวงถามหนี้
สำนักการสอบสวนและนิติการ

คู่มือ

การปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้
(ปรับปรุงครั้งที่ ๒)

กลุ่มงานกำกับการทวงถามหนี้
สำนักการสอบสวนและนิติการ

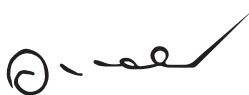
ส่วนอำนวยความสะดวก
กรมการปกครอง

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นต้นมา และได้มีการตรากฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวแล้ว หลายฉบับ กรมการปกครองในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ ในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้มีประสิทธิภาพเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน โดยเฉพาะในส่วนของผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนและแม่นยำ จึงจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปด้วยความเรียบร้อย กรมการปกครองจึงได้จัดทำ “คู่มือปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ (ปรับปรุงครั้งที่ ๒) โดยรวบรวมคำอธิบายข้อกำหนด กฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง และข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วในปัจจุบัน รวมถึงกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ตลอดจนหนังสือสั่งการ และการตอบข้อหารือเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นคู่มือและแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

กรมการปกครอง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า “คู่มือ การปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ (ปรับปรุงครั้งที่ ๒)” จะเป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงานตามกฎหมายดังกล่าว ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

ร้อยตำรวจโท

(อาทิตย์ บุญญะโสภิต)

อธิบดีกรมการปกครอง

สารบัญ

คำนำ	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
๑. ความเป็นมา.....	๑
๒. หลักการทวงถามหนี้.....	๒
๓. หลักเกณฑ์และวิธีการในการทวงถามหนี้.....	๒
๔.ภารกิจ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย.....	๑๐
บทที่ ๒ ธุรกิจทวงถามหนี้.....	๒๐
๑. การจดทะเบียนประกอบธุรกิจทวงถามหนี้.....	๒๐
๒. การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้.....	๒๓
บทที่ ๓ การกำกับดูแลและตรวจสอบ.....	๒๖
๑. คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ).....	๒๖
๒. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ.....	๒๗
๓. คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับพื้นที่).....	๒๘
๔. หน่วยงานเลขานุการ.....	๒๙
๕. วิธีการร้องเรียนและการรับเรื่องร้องเรียน.....	๓๑
๖. โครงสร้างองค์กรกำกับการทวงถามหนี้	
ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๓๓
๗. แผนผังกระบวนการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘	
(หน่วยงานรับเรื่องร้องเรียน/รับแจ้งความร้องทุกข์).....	๓๔
๘. อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี/ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ /คณะกรรมการฯ	
ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๓๕
๙. อำนาจหน้าที่ขององค์กร/หน่วยงาน	
ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๔๐
บทที่ ๔ ฐานความผิดและอัตราโทษ.....	๔๒
ภาคผนวก	
ส่วนที่ ๑ กฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้.....	๕๐
- พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๕๑
- กฎกระทรวงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๖๖
- ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์	
การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้.....	๗๖
- ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข	
เพื่ออำนวยความสะดวกในการร้องเรียนและการรับเรื่องร้องเรียน	
เกี่ยวกับการทวงถามหนี้.....	๗๘
- ข้อบังคับคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณา	
วินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและ	
คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๘๕

สารบัญ [ต่อ]

หน้า

- ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบและระยะเวลาการชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๘๙
- ร่างประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง กำหนดสถานที่อื่นและหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับช่วงเวลาอื่นนอกเหนือจากเวลาที่กฎหมายกำหนดเพื่อการทวงถามหนี้.....	๙๖
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘๓/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๙๗
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘๑/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๙๘
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๙๙
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๐๖
- คำสั่งคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล.....	๑๐๙
- คำสั่งคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการทวงถามหนี้.....	๑๑๑
ส่วนที่ ๒ กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน.....	๑๑๓
- พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. ๒๕๖๐.....	๑๑๔
- ประกาศ คสช. ฉบับที่ ๔๖/๒๕๕๗ เรื่อง ความผิดเกี่ยวกับการติดตามทวงถามหนี้.....	๑๑๗
- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.....	๑๑๘
- พระราชกฤษฎีกาเบี่ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗.....	๑๓๔
- ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดรายชื่อคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี่ยประชุมเป็นรายเดือนและอัตราเบี่ยประชุมเป็นรายเดือนและเป็นรายครั้งคราวสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๔๐
ส่วนที่ ๓ หนังสือสั่งการ.....	๑๔๒
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๑๖๖๗๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งการรับเรื่องร้องเรียนและการรับคำขอจดทะเบียนประกอบธุรกิจทวงถามหนี้.....	๑๔๓
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๒๔๙๖๙ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การเปรียบเทียบความผิดที่มีโทษอาญาตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๔๔
- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๑๔๙๖ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งแนวทางปฏิบัติในการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน.....	๑๔๕

สารบัญ [ต่อ]

หน้า

- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๑๔๙๐ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง กฎกระทรวงการจดทะเบียน การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๔๘
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๒๘๑๗ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่อง การมอบหมายและอนุญาตให้ข้าราชการอัยการเป็นกรรมการในคณะกรรมการ เปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๕๐
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๒๓๕๖๒ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เรื่อง ประเมินผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในประเด็นการร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ (ความพึงพอใจของผู้รับบริการ).....	๑๕๒
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๒/ว ๙๐๔๐ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๒๘ (๔).....	๑๕๗
ส่วนที่ ๔ หนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้.....	๑๖๐
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๑๓๕๘๐ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรื้อกรณีการติดตามทวงถามหนี้ของกองทุนผู้สูงอายุ.....	๑๖๑
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๑๕๓๑๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรื้อประเด็นปัญหาทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๖๒
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๑๗๑๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขอเสนอข้อคิดเห็น และขอแนวทางปฏิบัติในประเด็นที่ยังไม่ชัดเจน.....	๑๖๙
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๒๑๓๖๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรื้อในประเด็นที่เกี่ยวกับการตีความและแนวทางปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๗๒
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๒๑๙๗๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรื้อกรณีการจดทะเบียนผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้.....	๑๗๖
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๒๓๕๔๔ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรื้อการปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๗๘
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๑๔๕ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรื้อแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘....	๑๘๐
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การทวงถามหนี้ของเจ้าหน้าที่ ของรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่องเสร็จที่ ๑๔๖๑/๒๕๕๘.....	๑๘๓
- หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๒/๑๒๙ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ เรื่อง ขอรื้อขอบเขตความหมายของคำว่า “การทวงถามหนี้” ตามพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๘๘

คณะผู้จัดทำ

บทที่ ๑

บทนำ

ปัญหานี้สินของประชาชนในภาคครัวเรือนถือเป็นปัญหาสำคัญยิ่งที่ไม่ควรมองข้าม เนื่องจากในสถานการณ์ปัจจุบันประชาชนมีภาระและความจำเป็นหลายประการในการที่จะต้องใช้จ่ายเงิน อีกทั้งการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินซึ่งถือเป็นเจ้าหนี้ในระบบมีความเข้มงวดมากขึ้นในการหาหลักประกันการชำระหนี้จากลูกหนี้ ทำให้ประชาชนบางกลุ่มที่ไม่มีหลักประกันใดๆ เพื่อขอกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินในระบบ จำเป็นต้องหันกลับไปใช้ช่องทางการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ ซึ่งการกู้ยืมเงินนอกระบบนั้นส่วนใหญ่นายทุนผู้ให้กู้จะคิดดอกเบี้ยให้อัตราที่สูงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด จนทำให้ลูกหนี้หลายรายไม่สามารถหาเงินมาให้เพียงพอต่อการชำระหนี้ จึงต้องกู้หนี้ยืมสินจากเจ้าหนี้ทั้งในระบบและนอกระบบแล้วแต่ความสามารถของลูกหนี้ที่จะหยิบยืมมาหมุนเวียนใช้จ่ายในยามฉุกเฉินได้เมื่อมีการก่อหนี้ก็ย่อมมีลูกหนี้บางรายที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด ทำให้เกิดการผิดนัดชำระหนี้หรือไม่สามารถชำระหนี้ได้ตรงตามเวลา อันนำมาซึ่งปัญหาการทวงถามหนี้ที่ไม่เหมาะสมต่อลูกหนี้ ซึ่งในปัจจุบันเจ้าหนี้มีวิธีการทวงถามหนี้ในหลากหลายรูปแบบ ทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นการใช้ถ้อยคำที่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอย่างรุนแรง การคุกคามโดยขู่เช็ก การใช้กำลังประทุษร้าย หรือการทำให้เสียชื่อเสียง รวมถึงการให้ข้อมูลเท็จและการสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่บุคคลอื่น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ออกมาใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นต้นมา

๑. ความเป็นมาของกฎหมายการทวงถามหนี้^๑

เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๐ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอร่างพระราชบัญญัติการติดตามทวงถามหนี้อย่างเป็นธรรม พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.)

สภานิติบัญญัติแห่งชาติสิ้นสุดสถานะลง ทำให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ไม่ได้รับการพิจารณาในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓

สำนักงานเศรษฐกิจการคลังเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบรับหลักการเมื่อ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓

๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าว และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาลพิจารณา

๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีพระราชกฤษฎีกายกย่องสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงมิได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ต่อมาฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้พิจารณาและนำเสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ให้ความเห็นชอบและบรรจุเข้าสู่วาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.)

๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้มีมติเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย

๖ มีนาคม ๒๕๕๘ พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

^๑ ข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ๗ ก.ค. ๕๘

๒. หลักการทวงถามหนี้

ในการทวงถามหนี้จะต้องไม่กระทำการที่ไม่เหมาะสมต่อลูกหนี้ไม่ว่าจะเป็นการใช้ถ้อยคำที่เป็น การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอย่างรุนแรง การคุกคามโดยขู่เข็ญ การใช้กำลังประทุษร้าย หรือการทำให้เสีย ชื่อเสียง รวมถึงการให้ข้อมูลเท็จและการสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่บุคคลอื่น เป็นต้น

๓. หลักเกณฑ์และวิธีการในการทวงถามหนี้

๓.๑ หลักเกณฑ์การทวงถามหนี้

จากนิยามในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ “ผู้ทวงถามหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้ซึ่งเป็นผู้ให้สินเชื่อ ผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้จัดให้มีการเล่น การพนันเป็นปกติธุระตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน และเจ้าหนี้อื่นซึ่งมีสิทธิรับชำระหนี้อันเกิดจากการ กระทำที่เป็นทางการค้าปกติหรือเป็นปกติธุระของเจ้าหนี้ ทั้งนี้ ไม่ว่าหนี้ดังกล่าวจะชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึง ผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ ผู้รับมอบอำนาจช่วงในการทวงถามหนี้ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ และผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้โดยหนี้ที่เกิดขึ้น ไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่ามูลหนี้จะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และกำหนดให้บุคคลใดที่ประสงค์จะประกอบ ธุรกิจทวงถามหนี้ ต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ กรณีเป็นบุคคลธรรมดาสามารถยื่น จดทะเบียนต่อนายทะเบียนซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง ณ สำนักงานทะเบียนใน กรุงเทพมหานครหรือต่างจังหวัด และหากเป็นทนายความหรือสำนักงานทนายความให้ยื่นจดทะเบียน ต่อคณะกรรมการสภาพทนายความ

๓.๒ เจ้าหนี้ผู้ทวงถามหนี้ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้

ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓ ได้กำหนดประเภทของผู้ทวงถามหนี้ ไว้ในบทนิยาม

“ผู้ทวงถามหนี้” ซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว จำแนกได้ ๘ ประเภท คือ

(๑) เจ้าหนี้ซึ่งเป็นผู้ให้สินเชื่อ

(๒) ผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

(๓) ผู้จัดให้มีการเล่นการพนันเป็นปกติธุระตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

(๔) เจ้าหนี้อื่นซึ่งมีสิทธิรับชำระหนี้อันเกิดจากการกระทำที่เป็นทางการค้าปกติหรือปกติธุระ ของเจ้าหนี้

(๕) ผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนีดังกล่าว

(๖) ผู้รับมอบอำนาจช่วงในการทวงถามหนี้

(๗) ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๘) ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

โดยอาจอธิบายขยายความผู้ทวงถามหนี้แต่ละประเภท ได้ดังนี้

๑. เจ้าหนี้ซึ่งเป็นผู้ให้สินเชื่อ เช่น ธนาคารที่ประกอบธุรกิจให้กู้ยืมเงินซึ่งตามกฎหมาย นี้ การให้สินเชื่อนั้นมิได้หมายถึงแต่เพียงการให้กู้ยืมเงินแต่อย่างเดียวนั้น แต่ยังรวมถึงการให้บริการ บัตรเครดิต การให้เช่าซื้อ การให้เช่าแบบลีสซิง และสินเชื่ออื่นๆที่มีลักษณะทำนองเดียวกันด้วย อีกทั้ง ยังรวมถึงบุคคลที่รับซื้อหรือรับโอนสิทธิเรียกร้องมาจากผู้ให้สินเชื่ออีกทอดหนึ่งด้วย

๒. ผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ได้แก่ ผู้ขาย ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ และหมายความรวมถึงผู้ประกอบการโฆษณาด้วย นอกจากนั้นอย่างไรจะถือว่าเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ยังสามารถศึกษาเทียบเคียงได้จากแนวคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ในคดีผู้บริโภค ซึ่งน่าจะนำมาปรับใช้กับกฎหมายฉบับนี้ได้ทั้งหมด ทั้งนี้ขอให้สังเกตว่า ถึงแม้ลูกหนี้จะมีผู้ใช้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค เช่น ลูกหนี้สั่งซื้อสินค้าจากเจ้าหนี้ไปเพื่อนำไปขายต่อ หรือนำไปใช้ประกอบธุรกิจของลูกหนี้ ซึ่งตามกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคไม่ถือว่าลูกหนี้เป็นผู้บริโภคตามกฎหมายและแม้คดีพิพาทระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้จะมีผู้ใช้บริโภคก็ตาม แต่ในการทวงถามหนี้ผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ เพราะตามนิยามศัพท์ของกฎหมายดังกล่าวให้พิจารณาจากตัวเจ้าหนี้เป็นสำคัญเท่านั้น

๓. ผู้จัดให้มีการเล่นพนันเป็นปกติธุระตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งบทบัญญัติในส่วนนี้จะหมายถึงการจัดให้มีการเล่นการพนันในสนามมวยหรือบ่อนไก่ที่ได้รับอนุญาต เป็นต้น และเป็นการบัญญัติเพื่อไว้ในอนาคต หากมีการอนุญาตจัดให้มีการเล่นการพนันประเภทอื่นๆ ด้วย

๔. เจ้าหนี้อื่นซึ่งมีสิทธิรับชำระหนี้อันเกิดจากการกระทำที่เป็นทางการค้ำปกติหรือเป็นปกติธุระของเจ้าหนี้ เจตนารมณ์ที่บัญญัติส่วนนี้ไว้เพื่อให้ครอบคลุมเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิรับชำระหนี้อันเกิดจากการกระทำทางการค้ำปกติ และเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิรับชำระหนี้อันเกิดจากการกระทำที่เป็นปกติธุระของเจ้าหนี้แต่ไม่ใช่หนี้ที่เกิดจากการกระทำที่เป็นทางการค้ำด้วย

๕. ผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ดังกล่าว ซึ่งได้แก่เจ้าหนี้ตามข้อ ๑-๔ กรณีเจ้าหนี้ไม่ไปทวงถามหนี้เองแต่มอบอำนาจให้บุคคลอื่นไปดำเนินการแทน

๖. ผู้รับมอบอำนาจช่วงในการทวงถามหนี้ ไม่ว่าจะมอบอำนาจไปกี่ช่วงก็ตาม

๗. ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

๘. ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ เช่น พนักงานหรือลูกจ้างของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือบุคคลอื่นที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ เป็นต้น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าแม้กฎหมายฉบับนี้จะได้กำหนดนิยามผู้ทวงถามหนี้ไว้ถึง ๘ ประเภท แต่ก็ได้ควบคุมการทวงถามหนี้ของเจ้าหนี้ทุกประเภท โดยหากเป็นเจ้าหนี้ประเภทอื่นๆ ที่ไม่เข้าข่ายตามมาตรา ๓ ย่อมไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ฉบับนี้แต่อย่างใด เช่น เป็นเจ้าหนี้ละเมิด หรือเจ้าหนี้ที่ผู้บริโภคมีสิทธิเรียกร้องเอาแก่ผู้ประกอบธุรกิจ หรือหนี้ที่เกิดจากการผิดสัญญาทั่วไปโดยที่เจ้าหนี้นั้นมิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจหรือมิใช่ผู้ให้สินเชื่อเป็นทางการค้ำปกติ ย่อมไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายนี้ แต่อย่างไรก็ดี กฎหมายฉบับนี้ก็ได้นำคำจำกัดความเกี่ยวกับเจ้าหนี้หรือผู้ทวงถามหนี้ที่จะต้องถูกควบคุมการทวงถามหนี้ไว้ค่อนข้างที่จะกว้างขวาง

กล่าวโดยสรุป คือ หนี้ที่เจ้าหนี้เป็นผู้ประกอบธุรกิจเกือบทุกประเภท เป็นหนี้ที่การทวงถามหนี้ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมตามกฎหมายนี้ ส่วนหนี้ที่การทวงถามหนี้ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมตามกฎหมายนี้จะเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นตามกฎหมาย หรือโดยนิติเหตุ ที่ไม่มีลักษณะเป็นการให้สินเชื่อ เช่น หนี้ค่าอุปการะ

เลี้ยงดูบุตร หนี้ละเมิด หรือหนี้ที่เกิดจากการทำนิติกรรมสัญญาที่เจ้าหนี้มิใช่ผู้ประกอบการธุรกิจ เช่น ให้เพื่อน หรือญาติพี่น้องกู้ยืมเงินโดยที่ผู้ให้กู้มิได้ให้กู้ยืมเงินที่เป็นทางการค้ำปกติ

ทั้งนี้ หนี้ดังกล่าวตามข้อ ๑ - ๔ แม้จะเป็นหนี้ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเจ้าหนี้ไม่มีสิทธิที่จะฟ้องร้องในทางคดีเพื่อบังคับให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ก็ตาม แต่ในการทวงถามหนี้เจ้าหนี้หรือผู้ทวงถามหนี้ก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ เช่น หนี้ที่เกิดจากการพนันหรือหนี้ที่เกิดจากการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา หนี้ที่เกิดจากการซื้อขายสิ่งผิดกฎหมาย ถึงแม้เจ้าหนี้ไม่มีสิทธิฟ้องร้องบังคับคดีเอาแก่ลูกหนี้ แต่หากเจ้าหนี้ทำการทวงถามหนี้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายก็จะมีผลผิดตามกฎหมายนี้ ซึ่งผู้ที่อยู่ในบังคับของกฎหมายนอกจากตัวเจ้าหนี้เองแล้ว ยังหมายความรวมถึงตัวแทนของเจ้าหนี้ที่ไปทำการทวงถามหนี้ ได้แก่ ผู้รับมอบอำนาจ ผู้รับมอบอำนาจช่วง ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้และผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ดังนั้น ตัวแทนเหล่านี้หากดำเนินการทวงถามหนี้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้วจะปิดความรับผิดชอบของตนโดยอ้างว่าตนเองมิใช่เจ้าหนี้มิได้

“ผู้ให้สินเชื่อ” หมายความว่า

๑. บุคคลซึ่งให้สินเชื่อเป็นทางการค้ำปกติ หรือ
๒. บุคคลซึ่งรับซื้อหรือรับโอนสินเชื่อต่อไปทุกทอด

กล่าวคือ ผู้ให้สินเชื่อตามความหมายในคำนิยามนั้น จะครอบคลุมทั้งกรณีเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ให้สินเชื่อเป็นทางการค้ำปกติคือหวังผลกำไรจากการให้สินเชื่อ หรือเป็นบุคคลซึ่งรับซื้อหรือรับโอนสินเชื่อต่อไปทุกทอดด้วย

“ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา และให้หมายความรวมถึงผู้ค้ำประกันซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาด้วย ซึ่งตามบทนิยามนี้ให้หมายความถึงเฉพาะลูกหนี้และผู้ค้ำประกันที่เป็นบุคคลธรรมดาเท่านั้น หาได้หมายความถึงลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกันที่เป็นนิติบุคคลแต่อย่างใดไม่และผู้ค้ำประกันหมายถึง การค้ำประกันโดยบุคคลตามมาตรา ๖๘๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่รวมถึงผู้จำนองตามมาตรา ๗๐๒ ด้วย

“ธุรกิจทวงถามหนี้” หมายความว่า การรับจ้างทวงถามหนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเป็นปกติธุระแต่ไม่รวมถึงการทวงถามหนี้ของนายความซึ่งกระทำการแทนลูกความของตน

กล่าวคือ การทำธุรกิจทวงถามหนี้ใดๆ ที่เป็นการรับจ้างทวงถามหนี้โดยตรงที่เป็นปกติธุระซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการจดทะเบียนต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า อาทิ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ทำธุรกิจรับจ้างทวงถามหนี้ต่างๆ และการทำธุรกิจทวงถามหนี้ใดๆ ที่เป็นการรับจ้างทวงถามหนี้โดยอ้อมที่เป็นปกติธุระ เช่น บริษัทในเครือของบริษัทที่รับจ้างทวงถามหนี้ถือว่าเข้าข่ายเป็นการทำธุรกิจทวงถามหนี้ตามความในมาตรานี้ด้วย แม้ไม่ถึงขั้นทำเป็นอาชีพก็ตาม แต่ถ้าทำเป็นปกติธุระก็จะเป็นการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามกฎหมายนี้

“ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้” หมายความว่า ที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ทำงานของลูกหนี้ และให้หมายความรวมถึงหมายเลขโทรศัพท์และโทรสาร และสถานที่ติดต่อโดยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือโดยสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น ที่สามารถติดต่อกับลูกหนี้ได้ด้วย

กล่าวคือ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้ ตามความในมาตรานี้หาได้หมายความถึงเฉพาะที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ใดๆ แต่อย่างใด แต่ได้ให้คำนิยามรวมไปถึงหมายเลขโทรศัพท์และโทรสาร และ

สถานที่ติดต่อโดยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) และสื่อเทคโนโลยีประเภทอื่นด้วย แม้ตามความหมายในทางปกติทั่วไปจะไม่ถือว่าเป็นสถานที่ที่กฎหมายกำหนดคำนียามดังกล่าวไว้ก็เพื่อเชื่อมโยงกับมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่บัญญัติห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ แต่มีข้อยกเว้นว่าการติดต่อกับบุคคลอื่นให้กระทำได้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เท่านั้น

๓.๓ การจดทะเบียนและการเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้^๒

๑. การจดทะเบียน

ผู้ที่จะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องทำการจดทะเบียนเพื่อเป็นผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ก่อน ดังนี้

๑) บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่จะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องจดทะเบียนต่อนายทะเบียนซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง กรณีการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยสำนักงานทะเบียนที่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ในกรุงเทพมหานครตั้งอยู่ที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ส่วนในต่างจังหวัดตั้งอยู่ ณ ที่ทำการปกครองจังหวัด ซึ่งการจดทะเบียนจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒) ทนายความหรือสำนักงานทนายความต้องจดทะเบียนต่อคณะกรรมการสภาทนายความกรณีการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนให้อุทธรณ์ต่อสภานายกพิเศษ

ทั้งนี้ บุคคลใดประกอบธุรกิจทวงถามหนี้หรือกิจการอื่นในลักษณะทำนองเดียวกันตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ก่อนวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘) หากประสงค์จะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต่อไป ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง หรือตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในระหว่างการยื่นคำขอจดทะเบียนตาม วรรคหนึ่ง ให้บุคคลนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่รับจดทะเบียนจากนายทะเบียน (มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘) และให้คณะกรรมการสภาทนายความต้องรายงานการดำเนินการเกี่ยวกับการรับจดทะเบียน การเพิกถอนการจดทะเบียนตลอดจนการวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนของคณะกรรมการสภาทนายความและสภานายกพิเศษต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้เพื่อทราบเป็นประจำทุก ๓ เดือนตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. การเพิกถอนการจดทะเบียน

๑) คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ เคยถูกลงโทษปรับทางปกครองและถูกลงโทษซ้ำอีกจากการกระทำความผิดอย่างเดียวกัน หรือกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่มีโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ การอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอน

^๒ สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, “ความเป็นมาและประเด็นอภิปรายการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ.,” หน้า ข.

การจดทะเบียนให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (มาตรา ๓๘)

๒) กรณีนายความหรือสำนักงานนายความ หากเข้าเงื่อนไขตามกฎหมายที่จะถูก เพิกถอนการจดทะเบียนจะเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาพนายความ และการอุทธรณ์คำสั่ง เพิกถอนการจดทะเบียนให้อุทธรณ์ต่อสภานายกพิเศษ

๓.๔ วิธีการในการทวงถามหนี้

๑) วัธีปฏิบัติในการติดต่อกับลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้

๑.๑ สถานที่ติดต่อในกรณีที่ติดต่อโดยบุคคลหรือทางไปรษณีย์ (มาตรา ๙ (๑)) ให้ติดต่อตามสถานที่ที่ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้แจ้งให้เป็นสถานที่ติดต่อ ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวไม่ได้แจ้งไว้ล่วงหน้าหรือสถานที่ที่ได้แจ้งไว้ไม่สามารถติดต่อได้ โดยผู้ทวงถามหนี้ได้พยายามติดต่อตามสมควรแล้ว ให้ติดต่อตามภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ หรือสถานที่ทำงานของบุคคลดังกล่าว หรือสถานที่อื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๑.๒ เวลาในการติดต่อโดยบุคคล โทรศัพท์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น (มาตรา ๙ (๒)) ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ให้ติดต่อได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ นาฬิกา ในวันหยุดราชการให้ติดต่อได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา

๑.๓ จำนวนครั้งที่ติดต่อต้องเหมาะสม (มาตรา ๙ (๓)) คือ ต้องไม่ติดต่อกันครั้งเกินไป โดยกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้อาจประกาศกำหนดจำนวนครั้งด้วยก็ได้

๑.๔ การแสดงตนของผู้รับมอบอำนาจ (มาตรา ๙ (๔)) ในกรณีที่ผู้ทวงถามหนี้เป็นผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ หรือเป็นผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ อันรวมถึงผู้รับมอบอำนาจช่วงด้วย ผู้ทวงถามหนี้จะต้องแจ้งชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อหน่วยงานของตนและของเจ้าหนี้ และจำนวนหนี้และถ้าผู้รับมอบอำนาจดังกล่าวทวงถามหนี้ต่อหน้า ให้แสดงหลักฐานการมอบอำนาจให้ผู้ทวงถามหนี้ด้วย

๑.๕ การรับชำระหนี้ (มาตรา ๑๐) กรณีที่ผู้ทวงถามหนี้ขอรับชำระหนี้ ผู้ทวงถามหนี้ต้องแสดงหลักฐานการรับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้และต้องออกหลักฐานการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ด้วย ทั้งนี้ หากลูกหนี้ได้ชำระหนี้แก่ผู้ทวงถามหนี้โดยสุจริต ให้ถือว่าเป็นการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้โดยชอบ ไม่ว่าผู้ทวงถามหนี้จะได้รับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้จากเจ้าหนี้หรือไม่ก็ตาม

๒) ข้อห้ามในการทวงถามหนี้

กฎหมายกำหนดห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ (มาตรา ๘ วรรคแรก) กฎหมายห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ตัวลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ เว้นแต่บุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ แต่ได้มีบทยกเว้นไว้ให้สามารถติดต่อบุคคลอื่นได้ เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เท่านั้น เนื่องจากแต่เดิม ผู้รับจ้างทวงถามหนี้ต่างๆ มักใช้วิธีการข่มขู่กดดันลูกหนี้ด้วยการติดต่อทวงถามหนี้ไปยังญาติพี่น้องหรือสถานที่ทำงานของลูกหนี้ ดังนั้น กฎหมายฉบับนี้จึงวางหลักเกณฑ์ไว้เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยผู้ทวงถามหนี้จะติดต่อทวงถามหนี้กับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้มิได้ เว้นแต่บุคคลอื่นนั้นเป็นบุคคลที่ลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ สำหรับการติดต่อกับบุคคลอื่นเพื่อการทวงถามหนี้ให้กระทำเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เท่านั้น เช่น ติดต่อสอบถามว่าลูกหนี้อยู่ที่ไหนในปัจจุบันกรณีที่ไม่สามารถติดต่อลูกหนี้ตามที่อยู่ที่อยู่ลูกหนี้แจ้งไว้ได้ (มาตรา ๘ วรรคแรก)

หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๓๙) โดยหากต้องการติดต่อกับบุคคลอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ผู้ทวงถามหนี้ต้องแสดงตัว (มาตรา ๘ วรรคสอง (๑)) คือ แจ้งชื่อตัว ชื่อสกุล และแสดงเจตนาว่าต้องการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาทตามมาตรา ๓๔

๒.๒ ห้ามแจ้งความเป็นหนี้กับบุคคลอื่น (มาตรา ๘ วรรคสอง (๒)) กฎหมายห้ามผู้ทวงถามหนี้แจ้งถึงความเป็นหนี้ของลูกหนี้ต่อบุคคลอื่น (มาตรา ๘ อนุมาตรา ๒ และมาตรา ๑๑ อนุมาตรา ๓ หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๓๙) ทั้งนี้เป็นเพราะแต่เดิมผู้ทวงถามหนี้หรือเจ้าหนี้บางคน นิยมใช้วิธีประจานลูกหนี้ต่อบุคคลต่างๆ โดยเฉพาะในที่ทำงาน ด้วยการแสดงข้อมูลว่าลูกหนี้เป็นหนี้ต้น เพื่อกดดันให้ลูกหนี้ชำระหนี้ดังนั้น กฎหมายจึงกำหนดหลักเกณฑ์ไว้เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งหลักเกณฑ์การปฏิบัตินี้มีข้อยกเว้นไว้ว่าหากบุคคลอื่นนั้นเป็นสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของลูกหนี้ และบุคคลนั้นได้สอบถามผู้ทวงถามหนี้ถึงสาเหตุของการติดต่อ กฎหมายให้ผู้ทวงถามหนี้ชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับหนี้ต่อบุคคลดังกล่าวได้เท่าที่จำเป็นและเหมาะสมเท่านั้น

๒.๓ ห้ามใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจ ในการติดต่อสอบถามที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ (มาตรา ๘ วรรคสอง (๓)) กล่าวคือ ไม่ใช้ภาษา สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจบนซองจดหมายหรือในหนังสือหรือในสื่ออื่นใดในการติดต่อสอบถามบุคคลอื่นที่มีใช้ลูกหนี้หรือบุคคลที่ลูกหนี้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อสอบถามเพื่อทวงถามหนี้ หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๓๙

๒.๔ ห้ามติดต่อหรือแสดงตนที่ทำให้เข้าใจผิด (มาตรา ๘ วรรคสอง (๔)) กล่าวคือ ในการติดต่อกับบุคคลอื่นนอกจากลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ ห้ามติดต่อหรือแสดงตนที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ เช่น ผู้ทวงถามหนี้หลอกลวงว่าเป็นญาติของลูกหนี้มาเยี่ยมเยียนลูกหนี้แล้วขอทราบที่อยู่ของลูกหนี้ เป็นต้น หากฝ่าฝืนมีโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๓๔

๒.๕ ห้ามทวงถามหนี้โดยการข่มขู่ การใช้ความรุนแรง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้อื่น (มาตรา ๑๑ (๑) หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๔๑)

๒.๖ ห้ามผู้ทวงถามหนี้ กระทำการทวงถามหนี้โดยใช้วาจาหรือภาษาที่เป็นการดูหมิ่นลูกหนี้หรือผู้อื่น (มาตรา ๑๑ (๒)) หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๓๙)

๒.๗ ห้ามผู้ทวงถามหนี้ กระทำการทวงถามหนี้โดยการแจ้งหรือเปิดเผยเกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่ผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๒) กล่าวคือ ถ้าบุคคลอื่นนั้นเป็นสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของลูกหนี้ อาจชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับหนี้ได้เท่าที่จำเป็นและตามความเหมาะสม หากบุคคลอื่นดังกล่าวได้สอบถามถึง

สาเหตุของการติดต่อ (หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๓๙)

๒.๘ ห้ามผู้ทวงถามหนี้ กระทำการติดต่อลูกหนี้โดยปรอณียบัตร เอกสารเปิดผนึก โทรสาร หรือสิ่งอื่นใดที่สื่อให้ทราบว่าเป็นการทวงถามหนี้อย่างชัดเจน เว้นแต่กรณีการบอกกล่าวบังคับ จำนองด้วยวิธีการประกาศหนังสือพิมพ์ ซึ่งเจ้าหนี้ไม่สามารถติดต่อลูกหนี้โดยวิธีการอื่น หรือกรณีอื่น ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ตามมาตรา ๑๑ (๔) (หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๓๙)

๒.๙ ห้ามผู้ทวงถามหนี้ใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจ ที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ บนซองจดหมาย ในหนังสือ หรือในสื่ออื่นใดในการติดต่อลูกหนี้ (มาตรา ๑๑ อนุมาตรา ๕ หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๓๙) ทั้งนี้ เนื่องจากแต่เดิมผู้ทวงถามหนี้มักจะใช้สัญลักษณ์หรือถ้อยคำต่างๆ ในซองจดหมาย หัวหนังสือ ที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเนื้อหาของหนังสือเป็นหนังสือทวงหนี้เช่นใช้คำว่า “อนุมติฟ้อง” “ชำระหนี้ด่วน” หรือใช้ชื่อตนเอง “บริษัทเร่งรัดติดตามหนี้สิน” บนหัวหนังสือหรือซองจดหมาย ซึ่งเมื่อผู้อื่นเห็นหนังสือหรือเอกสารก็ทราบได้ทันทีว่าหนังสือฉบับนี้เป็นหนังสือทวงหนี้ ซึ่งถือว่าเป็นการประจานและข่มขู่ลูกหนี้ไปในตัว

๓) ห้ามทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิด ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๑๒)

๓.๑ ห้ามมิให้ทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิด โดยการแสดงหรือใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นการกระทำของศาลหรือหน่วยงานของรัฐ (มาตรา ๑๒ อนุมาตรา ๑ หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๔๑) ทั้งนี้ เพราะแต่เดิมผู้รับจ้างทวงถามหนี้ บางรายมักใช้ถ้อยคำหรือสัญลักษณ์ไปในทำนองที่ทำให้เข้าใจได้ว่าการทวงหนี้ของตนเป็นการกระทำของศาลหรือเจ้าพนักงานบังคับคดี เช่น ใช้สัญลักษณ์คล้ายกับตราครุฑของหน่วยงานราชการ หรือใช้ถ้อยคำที่ทำให้คิดว่าเป็นการทวงถามหนี้ของศาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้เกิดความเกรงกลัว เพราะการเข้าใจผิดได้

๓.๒ การแสดงว่าเป็นการทวงถามหนี้ที่เป็นการกระทำโดยทนายความ สำนักงานทนายความ หรือสำนักงานกฎหมาย โดยเป็นความเท็จหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิด (มาตรา ๑๒ อนุมาตรา ๒ หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๔๐) ทั้งนี้ กฎหมายห้ามเฉพาะกรณีที่ความดังกล่าวเป็นความเท็จหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดเท่านั้น เช่น ผู้ที่มีชื่อทนายความ แต่ออกหนังสือโดยใช้หัวหนังสือที่คล้ายสำนักงานทนายความ เช่น ใช้คำว่า “บ้านกฎหมาย” เพื่อให้ลูกหนี้เข้าใจว่าการทวงถามหนี้ครั้งนี้กระทำโดยทนายความหรือสำนักงานทนายความ แต่หากผู้ทวงถามหนี้หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ทวงถามหนี้เป็นทนายความหรือสำนักงานทนายความจริง ย่อมสามารถทวงถามหนี้โดยแสดงตัวว่าเป็นทนายความหรือสำนักงานทนายความได้โดยไม่มีผิดตามมาตรานี้

๓.๓ การแสดงหรือมีข้อความที่ทำให้เชื่อว่าจะถูกดำเนินคดี หรือจะถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือเงินเดือน ถ้าหากความนั้นเป็นความเท็จหรืออาจทำให้เกิดเข้าใจผิด (มาตรา ๑๒ อนุมาตรา ๓ หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๔๐) ทั้งนี้ กฎหมายห้ามเฉพาะกรณีที่ความดังกล่าวเป็นความเท็จเท่านั้น หากความดังกล่าวเป็น

ความจริง เช่น ผู้ทวงถามหนี้มีความประสงค์จะดำเนินคดีตามกฎหมาย หรือดำเนินการยึดอายัดทรัพย์สินของลูกหนี้จริงๆ ก็ไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๑๒๐ อย่างไรก็ดี ดังนั้น การใช้ถ้อยคำทำนองว่า “หากท่านไม่ชำระหนี้จะดำเนินการฟ้องร้องคดีตามกฎหมายต่อไปและท่านอาจถูกยึดอายัดทรัพย์สินได้” กรณีเช่นนี้หากผู้ทวงถามหนี้มีความประสงค์จะดำเนินการฟ้องคดีหรือยึดอายัดทรัพย์สินอย่างแท้จริงแล้วย่อมไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๑๒๐

๓.๔ การติดต่อหรือแสดงตนให้เชื่อว่าผู้ทวงถามหนี้ดำเนินการให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิตหรือรับจ้างบริษัทข้อมูลเครดิต หากความนั้นเป็นเท็จ (มาตรา ๑๒ อนุมาตรา ๔ ผู้ฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๔๐) แต่หากเป็นความจริงก็สามารถกระทำได้

๔) ห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมในเรื่องดังต่อไปนี้

๔.๑ เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใดๆ ในการทวงถามหนี้เกินกว่าอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๑๓ (๑)) ซึ่งขณะนั้นได้มีการยกเว้นประกาศในเรื่องดังกล่าวเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้พิจารณาและประกาศใช้บังคับต่อไปแล้ว

๔.๒ ห้ามเสนอหรือจูงใจให้ลูกหนี้ออกเช็คทั้งที่รู้ยู่ว่าลูกหนี้อยู่ในสถานะไม่สามารถชำระหนี้ได้ (มาตรา ๑๓ (๒)) แต่หากไม่ได้มีการเสนอหรือจูงใจให้ลูกหนี้ออกเช็ค แต่ลูกหนี้ออกเช็คชำระหนี้ให้เอง แม้ผู้ทวงถามหนี้จะรู้ยู่ว่าลูกหนี้อยู่ในสถานะที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ก็ไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๑๒๐

หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ (๑) คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ มีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท และหากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ (๒) มีโทษทางอาญาจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๓๔

การเสนอหรือจูงใจให้ลูกหนี้ออกเช็คชำระหนี้เป็นที่ยอมรับของบรรดาเจ้าหนี้มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน กล่าวคือเจ้าหนี้หลายคนทั้งๆ ที่รู้ยู่แล้วว่าลูกหนี้ไม่สามารถที่จะชำระหนี้ให้แก่ตนได้ และรู้ยู่แล้วว่าเช็คที่ลูกหนี้ส่งจ่ายจะไม่สามารถขึ้นเงินได้ แต่ก็มักบีบบังคับให้ลูกหนี้ส่งจ่ายเช็คให้แก่ตน เพื่อที่ว่าเมื่อเช็คขึ้นเงินได้ (เช็คแดง) จะได้นำเช็คนั้นไปดำเนินคดีอาญากับลูกหนี้ได้ ซึ่งจะทำให้ตนเองได้รับชำระหนี้โดยรวดเร็วกว่าคดีแพ่ง เพราะลูกหนี้จำต้องขวนขวายหาเงินมาชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ทุกวิถีทาง เพราะไม่อยากได้รับโทษจำคุก ซึ่งปัจจุบันตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ถือว่าการกระทำเช่นนี้เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ไม่อาจกระทำได้อีกต่อไป

๕) ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้

๕.๑ ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐ (มาตรา ๑๔) ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

๕.๒ ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการทวงถามหนี้หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ ซึ่งมีใช้ของตน เว้นแต่ในกรณีที่ตนเป็นหนี้ของสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจมหาชนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้ซึ่งมีใช้ของตน ยกเว้นหนี้เป็นหนี้ของ สามี ภริยาบุพการี หรือผู้สืบสันดานของตนเนื่องจากเป็นบุคคลใกล้ชิด หรือเป็นการติดตามทวงถามหนี้ตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เนื่องจากมีความสัมพันธ์ที่จะเกิดกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นๆ ใช้อำนาจ

หน้าที่ของตนข่มขู่ให้ลูกหนี้กลัว หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ไปเอื้อประโยชน์ต่อธุรกิจทวงถามหนี้ในลักษณะที่ไม่เหมาะสม

๓.๕ ลูกหนี้ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

ลูกหนี้ที่อยู่ในความคุ้มครองตามกฎหมายนี้ หมายความว่าเฉพาะลูกหนี้ของเจ้าหนี้ที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่ใช่ลูกหนี้ทุกประเภทที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ หากเจ้าหนี้ของลูกหนี้นั้นมีใช้เจ้าหนี้ประเภทใดประเภทหนึ่งตามที่ระบุไว้ใน มาตรา ๓ ลูกหนี้ก็มิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ ถึงแม้เจ้าหนี้จะทวงถามหนี้โดยมิชอบด้วยกฎหมายต่อลูกหนี้ประเภทนี้ก็ไม่มีความผิดตามกฎหมายนี้แต่อย่างใด เช่น นาย ก. ขัปรถยนต์ชนนาย ข. โดยประมาท ทำให้ นาย ก. ตกเป็นลูกหนี้ของนาย ข. ในมูลหนี้ละเมิด ในกรณีนี้ หากนาย ข. ทวงหนี้ นาย ก. โดยมิชอบด้วยกฎหมายฉบับนี้ นาย ก. ก็ไม่มีความผิดแต่อย่างใด เพราะนาย ก. มิได้มีฐานะเป็นเจ้าหนี้อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในนิยามความหมาย “ผู้ทวงถามหนี้”

ทั้งนี้ คำว่าลูกหนี้ในนัยความรวมถึง ผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ด้วย ซึ่งลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายนี้ หมายความว่า ลูกหนี้และผู้ค้ำประกันที่เป็นบุคคลธรรมดาเท่านั้น ไม่หมายความว่ารวมถึงลูกหนี้ที่เป็นนิติบุคคลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท สมาคม มูลนิธิ วัด หรือนิติบุคคลอื่นๆตามกฎหมาย (มาตรา ๓) ดังนั้น การทวงถามหนี้ต่อลูกหนี้ที่เป็นนิติบุคคล แม้จะเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายฉบับนี้ เจ้าหนี้ก็ไม่มีความผิด

กล่าวโดยสรุป หลักในการทวงถามหนี้อย่างไรไม่ให้ผิดกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ มีดังนี้

๑. ทวงให้ถูกคน ม.๘
๒. ทวงให้ถูกสถานที่ ม.๙ (๑)
๓. ทวงให้ถูกเวลา ม.๙ (๒)
๔. ไม่ทวงถี่เกินไป ม.๙ (๓)
๕. เป็นผู้รับมอบอำนาจต้องแสดงตัวและหลักฐาน ม.๙ (๔)
๖. ทวงให้ถูกวิธี ม.๑๐, ม.๑๑
๗. ทวงให้ชอบและเป็นธรรม ม.๑๒, ม.๑๓
๘. ห้ามเจ้าหนี้ที่รัฐเข้าไปเกี่ยวข้อง ม.๑๔

๔. การกิจ อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดภารกิจและอำนาจหน้าที่ไว้ให้ส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) ในส่วนกลาง กำหนดให้กรมการปกครองเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง อธิบดีกรมการปกครองเป็นกรรมการและเลขานุการและข้าราชการของกรมการปกครองจำนวนสองคนซึ่งคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ แต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ โดยกรมการปกครองมีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการดังกล่าว และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการฯได้มอบหมาย จัดทำร่างกฎหมายลำดับรอง ได้แก่ กฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับและคำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการฯ นอกจากนั้น กรมการปกครอง ยังมีอำนาจหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้

เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ ติดตามสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ประสานกับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบผู้ทวงถามหนี้หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้ รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้มอบหมาย (มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๕) โดยในการกำกับทวงถามหนี้ในเขตกรุงเทพมหานครให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานครที่มีผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นประธานกรรมการ ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้กองบัญชาการตำรวจนครบาลรับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการดังกล่าว เป็นสำนักงานทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้และรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ เป็นต้น

(๒) ในส่วนภูมิภาค กำหนดให้ที่ทำการปกครองจังหวัดเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ประจำจังหวัดที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ประจำจังหวัดเป็นสำนักงานทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ ติดตามสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ประสานกับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบผู้ทวงถามหนี้หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้ รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ และคณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ประจำจังหวัดมอบหมาย (มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙)

(๓) ที่ว่าการอำเภอและสถานีตำรวจ กฎหมายกำหนดให้เป็นสถานที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ และให้นายอำเภอหรือหัวหน้าสถานีตำรวจในฐานะหัวหน้าหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสาร เพื่อส่งเรื่องต่อไปยังที่ทำการปกครองจังหวัดหรือกองบัญชาการตำรวจนครบาล แล้วแต่กรณี ซึ่งนายอำเภอ ปลัดอำเภอ และเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตรได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำให้มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย (มาตรา ๓๐)

๔.๑ อำนาจหน้าที่

๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๑) รักษาการตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและหน้าที่ของตนและมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

(๒) ออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ (มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

(๓) ออกคำสั่ง

- แต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๓)
- แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการกำกับทวงถามหนี้ (มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง)
- แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบ (มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง)

(๔) เป็นประธานคณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ (มาตรา ๑๕)

(๕) ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ทวงถามหนี้รวมถึงหน้าที่อื่นๆ ตามมาตรา ๑๖ (มาตรา ๑๖)

(๖) เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (มาตรา ๒๐)

(๗) ออกประกาศ เพื่อกำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๓๓ วรรคสาม)

(๘) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนของนายทะเบียนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์ (มาตรา ๓๑ วรรคสอง)

๒) ปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๑) เป็นรองประธานคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้คนหนึ่ง (มาตรา ๑๕)

(๒) ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ทวงถามหนี้รวมถึงหน้าที่อื่นๆ ตามมาตรา ๑๖ (มาตรา ๑๖)

(๓) เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (มาตรา ๒๐) ถ้าประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ร.ม.ท.) ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทนตามลำดับ

๓) อธิบดีกรมการปกครอง

(๑) เป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) ที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ (มาตรา ๑๕)

(๒) ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ทวงถามหนี้รวมถึงหน้าที่อื่นๆ ตามมาตรา ๑๖ (มาตรา ๑๖)

๔) ผู้ว่าราชการจังหวัด

(๑) เป็นประธานคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด และมีอำนาจแต่งตั้งผู้แทนองค์กรพัฒนาภาคเอกชนในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการ (มาตรา ๒๗)

(๒) มีอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๒๘ ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ (มาตรา ๒๘)

(๓) เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด

(๔) ได้รับแต่งตั้งเป็นนายทะเบียน (มาตรา ๔)

๕) ปลัดจังหวัด

(๑) เป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ (มาตรา ๒๗ วรรคสอง)

(๒) มีอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๒๘ ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

(๓) เป็นเลขานุการการประชุมคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด (มาตรา ๒๘ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๗ วรรคสอง)

๖) นายทะเบียน

คือ ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งให้เป็นผู้มีหน้าที่รับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘๑/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้เป็นนายทะเบียน

- (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในเขตจังหวัด
 - (๒) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- มีหน้าที่รับผิดชอบในการประกอบธุรกิจทางถามหนี้ (มาตรา ๓ และมาตรา ๕)

๗) พนักงานเจ้าหน้าที่

คือ ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งตามการเสนอแนะของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๐๘๒/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ดังต่อไปนี้

(๑) กระทรวงมหาดไทย

(ก) ราชการบริหารส่วนกลาง

- ๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย
- ๒) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
- ๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
- ๔) ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
- ๕) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงมหาดไทย
- ๖) อธิบดีกรมการปกครอง
- ๗) รองอธิบดีกรมการปกครอง
- ๘) ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง
- ๙) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย กรมการปกครอง
- ๑๐) ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง และผู้อำนวยการส่วน

กรมการปกครอง

- ๑๑) หัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน เจ้าพนักงานปกครอง นิติกร

กรมการปกครอง

(ข) ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

- ๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัด
- ๓) ปลัดจังหวัด
- ๔) นายอำเภอ
- ๕) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
- ๖) จำจังหวัด
- ๗) ป้องกันจังหวัด
- ๘) เจ้าพนักงานปกครอง นิติกร ที่ทำการปกครองจังหวัด
- ๙) ปลัดอำเภอ
- ๑๐) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

(๒) กระทรวงการคลัง

(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

- ๑) ปลัดกระทรวงการคลัง
- ๒) รองปลัดกระทรวงการคลัง

- ๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง
- ๔) ที่ปรึกษากฎหมาย (นิติกรผู้ทรงคุณวุฒิ)
- ๕) ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย
- ๖) นิติกรชำนาญการพิเศษ

(ข) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

- ๑) ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
- ๒) ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการคลัง
- ๓) ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการเงิน
- ๔) ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
- ๕) รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
- ๖) ผู้อำนวยการสำนักนโยบายพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน
- ๗) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
- ๘) ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับมอบหมายดูแลเกี่ยวกับการกำกับ

การทวงถามหนี้

๙) ข้าราชการในตำแหน่งเศรษฐกรและนิติกรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกำกับการทวงถามหนี้ สำนักนโยบายพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน

(๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ก) รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่ได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ กำกับการบริหารราชการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

(ข) กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

- ๑) ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
- ๒) รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
- ๓) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ
- ๔) ผู้บังคับการปราบปราม
- ๕) รองผู้บังคับการปราบปราม
- ๖) ผู้กำกับการ ๑ ถึง ๖ และผู้กำกับการปฏิบัติการพิเศษ

กองบังคับการปราบปราม

- ๗) รองผู้กำกับการ ๑ ถึง ๖ และรองผู้กำกับการปฏิบัติการพิเศษ

กองบังคับการปราบปราม

๘) สารวัตรกองกำกับการ ๑ ถึง ๖ และสารวัตร กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ กองบังคับการปราบปราม

๙) รองสารวัตรกองกำกับการ ๑ ถึง ๖ และรองสารวัตร กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ กองบังคับการปราบปราม

๑๐) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ ถึงพนักงานสอบสวนกลุ่มงานสอบสวนกองบังคับการปราบปราม

๑๑) พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ ถึงพนักงานสอบสวนกองกำกับการ ๑ ถึง ๖ กองบังคับการปราบปราม

- ๑๒) ผู้บังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๓) รองผู้บังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๔) ผู้กำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิด
เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๕) รองผู้กำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๖) สารวัตรกองกำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการ
กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๗) รองสารวัตรกองกำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการ
กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๘) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ ถึงพนักงานสอบสวนกลุ่มงาน
สอบสวน กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๙) พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ ถึงพนักงานสอบสวน
กองกำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๒๐) ผู้บังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการ
คุ้มครองผู้บริโภค
- ๒๑) รองผู้บังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการ
คุ้มครองผู้บริโภค
- ๒๒) ผู้กำกับการ ๑ ถึง ๒ กองบังคับการปราบปรามการกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๒๓) รองผู้กำกับการ ๑ ถึง ๒ กองบังคับการปราบปรามการกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๒๔) สารวัตรกองกำกับการ ๑ ถึง ๒ กองบังคับการปราบปรามการ
กระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๒๕) รองสารวัตรกองกำกับการ ๑ ถึง ๒ กองบังคับการปราบปราม
การกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๒๖) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ ถึงพนักงานสอบสวนกลุ่มงาน
สอบสวน กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๒๗) พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ ถึงพนักงานสอบสวน
กองกำกับการ ๑ ถึง ๒ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- (ค) กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- ๑) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
- ๒) รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
- ๓) ผู้บังคับการตำรวจนครบาล ๑ ถึง ๙
- ๔) ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- ๕) ผู้บังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ

- ๖) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ
- ๗) รองผู้บังคับการตำรวจนครบาล ๑ ถึง ๙
- ๘) รองผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- ๙) รองผู้บังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- ๑๐) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ
- ๑๑) ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลทุกสถานี
- ๑๒) ผู้กำกับการ ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาลที่มีความรับผิดชอบในงานด้านป้องกันปราบปรามงานด้านสืบสวน และพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ
- ๑๓) รองผู้กำกับการ ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาลที่มีความรับผิดชอบในงานด้านป้องกันปราบปรามงานด้านสืบสวน และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ
- ๑๔) สารวัตร ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาลที่มีความรับผิดชอบในงานด้านป้องกันปราบปรามงานด้านสืบสวน และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ
- ๑๕) รองสารวัตร ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาลที่มีความรับผิดชอบในงานด้านป้องกันปราบปรามงานด้านสืบสวน และพนักงานสอบสวน
- (ง) ตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๑) ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๒) รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๓) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด
- ๔) ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน
- ๕) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ
- ๖) รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด
- ๗) รองผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน
- ๘) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ
- ๙) ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี
- ๑๐) ผู้กำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด
- ๑๑) ผู้กำกับการ ในกองบังคับการสืบสวนสอบสวนที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
- ๑๒) พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ
- ๑๓) รองผู้กำกับการ ในสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
- ๑๔) รองผู้กำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด
- ๑๕) รองผู้กำกับการ ในกองบังคับการสืบสวนสอบสวนที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
- ๑๖) พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ

- ๑๗) สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธรทุกสถานี
 ๑๘) สารวัตรสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี
 ๑๙) สารวัตร ในสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้าน
 สืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
 ๒๐) สารวัตรสืบสวนกองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัด
 ทุกจังหวัด
 ๒๑) สารวัตร ในกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้าน
 สืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
 ๒๒) พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ
 ๒๓) รองสารวัตร ในสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้าน
 สืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
 ๒๔) รองสารวัตร ในกองบังคับการสืบสวนสอบสวนที่ปฏิบัติหน้าที่
 ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
 ๒๕) รองสารวัตรสืบสวนกองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัด
 ทุกจังหวัด
 ๒๖) พนักงานสอบสวน

อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งมีอำนาจสั่งให้
 ผู้ทวงถามหนี้ หรือกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือพนักงานของผู้ทวงถามหนี้ในกรณี
 ผู้ทวงถามหนี้เป็นนิติบุคคล มาให้ถ้อยคำ แสดงข้อมูลหรือส่งสมุดบัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือสิ่งอื่นอัน
 เกี่ยวกับกิจการสินทรัพย์ และหนี้สินของผู้ทวงถามหนี้และบุคคลดังกล่าวข้างต้น (มาตรา ๓๒)

การปฏิบัติหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อ
 บุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้วยทุกครั้งและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้
 พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๓๓)

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ
 ระเบียบที่เกี่ยวข้องภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบอย่างระมัดระวังและเท่าที่เท่าจำเป็นตามพฤติการณ์
 แห่งกรณี โดยไม่ละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๘) คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการทวงถาม
 หนี้ของผู้ทวงถามหนี้ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง (มาตรา ๑๖)

(๑) ออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

- กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ (มาตรา ๕ วรรคสอง)
- กำหนดสถานที่อื่นในการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้โดยบุคคลหรือทางไปรษณีย์

(มาตรา ๙ (๑))

- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขช่วงเวลาในการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ ในช่วงเวลาอื่นตามมาตรา ๙ (๒) และอาจกำหนดจำนวนครั้งที่ติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๙ (๓)

- กำหนดการทวงถามหนี้ที่ไม่เหมาะสมในลักษณะอื่น (มาตรา ๑๑ (๖))
- กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ (มาตรา ๑๓ (๑))

- แต่งตั้งคณะกรรมการ (มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง)
- กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการ (มาตรา ๒๓ วรรคสอง)
- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับเรื่องร้องเรียนและส่งเรื่อง ร้องเรียน (มาตรา ๓๐)

(๒) ออกข้อบังคับเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่อง ร้องเรียนของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว (มาตรา ๑๖ (๒))

(๓) พิจารณาวินิจฉัยยุทธศาสตร์คำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครองและคำสั่งเพิก ถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามมาตรา ๓๘

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบและระยะเวลาการชำระค่าปรับ (มาตรา ๑๖ (๔))

(๕) เสนอแนะหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนเสนอแนะคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ ในกรณีมีปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการ ประสานงานในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๑๖ (๕))

(๖) เสนอแนะคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการในการคุ้มครอง หรือช่วยเหลือลูกหนี้ในด้านอื่น (มาตรา ๑๖ (๖))

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย (มาตรา ๑๖ (๗))

๙) คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด

มีอำนาจหน้าที่ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามมาตรา ๓๗

(๓) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ มอบหมาย

(๔) รายงานการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อ คณะกรรมการทุกสามเดือน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) มอบหมาย

๑๐) คณะกรรมการเปรียบเทียบ

คือ ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งมีจำนวน ๓ คน ซึ่งคนหนึ่งเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๐๘๓/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการเปรียบเทียบกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

- (๑) อธิบดีกรมการปกครอง หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการปกครองมอบหมาย
- (๒) พนักงานสอบสวนที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมอบหมาย
- (๓) พนักงานอัยการที่อัยการสูงสุดมอบหมาย

(๒) คณะกรรมการเปรียบเทียบจังหวัด ประกอบด้วย

- (๑) ปลัดจังหวัด หรือผู้ซึ่งปลัดจังหวัดมอบหมาย
- (๒) พนักงานสอบสวนที่ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดมอบหมาย
- (๓) พนักงานอัยการที่อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าทำการอัยการจังหวัด

มอบหมาย

มีอำนาจเปรียบเทียบบรรดาความผิดในส่วนที่ ๒ (โทษอาญา) ตามหลักเกณฑ์เรื่องการเปรียบเทียบและระยะเวลาการชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งคณะกรรมการได้ประกาศกำหนด ยกเว้นโทษอาญาตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ซึ่งได้แก่ การฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ (๑) กล่าวคือ ทวงถามหนี้โดยการข่มขู่ การใช้ความรุนแรง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้อื่น ฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ (๑) คือ ทวงถามหนี้ด้วยการแสดงหรือการใช้ข้อความเครื่องหมายสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นการกระทำของศาล เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ และกรณีฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้หรือทวงถามหนี้ หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ ซึ่งมีใช้ของตนเว้นแต่เป็นหนี้ของ สามิ ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตน หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย ซึ่งความผิดเหล่านี้มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับและจะทำการเปรียบเทียบไม่ได้ ต้องร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้สอบสวนดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

๑๑) กรมการปกครอง กฎหมายกำหนดให้รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน (มาตรา ๒๕) และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๒๗

(๒) ติดตามสอดส่องพฤติกรรมของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๓) ประสานกับหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบผู้ทวงถามหนี้ หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้

(๔) รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการได้มอบหมาย

บทที่ ๒

ธุรกิจทวงถามหนี้

๑. การจดทะเบียนประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

๑.๑ ความหมายของคำว่า “ธุรกิจทวงถามหนี้”

ธุรกิจทวงถามหนี้ คือ การที่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลในรูปแบบของห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือรูปแบบอื่นใด รับจ้างทวงถามหนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเป็นปกติธุระ ซึ่งการทวงถามหนี้ดังกล่าว นั้นมิได้เป็นการติดตามทวงถามหนี้ซึ่งตนเป็นเจ้าของหนี้ หรือเป็นผู้ให้สินเชื่ออยู่เอง แต่เป็นการรับจ้างทวงถามหนี้ให้กับผู้อื่นเป็นปกติธุระ และในการทวงถามหนี้ดังกล่าวนั้นไม่รวมถึงการทวงถามหนี้ของ หนายความซึ่งกระทำการแทนลูกค้าความของตน

๑.๒ การจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

การที่จะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ได้นั้น ผู้ทวงถามหนี้จะต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจ ทวงถามหนี้ต่อนายทะเบียนตามกฎหมายกระทรวงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เสียก่อน จึงจะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ได้ มิเช่นนั้นจะมีความผิดตามกฎหมาย ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ให้ผู้ที่ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ยื่น คำขอตามแบบ ทน. ๑ ทำกฎกระทรวงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

๑.๓ สถานที่ยื่นคำขอจดทะเบียนประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

การยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ รวมถึงการยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง รายการจดทะเบียน (ทน. ๑/๑) หรือคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนประกอบธุรกิจ ทวงถามหนี้ (ทน.๑/๒) ให้ยื่นคำขอ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล

ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน ณ สำนักงานทะเบียนที่สถานประกอบธุรกิจหรือสำนักงาน แห่งใหญ่ของผู้ยื่นคำขอตั้งอยู่ และให้ยื่นคำขอได้เพียงแห่งเดียวสำหรับผู้ประกอบการแต่ละราย โดย

ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอที่สำนักงานทะเบียน กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นคำขอที่สำนักงานทะเบียน ที่ทำการปกครองจังหวัด

(๒) กรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้เป็นนายความหรือสำนักงานนายความ

ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการสภาพนายความซึ่งทำหน้าที่นายทะเบียน ณ สภาพนายความ

๑.๔ คุณสมบัติของผู้ขอจดทะเบียนประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้บัญญัติเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือ ลักษณะต้องห้ามของผู้ขอจดทะเบียนประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ไว้

๑.๕ เอกสารหลักฐานประกอบการขอจดทะเบียน

กรณีเป็นบุคคลธรรมดา

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
- (๓) สำเนาใบอนุญาตประกอบธุรกิจหรือสำเนาหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในกรณีที่เป็นคนต่างด้าว
- (๔) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
- (๕) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ในกรณีที่สถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น
- (๖) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้ขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนหนึ่งรูป

กรณีที่เป็นนิติบุคคล

- (๑) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล โดยทำขึ้นไว้ไม่เกินสามเดือน
- (๒) สำเนาใบอนุญาตประกอบธุรกิจหรือสำเนาหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในกรณีที่นิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย
- (๓) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคลซึ่งต้องเป็นกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล
- (๔) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้แทนนิติบุคคล
- (๕) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองของผู้แทนนิติบุคคล
- (๖) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
- (๗) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ในกรณีที่สถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น
- (๘) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้แทนนิติบุคคลที่ขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนหนึ่งรูป

กรณีเป็นทนายความหรือสำนักงานทนายความ

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวสมาชิกสภาทนายความ หรือสำเนาใบอนุญาตให้เป็นทนายความ
- (๒) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนสำนักงานทนายความที่จดทะเบียนกับสภาทนายความ หรือสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ

วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล โดยทำขึ้นไว้ไม่เกินสามเดือน ในกรณีที่เป็นสำนักงานทนายความ

(๓) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๔) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ในกรณีที่สถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น

(๕) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก สวมครุยเนติบัณฑิตยสภา ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้ขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนหนึ่งรูป

(๖) เอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่คณะกรรมการสภาพทนายความกำหนด

๑.๖ ขั้นตอนการรับจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญฯ ของนายทะเบียน

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้พร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ แล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนทราบภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแก้ไขหากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไม่ดำเนินการแก้ไขให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเอกสารและหลักฐานในการขอจดทะเบียนถูกต้องและครบถ้วน ให้รับจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบ ทน. ๒ ท้ายกฎกระทรวงฯ ให้แก่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน โดยมีต้องเสียค่าธรรมเนียมเนื่องจากพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มิได้กำหนดค่าธรรมเนียมไว้ และหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้นับให้มีอายุตลอดระยะเวลาที่ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

๑.๗ การอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนและการวินิจฉัยอุทธรณ์

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ให้ผู้ที่ยื่นคำขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนดังกล่าว โดยให้ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

เมื่อได้รับเรื่องอุทธรณ์แล้วให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่องอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ถือเป็นที่สุด

๑.๘ การเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนที่จะต้องแจ้งต่อนายทะเบียน

(๑) การเปลี่ยนแปลงชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือผู้แทนนิติบุคคล ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตามแบบ ทน. ๑/๑ ท้ายกฎกระทรวงฯ พร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานประกอบการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนพร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานตามวรรคหนึ่งแล้ว หากเห็นว่ารายการที่แสดงในคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนพร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานถูกต้องและครบถ้วน ให้ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ฉบับใหม่ตามแบบ ทน. ๒ ท้ายกฎกระทรวงฯ ให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ไว้เป็นหลักฐาน

(๒) การเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนของนายความหรือสำนักงานนายความเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

ให้นายความหรือสำนักงานนายความที่ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตามแบบที่คณะกรรมการสภานายความกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

๑.๙ ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบ ทน. ๑/๒ ท้ายกฎกระทรวงฯ ต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว โดยให้นายทะเบียนออกใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ไว้เป็นหลักฐาน

ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามวรรคหนึ่งให้ใช้แบบ ทน. ๒ ท้ายกฎกระทรวงฯ โดยมีคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ที่ด้านบน

๑.๑๐ การเลิกประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ที่ประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้แจ้งความประสงค์เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันที่จะเลิกประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ และให้นายทะเบียนจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

๒. การประกอบธุรกิจการทวงถามหนี้

คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ได้ออกประกาศ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป โดยประกาศดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติหลายประการ

๒.๑ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

หมายความว่าผู้รับจ้างทวงถามหนี้ที่ได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้แล้ว ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้โดยจัดให้มีป้ายชื่อติดไว้ที่หน้าสถานที่ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้โดยเปิดเผยและมองเห็นได้ง่าย

ป้ายชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้เขียนชื่อความเป็นอักษรไทย แต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้ายหรือใต้ชื่ออักษรไทยด้วยก็ได้ โดยป้ายชื่อต้องมีคำว่า “สำนักงานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้” ประกอบกับชื่อที่ได้จดทะเบียน และจะต้อง

(๑) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชาธิบดีหรือองค์รัชทายาท

(๒) ไม่ซ้ำหรือพ้องกับชื่อสำนักงานอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับความยินยอม จากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๓) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย

๒.๒ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑. ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ อย่างเคร่งครัด และตั้งอยู่บนความซื่อสัตย์ สุจริต และมีความรอบคอบระมัดระวังภายใต้หลักการ จริยธรรมและการจัดการที่ดี

๒. หนี้ที่ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ไปทวงถามนั้นจะต้องเป็นหนี้ที่ถึงกำหนดชำระแล้ว

๓. แจ้งข้อมูลหรือเผยแพร่เอกสารใด ๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้ทวงถามหนี้ต่อลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ รวมทั้งแจ้งสิทธิในการร้องเรียน ค่าธรรมเนียมหรือ ค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ เบี้ยปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้แก่ลูกหนี้ที่ตนรับจ้างทวงถามหนี้อย่างเท่าเทียมกัน

๔. ให้คำแนะนำโดยไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง หรือปกปิดข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญซึ่งอาจ ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดได้

๕. จัดทำบัญชีรายชื่อพร้อมตำแหน่งของพนักงานของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้เป็น ปัจจุบันและจัดให้มีระบบงานที่แสดงให้เห็นได้ว่าการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละคน ภายในสำนักงาน และส่งให้นายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันจดทะเบียน กรณีมีการเปลี่ยนแปลง ให้ส่งรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงให้นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

๖. จัดทำบัตรประจำตัวพนักงานทวงถามหนี้โดยต้องระบุชื่อ ชื่อสกุล หมายเลขประจำตัว ประชาชน รูปถ่าย ลายมือชื่อ สำนักงานที่สังกัดและให้มีติดตัวอยู่ในขณะกระทำการทวงถามหนี้ เพื่อใช้ แสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ หรือบุคคลตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

๗. ในการกำหนดค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้กำหนดให้สอดคล้องและไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศกำหนด และ ให้ปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

๘. อบรมและกำกับดูแลให้พนักงานทวงถามหนี้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ และหลักเกณฑ์ที่ออกตามกฎหมายดังกล่าว

๙. ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศกำหนด

๒.๓ การจัดระบบงานภายในสำนักงานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

๑. ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องเก็บรักษาความลับของลูกหนี้ และไม่แจ้งหรือเปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้

๒. ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องเก็บสำเนาหลักฐานการรับเงินจากลูกหนี้หรือบุคคลอื่นซึ่ง ลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ไว้ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้

๓. ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องจัดระบบช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนให้ลูกหนี้หรือบุคคล ซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้อย่างน้อยสองช่องทาง

ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ซึ่งคณะกรรมการกำกับการ ทวงถามหนี้ประกาศกำหนดดังกล่าวข้างต้นจะมีความผิดตามกฎหมาย ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

และในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ห้ามไม่แจ้งหรือเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นหนี้ ของลูกหนี้ให้แก่บุคคลอื่น และห้ามผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือ ชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้บนซองจดหมายในหนังสือ หรือในสื่ออื่นใดที่ใช้ในการติดต่อสอบถาม ซึ่ง

ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ของลูกหนี้ ในการติดต่อลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ทางจดหมายบริเวณด้านนอกของจดหมายต้องไม่ระบุข้อความหรือสัญลักษณ์อื่นใดที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้และการติดต่อกับนายจ้างของลูกหนี้ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ติดต่อเพื่อยืนยันการจ้างงาน หรือที่อยู่ของลูกหนี้เท่านั้น กล่าวคือสอบถามได้เฉพาะว่าลูกหนี้เป็นพนักงานอยู่หรือไม่ และต้องไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินของลูกหนี้ ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการติดต่อกับผู้บังคับบัญชาของลูกหนี้ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ติดต่อเพื่อยืนยันการคงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและสถานที่ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น และต้องไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินของลูกหนี้

๒.๔ การเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบการธุรกิจการทวงถามหนี้

คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานครมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบการธุรกิจการทวงถามหนี้เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้

(๑) เคยถูกลงโทษปรับทางปกครองและถูกลงโทษซ้ำอีกจากการกระทำความผิดอย่างเดียวกัน

(๒) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่มีโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้

๒.๕ การอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบการธุรกิจการทวงถามหนี้

ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบการธุรกิจการทวงถามหนี้ต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ให้เป็นที่สุด

บทที่ ๓

การกำกับดูแลและตรวจสอบ

ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ นั้น จำต้องมียุทธศาสตร์ในการกำกับดูแล เพื่อให้การทวงถามหนี้เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เป็นธรรมและทั่วถึง เป็นแบบแผนเดียวกัน ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย กฎหมายจึงได้กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้และองค์กรขึ้นมาทำหน้าที่ต่างๆ ดังนี้

๑. คณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ)

พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน กรรมการ โดยมีกรรมการโดยตำแหน่งทั้งหมด จำนวน ๑๔ คน มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งอีกจำนวนไม่เกิน ๕ คน ประกอบด้วยผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านกฎหมาย ด้านการเงินการธนาคาร และด้านการคุ้มครองผู้บริโภค (โดยให้แต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรพัฒนาภาคเอกชนในด้านการคุ้มครองผู้บริโภค) รวมมี คณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งหมดจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๕ คน แต่ไม่เกิน ๑๙ คน (มาตรา ๑๕)

มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. ออกประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ เช่น ประกาศคณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ คำสั่ง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการเกี่ยวกับการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ให้ สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล

๒. ออกข้อบังคับคณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณา วินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ประจำจังหวัด และประจำกรุงเทพมหานคร

๓. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

๓.๑ คำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครอง

๓.๒ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจการทวงถามหนี้

๔. กำหนดหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบ และระยะเวลาการชำระค่าปรับ

๕. เสนอแนะหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้รักษาตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ตลอดจนเสนอแนะ คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่มีปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับการประสานงาน ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) คณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและประจำกรุงเทพมหานคร คณะอนุกรรมการตามที่ คณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ หรือคณะกรรมการกำกับทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและประจำ กรุงเทพมหานครแต่งตั้ง คณะกรรมการเปรียบเทียบ กรมการปกครอง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ที่ทำการปกครองจังหวัด และกองบัญชาการตำรวจนครบาล

๖. เสนอแนะแก่รัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการในการคุ้มครองหรือช่วยเหลือลูกหนี้ ในด้านอื่น

๗. ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้มอบหมาย

๘. แต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการ มอบหมายได้ (มาตรา ๒๑)

ข้อบังคับหรือประกาศของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ จะมีผลใช้บังคับได้ต่อเมื่อได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

๑.๑ คณะอนุกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล

กฎหมายกำหนดให้มีคณะอนุกรรมการอย่างน้อยคณะหนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการ กำกับการทวงถามหนี้ให้มีหน้าที่พิจารณาหรือปฏิบัติเกี่ยวกับการกำกับการดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ให้ สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการดังกล่าวอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ผู้แทน กระทรวงการคลัง ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนสมาคมธนาคารไทยเป็นอนุกรรมการ โดยมีข้าราชการของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และเป็นผู้ช่วยเลขานุการ จำนวนสองคน (มาตรา ๒๒)

๑.๒ การประชุมคณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการ

ในการประชุมของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม และในการประชุมของคณะกรรมการกำกับ การทวงถามหนี้ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการได้ ให้รอง ประธานกรรมการคนที่หนึ่งและคนที่สองทำหน้าที่แทนตามลำดับ หากรองประธานกรรมการทั้งสองคน ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้เลือกกรรมการ คนหนึ่งคนใดทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก และกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการ ลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเพื่อเป็นเสียง ชี้ขาด

กรณีการประชุมของคณะอนุกรรมการก็ให้นำหลักเกณฑ์การประชุมของคณะกรรมการกำกับ การทวงถามหนี้ดังกล่าวข้างต้นมาใช้บังคับโดยอนุโลม

๒. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ)

๒.๑ คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

๑. เป็นผู้ที่มีสัญชาติไทย
๒. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
๓. ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
๔. ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
๕. ไม่เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ ทั้งของหน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจ เพราะกระทำผิดวินัย หรือเคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของ เอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

๖. ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ให้สินเชื่อ หรือเป็นผู้ให้สินเชื่อ หรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการกิจกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

๒.๒ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังต่อไปนี้

๑. ครบวาระ

๒. ตาย

๓. ลาออก

๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

๕. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ (๓ ปี) ให้คณะกรรมการประกอบด้วยคณะกรรมการทั้งหมดที่เหลืออยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการดังกล่าวจะเหลือ น้อยกว่า ๙๐ วัน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

กรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นนั้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

๓. คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับพื้นที่)

๓.๑ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด

ในจังหวัดหนึ่ง “ให้มีคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด” มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บัญชาการมณฑลทหารบกในพื้นที่ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด คลังจังหวัด ประธานสหกรณ์การเกษตรจังหวัด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และมีผู้แทนจากองค์กรพัฒนาภาคเอกชนในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็นกรรมการด้วย ๑ คน โดยให้ปลัดจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ รวมมีกรรมการฯ ทั้งสิ้นจำนวน ๘ คน และให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการของที่ทำการปกครองจังหวัดจำนวนสองคน ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) ส่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดมอบหมาย

(๔) รายงานการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) ทุกสามเดือน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้มอบหมาย

๓.๒ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร

ในกรุงเทพมหานคร “ให้มีคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร” มีผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกรมการปกครอง

ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนมณฑลทหารบกที่ ๑๑ ผู้แทนสภาพนาถความ และผู้แทนจากองค์กรพัฒนาภาคเอกชนในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งผู้บัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้งเป็นกรรมการ โดยให้ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล เป็นกรรมการและเลขานุการ รวมมีกรรมการทั้งสิ้น ๘ คน และให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้งข้าราชการของกองบัญชาการตำรวจนครบาลจำนวนสองคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- (๒) ส่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
- (๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานครมอบหมาย
- (๔) รายงานการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) ทุกสามเดือน
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้มอบหมาย

ในการประชุมคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร รวมถึงการประชุมคณะอนุกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร ให้นำหลักเกณฑ์การประชุมของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ที่ทำการปกครองจังหวัดและกองบัญชาการตำรวจนครบาล รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี

ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ฯ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด/คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร และคณะอนุกรรมการฯ มีอำนาจสั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้อธิบายความจริง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้มาเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการได้ ตามมาตรา ๒๔ หากบุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวมีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๔๓ ซึ่งคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการจะมีอำนาจกว้างขวางกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ เนื่องจากมีอำนาจสั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด (ใครก็ได้) มาให้อธิบายความจริงฯ แต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะมีอำนาจสั่งเฉพาะผู้ทวงถามหนี้ฯ เท่านั้น

๔. หน่วยงานเลขานุการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

๔.๑ กรมการปกครอง เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (ระดับประเทศ)

มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี
- (๒) ติดตามสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๓) ประสานกับหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบผู้ทวงถามหนี้หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้

(๔) วรรค ๑ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ได้มอบหมาย

๔.๒ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล

มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) รับเรื่องร้องเรียนเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ ตามมาตรา ๒๗ และมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล ตาม (๒) – (๕)

(๒) ติดตามสอดส่องพฤติกรรมของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๓) ประสานกับหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๔) วรรค ๑ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ได้มอบหมาย

๔.๓ ที่ทำการปกครองจังหวัด / กองบัญชาการตำรวจนครบาล

มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสำนักงานทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๒) รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร

(๓) ติดตามสอดส่องพฤติกรรมของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๔) ประสานกับหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบผู้ทวงถามหนี้หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้

(๕) วรรค ๑ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ และคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี มอบหมาย

๔.๔ ที่ว่าการอำเภอ / สถานีตำรวจ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสถานที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้

(๒) หัวหน้าหน่วยงานดังกล่าวมีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการร้องเรียน

(๓) รวบรวมเอกสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนส่งต่อไปยังที่ทำการปกครองจังหวัดหรือกองบัญชาการตำรวจนครบาลแล้วแต่กรณี

๕. วิธีการร้องเรียนและการรับเรื่องร้องเรียน

๕.๑ วิธีการร้องเรียน ในกรณีที่ลูกหนี้หรือบุคคลอื่นได้รับการปฏิบัติจากผู้ทวงถามหนี้ที่เป็น การขัดต่อพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ฯ ให้ลูกหนี้หรือบุคคลอื่นนั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำ กรุงเทพมหานคร เพื่อวินิจฉัยสั่งการได้

สถานที่รับเรื่องร้องเรียน

การร้องเรียนต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการ ทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี อาจยื่น ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้ได้

๑) ในกรุงเทพมหานคร

๑. สำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
๒. กองบัญชาการตำรวจนครบาล
๓. สำนักงานนโยบายพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
๔. สถานีตำรวจนครบาล

๒) ในส่วนภูมิภาค

๑. ที่ทำการปกครองจังหวัด
๒. ที่ว่าการอำเภอ
๓. สถานีตำรวจภูธร

วิธีการยื่นเรื่องร้องเรียน

ผู้ร้องเรียนจะยื่นเรื่องร้องเรียนเป็นหนังสือ หรือร้องเรียนด้วยวาจา โดยจะกระทำด้วยตนเอง หรือ มอบอำนาจให้ผู้อื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะร้องเรียนแทนก็ได้ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ร้องเรียนแทน ให้แนบ หนังสือมอบอำนาจพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาด้วย)

ในกรณีร้องเรียนเป็นหนังสือ ให้ลงลายมือชื่อผู้ร้องเรียนและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่ยื่นเรื่องร้องเรียน
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียน
- (๓) ชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกร้องเรียน
- (๔) รายละเอียดข้อเท็จจริงของเรื่องร้องเรียน พร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ความประสงค์ หรือเหตุผลในการร้องเรียน

กรณีร้องเรียนด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนจัดทำหนังสือร้องเรียนโดยมีรายละเอียด ดังกล่าวข้างต้น แล้วอ่านให้ผู้ร้องเรียนฟังและให้ผู้ร้องเรียนลงลายมือชื่อในหนังสือดังกล่าว

๕.๒ การรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้

การตรวจเรื่องร้องเรียน

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนได้รับหนังสือร้องเรียนที่มีรายการครบถ้วนตามที่กำหนดแล้ว ให้บันทึกเรื่องร้องเรียนตามแบบ รทน.๑ ท้ายประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่ออำนวยความสะดวกในการร้องเรียนและการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ และออกใบรับเรื่องร้องเรียนให้แก่ผู้ร้องเรียนไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งบันทึกเรื่องร้องเรียนลงในสารบบการ รับเรื่องร้องเรียนตามแบบ รทน.๒

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ยังมีข้อบกพร่อง เอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วนเพียงพอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบเพื่อยื่น เอกสารหลักฐานเพิ่มเติมได้ หรือเป็นกรณีขาดรายละเอียดข้อเท็จจริงที่ควรมี ให้แจ้งผู้ร้องเรียนทราบ เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรืออาจบันทึกข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ผู้ร้องเรียนก็ได้

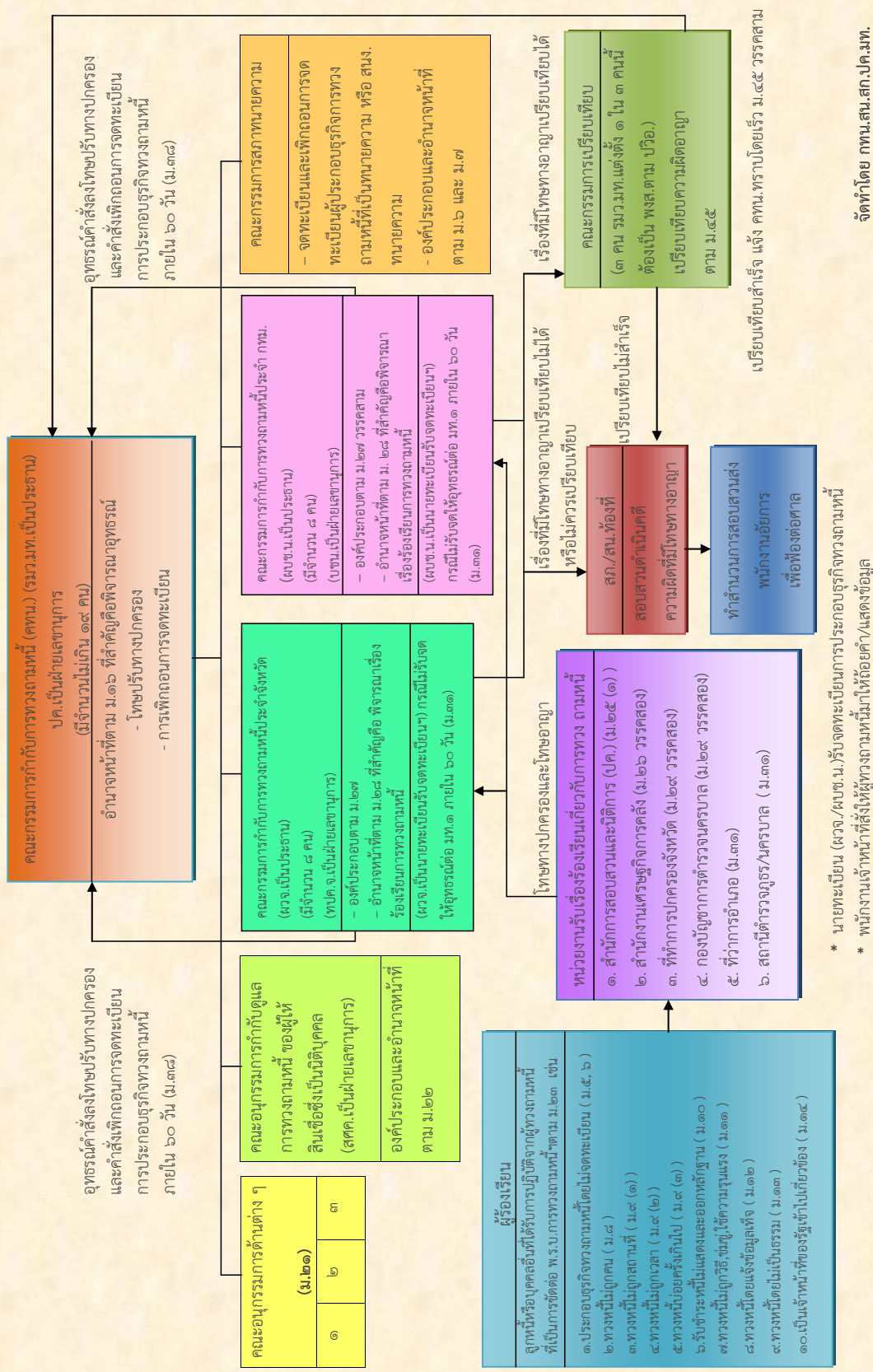
การส่งเรื่องร้องเรียน

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนได้รับเรื่องร้องเรียนไว้แล้ว ให้ส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้ พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง หากเรื่องร้องเรียนดังกล่าว อยู่ภายใน เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ให้ทำการปกครองจังหวัดหรือกองบัญชาการ ตำรวจนครบาล แล้วแต่กรณี ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบนั้น เป็นผู้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการดังกล่าวต่อไป

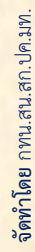
ในกรณีที่เรื่องร้องเรียน ไม่อยู่ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของคณะกรรมการกำกับการ ทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่ กรณีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องเสนอต่อหัวหน้าหน่วยงานที่รับ เรื่องร้องเรียนเพื่อพิจารณาส่งเรื่องร้องเรียนไปยังคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานครที่มีอำนาจในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนนั้น โดยด่วน และแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ

ในกรณีกรมการปกครอง ที่ว่าการอำเภอ สถานีตำรวจ และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นสถานที่รับเรื่องร้องเรียน ให้หน่วยงานที่รับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวรวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง แล้วส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังที่ทำการปกครอง จังหวัดหรือกองบัญชาการตำรวจนครบาลที่มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียนนั้น แล้วแต่กรณี

โครงสร้างองค์กรและกระบวนการกำกับดูแลการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. การทางานหนึ พ.ศ. ๒๕๕๘

၈၆

อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี/ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ /คณะกรรมการฯ ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๔

ลำดับ	ตำแหน่ง	อำนาจหน้าที่	มาตรา	หมายเหตุ
๑.	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	(๑) รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ร่วมกับ รม.กค. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและหน้าที่ของตน และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) ออกกฎกระทรวง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนเงินการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ (๓) ออกคำสั่ง - แต่งตั้งนายทะเบียน - แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามการเสนอแนะของคณะกรรมการ - แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ - แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบ (๔) เป็นประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (๕) ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ทวงถามหนี้และมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๑) - (๗) (๖) เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ (๗) ออกประกาศ เพื่อกำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ (๘) วินิจฉัยคำอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนของนายทะเบียนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์	๔ ๕ วรรคหนึ่ง ๓ ๑๕ วรรคหนึ่ง ๑๕ วรรคหนึ่ง ๑๕ ๑๖ ๒๐ ๓๓ ๓๑ วรรคสอง	พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๔ มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไป)
๒.	ปลัดกระทรวงมหาดไทย	(๑) เป็นรองประธานคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้คนที่หนึ่ง (๒) ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการในการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ทวงถามหนี้ และปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่มีกฎหมายกำหนดหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย (๓) เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทนตามลำดับ	๑๕ ๑๖ ๒๐	

ลำดับ	ตำแหน่ง	อำนาจหน้าที่	มาตรา	หมายเหตุ
๓.	อธิบดีกรมการปกครอง	(๑) เป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ (๒) ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการในการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ทวงถามหนี้ และปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่มีกฎหมายกำหนดหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย	๑๕ ๑๖	
๔	ผู้ว่าราชการจังหวัด/ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล	(๑) เป็นประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด/กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และมีอำนาจแต่งตั้งผู้แทนองค์กรพัฒนาภาคเอกชนในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการ (๒) มีอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๒๘ ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ (๓) เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด/กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี (๔) เป็นนายทะเบียนมีหน้าที่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัตินี้	๒๗ ๒๘ ๓	
๕	ปลัดจังหวัด/ผู้บังคับการสืบสวน สอบสวน กองบัญชาการตำรวจ นครบาล	(๑) เป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด/กรุงเทพมหานคร ที่มีผู้ว่าราชการจังหวัด/ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี (๒) มีอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๒๘ ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ (๓) เป็นเลขานุการการประชุมคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด/กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี	๒๗ วรรคสอง ๒๗ วรรคสอง วรรคสาม	

ลำดับ	ตำแหน่ง	อำนาจหน้าที่	มาตรา	หมายเหตุ
๖.	นายอำเภอ/ปลัดอำเภอ	(๑) ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ (๒) นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนเพื่อส่งเรื่องต่อไปยังที่ทำการปกครองจังหวัด ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด	๓๐	
๗.	หัวหน้าสถานีตำรวจภูธร หัวหน้าสถานีตำรวจนครบาล	(๑) ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ (๒) หัวหน้าสถานีตำรวจมีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนเพื่อส่งเรื่องต่อไปยังที่ทำการปกครองจังหวัดหรือกองบัญชาการตำรวจนครบาล แล้วแต่กรณี ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด	๓๐	
๘	ข้าราชการกรมการปกครอง ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ของคณะกรรมการกำกับการทวงถาม หนี้ จำนวน ๒ คน	- ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้	๑๕ วรรคสอง	
๙.	คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๑๕ จำนวน ๑๙ คน (โดยตำแหน่ง ๑๔ คน และ รวมมท. แต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกิน ๕ คน)	(๑) ออกประกาศ - กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ - กำหนดสถานที่ติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้ นอกเหนือจากภูมิลำเนาถิ่นที่อยู่หรือสถานที่ทำงาน - กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ในช่วงเวลาอื่นนอกจากช่วงเวลาที่กฎหมายกำหนดและอาจกำหนดจำนวนครั้งติดต่อด้วยก็ได้ - กำหนดการทวงถามหนี้ที่ไม่เหมาะสมในลักษณะอื่น - กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ - ออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ - กำหนดหลักเกณฑ์การเก็บเบี้ยเลี้ยงและระยะเวลาการชำระค่าปรับ - แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง - กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการ - กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับเรื่องร้องเรียนและการส่งเรื่องร้องเรียน (๒) ออกข้อบังคับ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ประจำจังหวัดและประจำกรุงเทพมหานคร	๕ วรรคสอง ๙ (๑) ๙ (๒) (๓) ๑๑ (๖) ๑๓ (๑) ๑๖ (๑) ๑๖ (๔) ๒๑ วรรคหนึ่ง ๒๓ วรรคสอง ๓๐ ๑๖ (๒)	

ลำดับ	ตำแหน่ง	อำนาจหน้าที่	มาตรา	หมายเหตุ
๑๐.	- คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ประจำจังหวัด มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง จำนวน ๘ คน (โดยตำแหน่ง ๗ คน และ ผวจ.แต่งตั้ง เป็นการถาวร ๑ คน) - คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ประจำกรุงเทพมหานคร มาตรา ๒๗ วรรคสี่ จำนวน ๘ คน (ประธาน, เลขฯ, ผู้แทนหน่วยงาน ๕ คน โดยมีผู้แทน ปค. ๑ คน รวม ๗ คน และ ผชช. แต่งตั้งผู้แทนภาคเอกชน ๑ คน)	(๑) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) ส่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๓๗ แต่ตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง (๓) รายงานการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ทุกสามเดือน (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย	๒๘	
๑๑.	คณะกรรมการสภาพทนายความ	(๑) ทำหน้าที่นายทะเบียนรับจดทะเบียนนิติที่ผู้ประกอบการทวงถามหนี้เป็น ทนายความหรือสำนักงานทนายความ โดยต้องปฏิบัติตามกฎหมายและประกาศ ตามมาตรา ๕ (๒) มีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๗ ที่เป็นอำนาจของ คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ (๓) มีอำนาจออกข้อบังคับในส่วนที่เกี่ยวข้องได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติ นี้ ข้อบังคับเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษตามกระบวนการในกฎหมายว่า ด้วยทนายความและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ (๔) รายงานการดำเนินการของตนตามมาตรา ๖ ให้คณะกรรมการเพื่อทราบเป็น ประจำทุกสามเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (๕) ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการดำเนินงานของคณะกรรมการสภา ทนายความหรือสภานายกพิเศษตามมาตรา ๖ ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ คณะกรรมการแจ้งให้คณะกรรมการสภาทนายความหรือสภานายกพิเศษเพื่อดำเนินการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้	๖ วรรคหนึ่ง ๖ วรรคสอง ๖ วรรคสี่ ๗ ๗ วรรคสอง	

ลำดับ	ตำแหน่ง	อำนาจหน้าที่	มาตรา	หมายเหตุ
๑๒.	สถานายกพิเศษ	- มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์คดีที่ไม่รับจดทะเบียนที่เป็นอำนาจของ รมว.มห ตามมาตรา ๓๑ หรือคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนที่เป็นอำนาจของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๘ กรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นเป็นทนายความหรือสำนักงานทนายความ คำวินิจฉัยของสถานายกพิเศษให้เป็นที่สุด ทั้งนี้ ให้นำระยะเวลาในการอุทธรณ์และการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	๖ บรรดาสาม	
๑๓.	นายทะเบียน	- มีหน้าที่รับผิดชอบการประกอบธุรกิจทางกฎหมายนี้	๓, ๕	
๑๔.	พนักงานเจ้าหน้าที่	- มีอำนาจตามมาตรา ๓๒ ได้แก่ สั่งให้ผู้ทวงถามหนี้ หรือกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือพนักงานของผู้ทวงถามหนี้ ในกรณีผู้ทวงถามหนี้เป็นนิติบุคคลมาให้ถ้อยคำ แสดงข้อมูลหรือส่งสมุดบัญชี เอกสาร คงตรา หรือสิ่งอันอันเกี่ยวกับกิจการสินทรัพย์ และหนี้สินของผู้ทวงถามหนี้และบุคคลดังกล่าวข้างต้น โดยต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ คือต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง	๓๒, ๓๓	
๑๕.	คณะกรรมการเปรียบเทียบ	- มีอำนาจเปรียบเทียบปรับปรุงบรรดาคดีความผิดที่มีโทษอาญาในส่วนที่ ๒ ยกเว้นความผิดตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ความผิดตาม ม.๔๑ ได้แก่ กรณีฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ (๑) คือ ทวงหนี้โดยการข่มขู่ การใช้ความรุนแรง หรือการกระทำความผิดที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกายชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้อื่น กรณีฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ (๑) คือ กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดโดยการแสดงหรือการใช้ข้อความเครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือหน่วยงานของรัฐ และความผิดตามมาตรา ๔๒ ได้แก่ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมิใช่ของตน เว้นแต่เป็นหนี้ของสามเ กริยา บุพการี หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ ซึ่งมีใช้ของตน หรือเป็นหนี้ของสามเ กริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตน หรือเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมิอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย)	๔๕	รมว.มห. แต่งตั้งตาม ม.๔๕ ๓ คน คนหนึ่งต้องเป็น พงส. ตาม ป.วิอาญา

อำนาจหน้าที่ขององค์กร/หน่วยงาน ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	ตำแหน่ง	อำนาจหน้าที่	มาตรา	หมายเหตุ
๑.	กรรมการปกครอง (ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ กำกับการทวงถามหนี้)	- รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ (๒) ติดตามสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ (๓) ประสานกับหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบผู้ทวงถามหนี้ (๔) รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการได้มอบหมาย	๒๕ วรรคแรก ๒๕ วรรคสอง	พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป)
๒.	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ กำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ให้ สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล)	- รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๒๒ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการการคลังกล่าวมอบหมาย - มีอำนาจหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคลดังต่อไปนี้ (๑) ติดตามสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ (๒) ประสานกับหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบผู้ทวงถามหนี้ (๓) รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งได้มอบหมาย	๒๖ วรรคแรก ๒๖ วรรคสอง	

ลำดับ	ตำแหน่ง	อำนาจหน้าที่	มาตรา	หมายเหตุ
๓.	ที่ทำการปกครองจังหวัด/ กองบัญชาการตำรวจนครบาล (ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ กำกับการทางตามหน้ประจ้จังหวัด/ กรุงเทพมหานคร)	- รับผิดชอบในแผนรุกรการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหน้ ประจ้จังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหน้ประจ้ กรุงเทพมหานครแต่กรณี และมีอำนาจหน้ที่ภายในเขตพื้น้ที่ที่รับผิดชอบ ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นสำนังานทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหน้ (๒) รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหน้เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ กำกับการทวงถามหน้ประจ้จังหวัด/กรุงเทพมหานคร (๓) ติดตามสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ทวงถามหน้หรือกำกับการดูแลการ ปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหน้ (๔) ประสานกับหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้ที่ในการกำกับการดูแลหรือ ตรวจสอบผู้ทวงถามหน้ หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหน้ (๕) รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหน้ที่ถูกต้อง และเหมาะสม (๖) ปฏิบัติหน้ที่อื่นตามที่คณะกรรมการ และคณะกรรมการกำกับการ ทวงถามหน้ประจ้จังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหน้ประจ้ กรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี มอบหมาย	๒๙	
๔.	ที่ว่าการอำเภอ/สถานีตำรวจ /สถานีตำรวจนครบาล	- เป็นสถานีที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหน้รวมทั้งให้หน้ หน่วยงานดังกล่าว (นายอำเภอ/หัวหน้าสถานีตำรวจ) มีอำนาจหน้ที่รวบรวม ข้อเท็จจริงและเอกสารเพื่อส่งเรื่องต่อไปยังที่ทำการปกครองจังหวัด หรือกองบัญชาการตำรวจนครบาลแล้วแต่กรณี ตามหลักเกณฑ์วิธีการและ เงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด	๓๐	

บทที่ ๔

ฐานความผิดและอัตราโทษตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

• โทษทางอาญา

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	กำหนดโทษโดย		หมายเหตุ
		มาตรา	อัตราโทษ	
๕ วรรคหนึ่ง	- ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ โดยไม่จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ต่อนายทะเบียน	๓๙	- จำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับ ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยแต่งตั้งเป็น ผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))
๕ วรรคสอง	- จดทะเบียนการประกอบธุรกิจ ทวงถามหนี้ แล้วไม่ประกอบธุรกิจทวงถาม หนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด	๓๙	- จำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับ ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยแต่งตั้งเป็น ผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))
๖ วรรคหนึ่ง	- ทนายความหรือสำนักงานทนายความ ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ โดยไม่จด ทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต่อ คณะกรรมการสภานายความตาม กฎหมายว่าด้วยทนายความ	๓๙	- จำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับ ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยแต่งตั้งเป็น ผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))
๘ วรรคหนึ่ง	- ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อบุคคลอื่นซึ่ง มิใช่ลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ โดยบุคคล นั้นมิใช่บุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อ การทวงถามหนี้	๓๙	- จำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับ ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยแต่งตั้งเป็น ผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))
๘ วรรคสอง (๒)	- ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อบุคคลอื่นซึ่ง มิใช่ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้ เพื่อการทวงถามหนี้ เพื่อสอบถามหรือ ยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อ การทวงถามหนี้ โดยแจ้งถึงความเป็นหนี้ ของลูกหนี้ (เว้นแต่ในกรณีที่บุคคลอื่นนั้น เป็นสามี ภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดาน ของลูกหนี้ และบุคคลอื่นดังกล่าวได้ สอบถามผู้ทวงถามหนี้ถึงสาเหตุของการ ติดต่อ)	๓๙	- จำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับ ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยแต่งตั้งเป็น ผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	กำหนดโทษโดย		หมายเหตุ
		มาตรา	อัตราโทษ	
๘ วรรคสอง (๓)	- ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เพื่อสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ โดยใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้บนซองจดหมายในหนังสือ หรือในสื่ออื่นใดที่ใช้ในการติดต่อสอบถาม ซึ่งทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ของลูกหนี้	๓๙	- จำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))
๑๑ (๑)	- ผู้ทวงถามหนี้ทวงถามหนี้โดยการข่มขู่ ใช้ความรุนแรง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้อื่น	๔๑	- จำคุกไม่เกิน ๕ ปีหรือปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบไม่ได้
๑๑ (๒)	- ผู้ทวงถามหนี้ทวงถามหนี้โดยการใช้วาจาหรือภาษาที่เป็นการดูหมิ่นลูกหนี้หรือผู้อื่น	๓๙	- จำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))
๑๑ (๓)	- ผู้ทวงถามหนี้ทวงถามหนี้โดยการแจ้งหรือเปิดเผยเกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่ผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้ (เว้นแต่ในกรณีที่บุคคลอื่นนั้นเป็นสามี ภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดานของลูกหนี้ และบุคคลอื่นดังกล่าวได้สอบถามผู้ทวงถามหนี้ถึงสาเหตุของการติดต่อ)	๓๙	- จำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))
๑๑ (๔)	- ผู้ทวงถามหนี้ทวงถามหนี้โดยการติดต่อลูกหนี้โดยประณีย์บัตร เอกสารเปิดผนึก โทรสาร หรือสื่ออื่นใดที่สื่อให้ทราบว่าเป็นการทวงถามหนี้ อย่างชัดเจน เว้นแต่กรณีการบอกกล่าวบังคับจำนองด้วยวิธีการประกาศหนังสือพิมพ์ซึ่งเจ้าหนี้ไม่สามารถติดต่อลูกหนี้โดยวิธีการอื่น หรือกรณีอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด	๓๙	- จำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	กำหนดโทษโดย		หมายเหตุ
		มาตรา	อัตราโทษ	
๑๑ (๕)	- ผู้ทวงถามหนี้ทวงถามหนี้โดยการใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้บนของจดหมายในการติดต่อลูกหนี้ที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้ เว้นแต่ชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้ไม่ได้สื่อให้ทราบได้ว่าเป็นประกอบธุรกิจทวงถามหนี้	๓๙	- จำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))
๑๒ (๑)	- ผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จ หรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดโดยการแสดงหรือใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือเครื่องแบบที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นการกระทำของศาล เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานของรัฐ	๔๑	- จำคุกไม่เกิน ๕ ปีหรือปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบไม่ได้
๑๒ (๒)	- ผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จ หรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดโดยการแสดงหรือมีข้อความที่ทำให้เชื่อว่าการทวงถามหนี้เป็นการกระทำโดยนายความ สำนักงานนายความ หรือสำนักงานกฎหมาย	๔๐	- จำคุกไม่เกิน ๓ ปีหรือปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))
๑๒ (๓)	- ผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จ หรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดโดยการแสดงหรือมีข้อความที่ทำให้เชื่อว่าจะถูกดำเนินคดี หรือจะถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือเงินเดือน	๔๐	- จำคุกไม่เกิน ๓ ปีหรือปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))
๑๒ (๔)	- ผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จ หรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดโดยการติดต่อหรือแสดงตนให้เชื่อว่าผู้ทวงถามหนี้ดำเนินการให้แก่บริษัท ข้อมูลเครดิตหรือรับจ้างบริษัทข้อมูลเครดิต	๔๐	- จำคุกไม่เกิน ๓ ปีหรือปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นผู้เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))

ความผิด ตามมาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	กำหนดโทษโดย		หมายเหตุ
		มาตรา	อัตราโทษ	
๑๓ (๒)	- ผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้โดย การเสนอหรือจูงใจให้ลูกหนี้ออกเช็คทั้งที่รู้อยู่ ว่าลูกหนี้อยู่ในสถานะที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้	๓๙	- จำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับ ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยแต่งตั้งเป็นผู้ เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))
๑๔ (๑)	- เป็นเจ้าหนี้ของรัฐประกอบธุรกิจ ทวงถามหนี้	๔๒	- จำคุกไม่เกิน ๕ ปีหรือปรับ ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบไม่ได้
๑๔ (๒)	- เป็นเจ้าหนี้ของรัฐทวงถามหนี้หรือ สนับสนุนการทวงถามหนี้ซึ่งมิใช่ของตน (เว้นแต่ในกรณีที่เป็นหนี้ของสามัญริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตน หรือ ในกรณีที่เจ้าหนี้ของรัฐนั้นมีอำนาจ กระทำได้ตามกฎหมาย)	๔๒	- จำคุกไม่เกิน ๕ ปีหรือปรับ ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบไม่ได้
๔๓	- บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้, คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗, คณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๘ (๓) หรือขัดขวางไม่ ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๓๒	๔๓	- จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เปรียบเทียบได้ (โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยแต่งตั้งเป็นผู้ เปรียบเทียบตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด (ม. ๔๕))
๔๔	- ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับ โทษทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้เป็น นิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของ นิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือการกระทำการหรือไม่กระทำการอัน เป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการแทน นิติบุคคลนั้น	๔๔	- กรรมการ ผู้จัดการ หรือ ผู้มีอำนาจในการจัดการแทน นิติบุคคลนั้นต้องรับโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับ ความผิดนั้น ๆ ด้วย	

ข้อหาหรือฐานความผิดตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

• โทษทางปกครอง

ความผิดตาม มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	กำหนดโทษโดย	
		มาตรา	อัตราโทษ
๘ วรรคสอง (๑)	- ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เพื่อสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้โดยไม่แจ้งให้ทราบชื่อตัว สกุล และแสดงเจตนาว่าต้องการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้	๓๔	- คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ มีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด
๘ วรรคสอง (๔)	- ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เพื่อสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้โดยติดต่อหรือแสดงตนที่ทำให้เข้าใจผิดเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้	๓๔	- หากผู้ทวงถามหนี้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ พิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๙ (๑)	- ผู้ทวงถามหนี้ไม่ติดต่อตามสถานที่ที่ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้แจ้งให้เป็นสถานที่ติดต่อ	๓๔	- คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ มีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด
๙ (๒)	- ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อลูกหนี้นอกเวลาตามที่กฎหมายกำหนด กล่าวคือ ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ให้ติดต่อได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ น. ถึงเวลา ๒๐.๐๐ น. และในวันหยุดราชการ เวลา ๐๘.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๘.๐๐ น. (หากไม่สามารถติดต่อตามเวลาดังกล่าวได้หรือช่วงเวลาดังกล่าวไม่เหมาะสม ให้ติดต่อได้ในช่วงเวลาอื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด)	๓๔	- หากผู้ทวงถามหนี้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ พิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๙ (๓)	- ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อลูกหนี้เกินกว่าจำนวนครั้งที่เหมาะสม หรือเกินกว่าจำนวนครั้งที่คณะกรรมการประกาศกำหนดไว้	๓๔	

ความผิดตาม มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	กำหนดโทษโดย	
		มาตรา	อัตราโทษ
๙ (๔)	- เป็นผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ ผู้รับมอบอำนาจ ช่วงในการทวงถามหนี้ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ไม่แจ้งให้ทราบถึงชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อหน่วยงาน ของตนและของเจ้าหนี้ และจำนวนหนี้ และในการทวง ถามหนี้ต่อหน้า ไม่แสดงหลักฐานการมอบอำนาจให้ ทวงถามหนี้	๓๔	
๑๐ วรรคหนึ่ง	- ผู้ทวงถามหนี้ขอรับชำระหนี้ โดยไม่แสดงหลักฐาน การรับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้จากเจ้าหนี้ต่อลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ หรือ เมื่อลูกหนี้ได้ชำระหนี้แก่ผู้ทวงถามหนี้แล้ว ผู้ทวงถาม หนี้ไม่ออกหลักฐานการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้	๓๔	- คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ มีอำนาจสั่งให้ระงับการ กระทำที่ฝ่าฝืนหรือปฏิบัติให้ ถูกต้องหรือเหมาะสมภายใน ระยะเวลาที่กำหนด - หากผู้ทวงถามหนี้ไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ พิจารณามีคำสั่งลงโทษ ปรับทางปกครองไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑ (๖)	- ผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ที่ไม่เหมาะสม ในลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด	๓๔	- คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ มีอำนาจสั่งให้ระงับการ กระทำที่ฝ่าฝืนหรือปฏิบัติให้ ถูกต้องหรือเหมาะสมภายใน ระยะเวลาที่กำหนด - หากผู้ทวงถามหนี้ไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ พิจารณามีคำสั่งลงโทษ ปรับทางปกครองไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ความผิดตาม มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	กำหนดโทษโดย	
		มาตรา	อัตราโทษ
๑๓ (๑)	- ผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้โดยเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใดๆ เกินกว่าอัตราที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด	๓๔	- คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ มีอำนาจสั่งให้ระงับการ กระทำที่ฝ่าฝืนหรือปฏิบัติให้ ถูกต้องหรือเหมาะสมภายใน ระยะเวลาที่กำหนด - หากผู้ทวงถามหนี้ไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ พิจารณามีคำสั่งลงโทษ ปรับทางปกครองไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ภาคผนวก

ส่วนที่ ๑ กฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้

- พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- กฎกระทรวงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
- ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรื่องร้องเรียนและการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้
- ข้อบังคับคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๘
- ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบและระยะเวลาการชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘๓/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘๑/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- คำสั่งคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล

พระราชบัญญัติ

การทวงถามหนี้

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘
เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ทวงถามหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้ซึ่งเป็นผู้ให้สินเชื่อ ผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองผู้บริโภค ผู้จัดให้มีการเล่นการพนันเป็นปกติธุระตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน และเจ้าหนี้อื่น
ซึ่งมีสิทธิรับชำระหนี้อันเกิดจากการกระทำที่เป็นทางการค้าปกติหรือเป็นปกติธุระของเจ้าหนี้ ทั้งนี้
ไม่ว่าหนี้ดังกล่าวจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึง ผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้
ดังกล่าว ผู้รับมอบอำนาจช่วงในการทวงถามหนี้ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ และผู้รับมอบอำนาจจาก
ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ด้วย

“ผู้ให้สินเชื่อ” หมายความว่า

(๑) บุคคลซึ่งให้สินเชื่อเป็นทางการค้าปกติ หรือ

(๒) บุคคลซึ่งรับซื้อหรือรับโอนสินเชื่อไปทุกทอด

“สินเชื่อ” หมายความว่า สินเชื่อที่ให้แก่บุคคลธรรมดาโดยการให้กู้ยืมเงิน การให้บริการบัตรเครดิต การให้เช่าซื้อ การให้เช่าแบบลีสซิ่ง และสินเชื่อในรูปแบบอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

“ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา และให้หมายความรวมถึงผู้ค้ำประกัน ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาด้วย

“ธุรกิจทวงถามหนี้” หมายความว่า การรับจ้างทวงถามหนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเป็นปกติธุระ แต่ไม่รวมถึงการทวงถามหนี้ของนายความซึ่งกระทำแทนลูกความของตน

“ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้” หมายความว่า ที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ทำงานของลูกหนี้ และให้หมายความรวมถึงหมายเลขโทรศัพท์และโทรสาร และสถานที่ติดต่อโดยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือโดยสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น ที่สามารถติดต่อกับลูกหนี้ได้ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งให้เป็นผู้มีหน้าที่รับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งตามการเสนอแนะของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและหน้าที่ของตน และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การทวงถามหนี้

มาตรา ๕ บุคคลใดจะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต่อนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บุคคลซึ่งจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามวรรคหนึ่งแล้ว ต้องประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้เป็นหนี้ความหรือสำนักงานหนี้ความ ให้คณะกรรมการสภาพหนี้ความตามกฎหมายว่าด้วยหนี้ความทำหน้าที่นายทะเบียนรับจดทะเบียน โดยต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงและประกาศตามมาตรา ๕

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้เป็นหนี้ความหรือสำนักงานหนี้ความ ให้คณะกรรมการสภาพหนี้ความตามกฎหมายว่าด้วยหนี้ความมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๗ ที่เป็นอำนาจของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๗

ให้สภานายกพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยหนี้ความมีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียน ที่เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตามมาตรา ๓๑ หรือคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียน ที่เป็นอำนาจของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๘ คำวินิจฉัยของสภานายกพิเศษให้เป็นที่สุด ทั้งนี้ ให้นำ ระยะเวลาในการอุทธรณ์และการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสภาพหนี้ความมีอำนาจออกข้อบังคับในส่วนที่เกี่ยวข้องได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ พระราชบัญญัตินี้ ข้อบังคับนั้นเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษตามกระบวนการในกฎหมาย ว่าด้วยหนี้ความและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการสภาพหนี้ความและสภานายกพิเศษรายงานการดำเนินการของตน ตามมาตรา ๖ ให้คณะกรรมการเพื่อทราบเป็นประจำทุกสามเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการดำเนินการของคณะกรรมการสภาพหนี้ความ หรือสภานายกพิเศษตามมาตรา ๖ ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการแจ้งให้คณะกรรมการ สภาพหนี้ความหรือสภานายกพิเศษเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ เว้นแต่บุคคล ซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการดังกล่าว

การติดต่อกับบุคคลอื่นนอกจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบถาม หรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เท่านั้น โดยผู้ทวงถามหนี้ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ทราบชื่อตัว ชื่อสกุล และแสดงเจตนาว่าต้องการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ ติดต่อกับลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้

(๒) ห้ามแจ้งถึงความเป็นหนี้ของลูกหนี้ เว้นแต่ในกรณีที่บุคคลอื่นนั้นเป็นสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของลูกหนี้ และบุคคลอื่นดังกล่าวได้สอบถามผู้ทวงถามหนี้ถึงสาเหตุของการติดต่อ ให้ผู้ทวงถามหนี้ชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับหนี้ได้เท่าที่จำเป็นและตามความเหมาะสม

(๓) ห้ามใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้บนซองจดหมาย ในหนังสือ หรือในสื่ออื่นใดที่ใช้ในการติดต่อสอบถาม ซึ่งทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ ของลูกหนี้

(๔) ห้ามติดต่อหรือแสดงตนที่ทำให้เข้าใจผิดเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้

มาตรา ๙ การทวงถามหนี้ ให้ผู้ทวงถามหนี้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ติดต่อ ในกรณีที่ติดต่อโดยบุคคลหรือทางไปรษณีย์ ให้ติดต่อตามสถานที่ที่ลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้แจ้งให้เป็นสถานที่ติดต่อ ในกรณีที่บุคคลดังกล่าว ไม่ได้แจ้งไว้ล่วงหน้าหรือสถานที่ที่แจ้งไว้ไม่สามารถติดต่อได้ โดยผู้ทวงถามหนี้ได้พยายามติดต่อ ตามสมควรแล้ว ให้ติดต่อตามภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ หรือสถานที่ทำงานของบุคคลดังกล่าว หรือสถานที่อื่น ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) เวลาในการติดต่อ การติดต่อโดยบุคคล โทรศัพท์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยี สารสนเทศประเภทอื่น ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ให้ติดต่อได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา และในวันหยุดราชการ เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา หากไม่สามารถติดต่อตามเวลาดังกล่าวได้หรือช่วงเวลาดังกล่าวไม่เหมาะสม ให้ติดต่อได้ในช่วงเวลาอื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) จำนวนครั้งที่ติดต่อ ในช่วงเวลาตาม (๒) ให้ติดต่อตามจำนวนครั้งที่เหมาะสมและคณะกรรมการ อาจประกาศกำหนดจำนวนครั้งด้วยก็ได้

(๔) ในกรณีที่เป็นผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ ผู้รับมอบอำนาจช่วงในการทวงถามหนี้ ผู้ประกอบ ธุรกิจทวงถามหนี้ หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ให้ผู้ทวงถามหนี้แจ้งให้ ทราบถึงชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อหน่วยงานของตนและของเจ้าหนี้ และจำนวนหนี้ และถ้าผู้รับมอบอำนาจ ดังกล่าวทวงถามหนี้ต่อหน้า ให้แสดงหลักฐานการมอบอำนาจให้ทวงถามหนี้ด้วย

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้ทวงถามหนี้ขอรับชำระหนี้ ผู้ทวงถามหนี้ต้องแสดงหลักฐาน การรับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้จากเจ้าหนี้ต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ด้วย และเมื่อลูกหนี้ได้ชำระหนี้แก่ผู้ทวงถามหนี้แล้ว ให้ผู้ทวงถามหนี้ออกหลักฐานการชำระหนี้แก่ลูกหนี้ด้วย

หากลูกหนี้ได้ชำระหนี้แก่ผู้ทวงถามหนี้โดยสุจริต ให้ถือว่าเป็นการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้โดยชอบ ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ทวงถามหนี้จะได้รับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้จากเจ้าหนี้หรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๑๑ ห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) การข่มขู่ การใช้ความรุนแรง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้อื่น

- (๒) การใช้วาจาหรือภาษาที่เป็นการดูหมิ่นลูกหนี้หรือผู้อื่น
- (๓) การแจ้งหรือเปิดเผยเกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่ผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๒)
- (๔) การติดต่อลูกหนี้โดยไปรษณียบัตร เอกสารเปิดผนึก โทรสาร หรือสิ่งอื่นใดที่สื่อให้ทราบว่าเป็นการทวงถามหนี้อย่างชัดเจน เว้นแต่กรณีการบอกกล่าวบังคับจำนองด้วยวิธีการประกาศหนังสือพิมพ์ ซึ่งเจ้าหนี้ไม่สามารถติดต่อลูกหนี้โดยวิธีการอื่น หรือกรณีอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๕) การใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้บนซองจดหมาย ในการติดต่อลูกหนี้ที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้ เว้นแต่ชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้ ไม่ได้สื่อให้ทราบได้ว่าเป็นผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้
- (๖) การทวงถามหนี้ที่ไม่เหมาะสมในลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- ความใน (๕) มิให้นำมาใช้บังคับกับการทวงถามหนี้เป็นหนังสือเพื่อจะใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาล
- มาตรา ๑๒ ห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จ หรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดดังต่อไปนี้
- (๑) การแสดงหรือการใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือรูปแบบที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นการกระทำของศาล เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ
- (๒) การแสดงหรือมีข้อความที่ทำให้เชื่อว่าการทวงถามหนี้เป็นการกระทำโดยทนายความ สำนักงานทนายความ หรือสำนักงานกฎหมาย
- (๓) การแสดงหรือมีข้อความที่ทำให้เชื่อว่าจะถูกดำเนินคดี หรือจะถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือเงินเดือน
- (๔) การติดต่อหรือการแสดงตนให้เชื่อว่ามีผู้ทวงถามหนี้ดำเนินการให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต หรือรับจ้างบริษัทข้อมูลเครดิต
- มาตรา ๑๓ ห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมดังต่อไปนี้
- (๑) การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ เกินกว่าอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๒) การเสนอหรือจูงใจให้ลูกหนี้ออกเช็คทั้งที่รู้อยู่ว่าลูกหนี้อยู่ในฐานะที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้
- มาตรา ๑๔ ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการดังต่อไปนี้
- (๑) ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
- (๒) ทวงถามหนี้หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ซึ่งมิใช่ของตน เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหนี้ของสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตน หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย
- เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

หมวด ๒
การกำกับดูแลและตรวจสอบ

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง ปลัดกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย นายกสภานายความ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมการปกครองเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการของกรมการปกครองสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการเงินการธนาคาร ด้านกฎหมาย หรือด้านการคุ้มครองผู้บริโภค อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน โดยมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้ ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น ให้แต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรพัฒนาภาคเอกชนในด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ทวงถามหนี้ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

- (๑) ออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการ ตามมาตรา ๒๗ และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว
- (๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครองและคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามมาตรา ๓๘
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบและระยะเวลาการชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ ตามมาตรา ๔๕

(๕) เสนอแนะหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนเสนอแนะ คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีมีปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับการประสานงาน ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ คณะอนุกรรมการ ตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๘ (๓) คณะกรรมการเปรียบเทียบ กรรมการปกครอง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ที่ทำการปกครองจังหวัด และกองบัญชาการตำรวจนครบาล

(๖) เสนอแนะคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการในการคุ้มครองหรือช่วยเหลือลูกหนี้ ในด้านอื่น

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อบังคับและประกาศของคณะกรรมการนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ มาตรา ๑๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งให้พักรักษาหรือถูกสั่งให้ออกจากการรักษาไว้ก่อน

(๕) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะกระทำผิดวินัย หรือเคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๖) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ให้สินเชื่อ หรือเป็นผู้ให้สินเชื่อ หรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่เหลืออยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวัน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นนั้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๒๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทนตามลำดับ ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมแทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการอย่างน้อยคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการเกี่ยวกับการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการดังกล่าวอย่างน้อยต้องประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนสมาคมธนาคารไทยเป็นอนุกรรมการ โดยมีข้าราชการของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และเป็นผู้ช่วยเลขานุการจำนวนสองคน

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ลูกหนี้หรือบุคคลอื่นได้รับการปฏิบัติจากผู้ทวงถามหนี้ที่เป็นการขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้ลูกหนี้หรือบุคคลอื่นนั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ เพื่อวินิจฉัยสั่งการได้

การร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๔ ในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ และคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๘ (๓) มีอำนาจสั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการปกครองรับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการได้มอบหมาย

ให้กรมการปกครองมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๒๗
- (๒) ติดตามสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
- (๓) ประสานกับหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบผู้ทวงถามหนี้หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้
- (๔) รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการได้มอบหมาย

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลังรับผิดชอบในงานธุรการของคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๒ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะอนุกรรมการดังกล่าวได้มอบหมาย

ให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลังมีอำนาจหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) ติดตามสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
- (๒) ประสานกับหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบผู้ทวงถามหนี้หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้
- (๓) รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งได้มอบหมาย

มาตรา ๒๗ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้บัญชาการมณฑลทหารบกในพื้นที่ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด คลังจังหวัด ประธานสภาทนายความจังหวัด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้แทนองค์กรพัฒนาภาคเอกชนในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ให้ปลัดจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการของที่ทำการปกครองจังหวัดสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานครประกอบด้วยผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนมณฑลทหารบกที่ ๑๑ ผู้แทนสภาทนายความ และผู้แทนองค์กรพัฒนาภาคเอกชนในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งผู้บัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ให้ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้งข้าราชการตำรวจของกองบัญชาการตำรวจนครบาลสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ มีอำนาจหน้าที่ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ส่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามมาตรา ๓๗
- (๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ มอบหมาย

(๔) รายงานการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ ทุกสามเดือน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ และคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง (๓) ให้ตามมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ที่ทำการปกครองจังหวัดและกองบัญชาการตำรวจนครบาล รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานครตามลำดับ และให้มีอำนาจหน้าที่ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นสำนักงานทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
- (๒) รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี
- (๓) ติดตามสอดส่องพฤติกรรมของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๔) ประสานกับหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือตรวจสอบผู้ทวงถามหนี้ หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้

(๕) รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ และคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี มอบหมาย

มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ ให้ที่ว่าการอำเภอ และสถานีตำรวจเป็นสถานที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ได้ด้วย รวมทั้งให้หัวหน้าหน่วยงาน

ดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารเพื่อส่งเรื่องต่อไปยังที่ทำการปกครองจังหวัดหรือกองบัญชาการตำรวจนครบาล แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามมาตรา ๕ ให้ผู้ที่ยื่นขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๒ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ทวงถามหนี้หรือกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือพนักงานของผู้ทวงถามหนี้ ในกรณีผู้ทวงถามหนี้เป็นนิติบุคคล มาให้ถ้อยคำ แสดงข้อมูลหรือส่งสมุดบัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการสินทรัพย์ และหนี้สินของผู้ทวงถามหนี้และบุคคลดังกล่าวข้างต้น

มาตรา ๓๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑

โทษทางปกครอง

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ปรากฏแก่คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ ว่าผู้ทวงถามหนี้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๑) หรือ (๔) มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑ (๖) หรือมาตรา ๑๓ (๑) ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ มีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด

หากผู้ทวงถามหนี้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ พิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๓๕ ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ คำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในการนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้ทวงถามหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลต้องรับโทษปรับทางปกครอง ถ้าการกระทำ ความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือการกระทำการหรือไม่กระทำการอันเป็น หน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการแทนนิติบุคคลนั้น บุคคลดังกล่าว ต้องรับโทษปรับทางปกครองตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๗ มีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

- (๑) เคยถูกลงโทษปรับทางปกครองและถูกลงโทษซ้ำอีกจากการทำความผิดอย่างเดียวกัน
- (๒) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่มีโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ ผู้ทวงถามหนี้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครองตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง หรือผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๗ ต่อคณะกรรมการได้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คณะกรรมการต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ส่วนที่ ๒

โทษอาญา

มาตรา ๓๙ บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘ วรรคสอง (๒) หรือ (๓) มาตรา ๑๑ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือมาตรา ๑๓ (๒) ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ (๑) หรือมาตรา ๑๒ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๒๔ หรือขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษอาญาตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือการกระทำการหรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการแทนนิติบุคคลนั้น บุคคลดังกล่าว ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๔๕ บรรดาความผิดในส่วนที่ ๒ นี้ ยกเว้นมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนสามคนซึ่งคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้คณะกรรมการเปรียบเทียบแจ้งให้คณะกรรมการทราบโดยเร็ว

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๖ บุคคลใดประกอบธุรกิจทางถามหน้หรือกิจการอื่นในลักษณะทำนองเดียวกันตามพระราชบัญญัตินี้ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจทางถามหน้ต่อไป ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง หรือตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่รับจดทะเบียนจากนายทะเบียน

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในวาระเริ่มแรกที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง ปลัดกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และนายกสภานายความ เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมการปกครองเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมการปกครองแต่งตั้งข้าราชการของกรมการปกครองสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การทวงถามหนี้ในปัจจุบันมีการกระทำที่ไม่เหมาะสมต่อลูกหนี้ไม่ว่าจะเป็นการใช้ถ้อยคำที่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอย่างรุนแรง การคุกคามโดยขู่เข็ญ การใช้กำลังประทุษร้าย หรือการทำให้เสียชื่อเสียง รวมถึงการให้ข้อมูลเท็จและการสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่บุคคลอื่น ประกอบกับปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทวงถามหนี้และการควบคุมการทวงถามหนี้ไว้เป็นการเฉพาะ สมควรมีกฎหมายในเรื่องดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

การจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บุคคลใดจะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบ ทน. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เป็นบุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(ค) สำเนาใบอนุญาตประกอบธุรกิจหรือสำเนาหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในกรณีที่เป็นคนต่างด้าว

(ง) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(จ) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ในกรณีที่สถานนั้นเป็นของผู้อื่น

(ฉ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้ขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนหนึ่งรูป

(๒) กรณีที่เป็นนิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อวัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล โดยทำขึ้นไว้ไม่เกินสามเดือน

(ข) สำเนาใบอนุญาตประกอบธุรกิจหรือสำเนาหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ในกรณีที่เป็นนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียน ในประเทศไทย

(ค) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคลซึ่งต้องเป็นกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีอำนาจลงนาม ผูกพันนิติบุคคล

(ง) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัว คนต่างด้าวของผู้แทนนิติบุคคล

(จ) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐาน การได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองของผู้แทนนิติบุคคล

(ฉ) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(ช) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือหนังสือแสดง ความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ในกรณีที่สถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น

(ซ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้แทนนิติบุคคล ที่ขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนหนึ่งรูป

ข้อ ๒ ทนายความหรือสำนักงานทนายความใดจะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ให้ยื่นคำขอ จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบที่คณะกรรมการสภาพทนายความกำหนด พร้อมด้วยเอกสาร และหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวสมาชิกสภาพทนายความ หรือสำเนาใบอนุญาตให้เป็น ทนายความ

(ข) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนสำนักงานทนายความที่จดทะเบียนกับ สภาพทนายความ หรือสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล โดยทำขึ้นไว้ไม่เกินสามเดือน ในกรณีที่เป็น สำนักงานทนายความ

(ค) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(ง) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือหนังสือแสดง ความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ในกรณีที่สถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น

(จ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก สวมครุยเนติบัณฑิตยสภา ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้ขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนหนึ่งรูป

(ฉ) เอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่คณะกรรมการสภาพทนายความกำหนด

ข้อ ๓ การยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ให้ยื่นคำขอ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน สำนักงานทะเบียนที่สถานประกอบธุรกิจหรือสำนักงานแห่งใหญ่ของผู้ยื่นคำขอตั้งอยู่ และให้ยื่นคำขอได้เพียงแห่งเดียวสำหรับผู้ประกอบธุรกิจแต่ละราย โดยในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอที่สำนักงานทะเบียน กองบัญชาการตำรวจนครบาล ในจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอที่สำนักงานทะเบียน ที่ทำการปกครองจังหวัด

(๒) กรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นนายความหรือสำนักงานนายความ ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการสภาพนายความซึ่งทำหน้าที่นายทะเบียน ณ สภาพนายความ

ข้อ ๔ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้พร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ แล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนทราบภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแก้ไข หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไม่ดำเนินการแก้ไข ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเอกสารและหลักฐานในการขอจดทะเบียนถูกต้องและครบถ้วน ให้รับจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบ ทน. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ให้แก่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือผู้แทนนิติบุคคล ให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตามแบบ ทน. ๑/๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานประกอบการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนพร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานตามวรรคหนึ่งแล้ว หากเห็นว่ารายการที่แสดงในคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนพร้อมทั้งเอกสารและหลักฐานถูกต้องและครบถ้วน ให้ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ฉบับใหม่ตามแบบ ทน. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนของนายความหรือสำนักงานนายความเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ให้นายความหรือสำนักงานนายความที่ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตามแบบที่คณะกรรมการสภาพนายความกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๗ ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบ ทน. ๑/๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว โดยให้นายทะเบียนออกใบแทน

หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้
ไว้เป็นหลักฐาน

ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามวรรคหนึ่ง
ให้ใช้แบบ ทน. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ โดยมีคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ที่ด้านบน

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจทวงถามหนี้
ให้แจ้งความประสงค์เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันที่จะเลิก
ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ และให้นายทะเบียนจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพจนธ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

รับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

รูปถ่ายขนาด

๔ x ๖ เซนติเมตร

คำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถามหน้

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑. ชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทางถามหน้ (ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจทางถามหน้เป็นสาขาหรือตัวแทน ให้ระบุชื่อสำนักงานใหญ่หรือตัวการด้วย)

.....

๒. ประเภทกิจการ

- ☐ บุคคลธรรมดา (กรอกข้อมูลในข้อ ๓.)
☐ ห้างหุ้นส่วนสามัญ (ไม่จดทะเบียน) (กรอกข้อมูลในข้อ ๓.)
☐ ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน (กรอกข้อมูลในข้อ ๔.)
☐ ห้างหุ้นส่วนจำกัด (กรอกข้อมูลในข้อ ๔.)
☐ บริษัทจำกัด (กรอกข้อมูลในข้อ ๔.)
☐ บริษัทมหาชนจำกัด (กรอกข้อมูลในข้อ ๔.)

๓. ชื่อ อายุ ปี สัญชาติ

เลขประจำตัวประชาชน -

ที่อยู่ อาคาร ชั้นที่

เลขที่ หมู่ ซอย/ตรอก ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด โทรศัพท์

โทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์

๔. ☐ ผู้จัดการ ☐ ผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล

ชื่อ อายุ ปี สัญชาติ

เลขประจำตัวประชาชน -

ที่อยู่ อาคาร ชั้นที่

เลขที่ หมู่ ซอย/ตรอก ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด โทรศัพท์

โทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์

- ๒ -

๕. ที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทางถาวร

ที่อยู่ อาคาร ชั้นที่
 เลขที่ หมู่ ซอย/ตรอก ถนน
 แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ
 จังหวัด โทรศัพท์
 โทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์

๖. พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าแนบเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนา จำนวน ฉบับ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนา จำนวน ฉบับ

(๓) สำเนาใบอนุญาตประกอบธุรกิจ หรือสำเนาหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จำนวน ฉบับ (กรณีที่เป็นคนต่างด้าวหรือเป็นนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย)

(๔) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจทางถาวรนี้ จำนวน ฉบับ

(๕) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของสถานประกอบธุรกิจทางถาวรนี้ หรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้เป็นสถานประกอบธุรกิจทางถาวรนี้ในกรณีที่สถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น จำนวน ฉบับ

(๖) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล โดยทำขึ้นไว้ไม่เกินสามเดือน จำนวน ฉบับ (กรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาตประกอบธุรกิจทางถาวรนี้)

(๗) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคลซึ่งต้องเป็นกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล จำนวน ฉบับ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการในคำขอนี้ถูกต้อง และเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ผู้ยื่นคำขอ**

(.....)

คำสั่งนายทะเบียน

.....

ลงชื่อ นายทะเบียน

(.....)

** ในกรณีผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ทำการแทน ให้มีหนังสือมอบอำนาจของผู้ขอแนบมาด้วย

รับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขอเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า (ชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทางถามหน้)

ซึ่งได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถามหน้ ทะเบียนเลขที่

๒. ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนที่ได้จดทะเบียนไว้ ดังนี้ (กรอกเฉพาะรายการที่เปลี่ยนแปลง)

☐ เปลี่ยนชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทางถามหน้ เป็น

☐ เปลี่ยนแปลงที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทางถามหน้ เป็น

ที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทางถามหน้

ที่อยู่ อาคาร ชั้นที่

เลขที่ หมู่ ซอย/ตรอก ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด โทรศัพท์

โทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์

☐ เปลี่ยนแปลงผู้แทนนิติบุคคล เป็น

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการในคำขอนี้ถูกต้อง และเป็นความจริงทุกประการ

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานประกอบการเปลี่ยนแปลงตามรายการข้างต้นมาพร้อมนี้แล้ว

ลงชื่อ ผู้แจ้ง**

(.....)

**ในกรณีผู้แจ้งเป็นผู้ทำการแทน ให้มีหนังสือมอบอำนาจของผู้มีอำนาจแจ้งแนบมาด้วย

การดำเนินการของนายทะเบียน

.....
.....
.....

ลงชื่อ นายทะเบียน

(.....)

รับที่
วันที่
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้อกรอก)

คำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนประกอบธุรกิจทางถ่านหิน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....

○ (๑) เป็นบุคคลธรรมดา สัญชาติ.....อายุ.....ปี หมายเลขประจำตัวประชาชน
เลขที่ □-□□□□-□□□□□-□□-□ อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

○ (๒) เป็นนิติบุคคลประเภท.....จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
 เลขที่.....เมื่อวันที่.....ณ.....สำนักงานแห่งใหญ่
 ตั้งอยู่ที่.....เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
 โทรศัพท์.....โทรสาร.....ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์.....
 โดย.....เลขประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□

๒. ข้อเสนอประกอบธุรกิจทวงถามหนี้.....เลขทะเบียน.....

๓. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขอ/แจ้งความประสงค์ต่อนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนี้

๔. พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าแนบเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) สำเนาหนังสือแสดงการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ (ถ้ามี)

(๒) กรณีที่หลักฐานและเอกสารที่ยื่นไว้ใน การขออนุญาตมีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงผู้ขอต้องยื่นหลักฐานและเอกสารที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงด้วย

(๓) อื่น ๆ (ระบุ).....

๕. ข้าพเจ้าขอรับรองว่ารายการในคำขอนี้ถูกต้อง และเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

การดำเนินการของนายทะเบียน

ลงชื่อนายทะเบียน
(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้า ○ ที่ต้องการ

๒. กรณีมอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทนต้องมีหนังสือมอบอำนาจติดอากรแสตมป์ หรือสำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
ผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ ในกรณีผู้แจ้งเป็นผู้นำการแทน ให้มีหนังสือมอบอำนาจของผู้มีอำนาจแจ้งแนบมาด้วย

แบบ ทน. ๒

ทะเบียนเลขที่

คำขอเลขที่

หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

หนังสือสำคัญฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้วเมื่อวันที่

ชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

ที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

ที่อยู่ อาคาร ชั้นที่

เลขที่ หมู่ ซอย/ตรอก ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด

ให้ไว้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

.....
(.....)

นายทะเบียน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติว่า บุคคลใดจะประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต่อนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจทวงถามหนี้”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้” หมายความว่า ผู้รับจ้างทวงถามหนี้ที่ได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้

ข้อ ๔ เมื่อได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้แล้ว ให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ จัดให้มีป้ายชื่อติดไว้ที่หน้าสถานที่ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้โดยเปิดเผยและมองเห็นได้ง่าย

ป้ายชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้เขียนข้อความเป็นอักษรไทย แต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้ายหรือได้ชื่ออักษรไทยด้วยก็ได้ โดยป้ายชื่อต้องมีคำว่า “สำนักงานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้” ประกอบกับชื่อที่ได้จดทะเบียน และจะต้อง

(๑) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินีหรือองค์รัชทายาท

(๒) ไม่ซ้ำหรือพ้องกับชื่อสำนักงานอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้นั้น

(๓) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย

ข้อ ๕ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้อย่างเคร่งครัด และตั้งอยู่บนความซื่อสัตย์ สุจริต และมีความรอบคอบระมัดระวังภายใต้หลักการจริยธรรมและการจัดการที่ดี

(๒) หนี้ที่ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ไปทวงถามนั้นจะต้องเป็นหนี้ที่ถึงกำหนดชำระแล้ว

(๓) แจ้งข้อมูลหรือเผยแพร่เอกสารใด ๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้ทวงถามหนี้ต่อลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ รวมทั้งแจ้งสิทธิในการร้องเรียน ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ เบี้ยปรับกรณีผิดนัดชำระหนี้แก่ลูกหนี้ที่ตนรับจ้างทวงถามหนี้ อย่างเท่าเทียมกัน

(๔) ให้คำแนะนำโดยไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง หรือปกปิดข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญซึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดได้

(๕) จัดทำบัญชีรายชื่อพร้อมตำแหน่งของพนักงานของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้เป็นปัจจุบัน และจัดให้มีระบบงานที่แสดงให้เห็นได้ว่าการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละคนภายในสำนักงาน และส่งให้นายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันจดทะเบียน กรณีมีการเปลี่ยนแปลงให้ส่งรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงให้นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

(๖) จัดทำบัตรประจำตัวพนักงานทวงถามหนี้โดยต้องระบุชื่อ ชื่อสกุล หมายเลขประจำตัวประชาชน รูปถ่าย ลายมือชื่อ สำนักงานที่สังกัดและให้มีติดตัวอยู่ในขณะกระทำการทวงถามหนี้ เพื่อใช้แสดงต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ หรือบุคคลตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๗) ในการกำหนดค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการทวงถามหนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ กำหนดให้สอดคล้องและไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศกำหนด และให้ปิดประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๘) อบรมและกำกับดูแลให้พนักงานทวงถามหนี้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ และหลักเกณฑ์ที่ออกตามกฎหมายดังกล่าว

(๙) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศกำหนด

ข้อ ๖ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องเก็บรักษาความลับของลูกหนี้ และไม่แจ้งหรือเปิดเผยข้อมูล เกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้

ข้อ ๗ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องเก็บสำเนาหลักฐานการรับเงินจากลูกหนี้หรือบุคคล ซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ไว้ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้

ข้อ ๘ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องจัดระบบช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนให้ลูกหนี้หรือบุคคล ซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้อย่างน้อยสองช่องทาง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่ออำนวยความสะดวกในการร้องเรียนและการรับเรื่องร้องเรียน
เกี่ยวกับการทวงถามหนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ วรรคสอง และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติ
การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง หลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขเพื่ออำนวยความสะดวกในการร้องเรียนและการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้”

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“ผู้ร้องเรียน” หมายความว่า ลูกหนี้หรือบุคคลอื่นที่ได้รับการปฏิบัติจากผู้ทวงถามหนี้
ที่เป็นการขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ที่ได้ยื่นเรื่องร้องเรียนตามประกาศนี้

“เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียน” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่รับผิดชอบ
การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับเรื่องร้องเรียนตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้
เป็นผู้มีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

การยื่นเรื่องร้องเรียน

ส่วนที่ ๑

สถานที่รับเรื่องร้องเรียน

ข้อ ๔ การร้องเรียนต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการ
กำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี อาจยื่น ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้ได้

(๑) ที่ทำการปกครองจังหวัด

(๒) ที่ว่าการอำเภอ

(๓) สำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

(๔) กองบัญชาการตำรวจนครบาล

(๕) สถานีตำรวจ

(๖) สำนักนโยบายพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

หน้า ๒๒

เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๓๒๒ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

ส่วนที่ ๒
วิธีการยื่นเรื่องร้องเรียน

ข้อ ๕ ผู้ใดประสงค์จะร้องเรียนให้ยื่นเรื่องร้องเรียนเป็นหนังสือ หรือร้องเรียนด้วยวาจา ตามวิธีการที่กำหนดในประกาศนี้

ข้อ ๖ การร้องเรียนจะกระทำด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจให้ผู้อื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะ ร้องเรียนแทนก็ได้

ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ร้องเรียนแทน ให้แนบหนังสือมอบอำนาจพร้อมสำเนา บัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาด้วย

ข้อ ๗ การร้องเรียนเป็นหนังสือให้ลงลายมือชื่อผู้ร้องเรียนและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ยื่นเรื่องร้องเรียน

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียน

(๓) ชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกร้องเรียน

(๔) รายละเอียดข้อเท็จจริงของเรื่องร้องเรียน พร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๕) ความประสงค์ หรือเหตุผลในการร้องเรียน

ข้อ ๘ กรณีร้องเรียนด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนจัดทำหนังสือร้องเรียน โดยมีรายละเอียดตามที่กำหนดในข้อ ๗ แล้วอ่านให้ผู้ร้องเรียนฟังและให้ผู้ร้องเรียนลงลายมือชื่อ ในหนังสือดังกล่าว

หมวด ๒
การรับเรื่องร้องเรียน

ส่วนที่ ๑
การตรวจเรื่องร้องเรียน

ข้อ ๙ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนได้รับหนังสือร้องเรียนที่มีรายการครบถ้วน ตามที่กำหนดในข้อ ๗ แล้ว ให้บันทึกเรื่องร้องเรียนตามแบบ รทน.๑ ท้ายประกาศนี้ และออก ใบรับเรื่องร้องเรียนให้แก่ผู้ร้องเรียนไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งบันทึกเรื่องร้องเรียนลงในสารบบการรับเรื่อง ร้องเรียนตามแบบ รทน. ๒ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ยังมีข้อบกพร่อง เอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วนเพียงพอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบเพื่อยื่น เอกสารหลักฐานเพิ่มเติมได้ หรือเป็นกรณีขาดรายละเอียดข้อเท็จจริงที่ควรมี ให้แจ้งผู้ร้องเรียนทราบ เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรืออาจบันทึกข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ผู้ร้องเรียน โดยนำความในข้อ ๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียนได้รับเรื่องร้องเรียนไว้แล้ว ให้ส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ หากเรื่องร้องเรียนตามข้อ ๑๑ อยู่ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ให้ที่ทำการปกครองจังหวัด หรือกองบัญชาการตำรวจนครบาล แล้วแต่กรณี ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบนั้น เป็นผู้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการดังกล่าวต่อไป

ส่วนที่ ๒

การส่งเรื่องร้องเรียน

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เรื่องร้องเรียนตามข้อ ๑๑ ไม่อยู่ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอต่อหัวหน้าหน่วยงานที่รับเรื่องร้องเรียนเพื่อพิจารณาส่งเรื่องร้องเรียนไปยังคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร ที่มีอำนาจในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนนั้นโดยด่วน และแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ

ข้อ ๑๔ ในกรณีกรมการปกครอง ที่ว่าการอำเภอ สถานีตำรวจ และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นสถานที่รับเรื่องร้องเรียน ให้หน่วยงานที่รับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวรวบรวมข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังที่ทำการปกครองจังหวัด หรือกองบัญชาการตำรวจนครบาล แล้วแต่กรณี ที่มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียนนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

เรื่องร้องเรียนที่...../.....

แบบบันทึกเรื่องร้องเรียน
ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้อมูลผู้ยื่นเรื่องร้องเรียน

๑.๑ ชื่อ - สกุล.....อายุ.....ปี

เลขประจำตัวประชาชน -

๑.๒ ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน/ซอย.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

๑.๓ โทรศัพท์.....

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน

๒.๑ ข้อร้องเรียน.....

๒.๒ คู่กรณี ชื่อ - สกุล

๒.๓ รายละเอียดเรื่องร้องเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๒.๔ เหตุเกิดที่

๒.๕ อื่นๆ (ถ้ามี)

.....

.....

๓. เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

- ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ☐ สำเนาสัญญากู้ยืมเงิน (ถ้ามี)
- ☐ บัญชีรายชื่อพยานและที่อยู่พร้อมเบอร์โทรศัพท์ ☐ หนังสือมอบอำนาจ
- ☐ เอกสารหลักฐานอื่นๆ.....(ถ้ามี).....ระบุ.....

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นเรื่องร้องเรียน

(.....)

ความเห็นเจ้าหน้าที่

.....
.....

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่
(.....)
ตำแหน่ง.....

ความเห็น/คำสั่งหัวหน้าหน่วยงาน

.....
.....

ลงชื่อ หัวหน้าหน่วยงาน
(.....)
ตำแหน่ง.....

สารบบการรับเรื่องร้องเรียน
ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

หน่วยงานที่รับเรื่องร้องเรียน.....จังหวัด.....

ลำดับ คำร้องที่	วัน เดือน ปี และเวลาที่รับ เรื่องร้องเรียน	รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน ลายมือชื่อผู้ร้องเรียน	หมายเหตุ

หมายเหตุ เมื่อบันทึกแล้วให้ลงลายมือชื่อผู้ร้องเรียน

(หน่วยงานที่รับเรื่องร้องเรียน)

เรื่องร้องเรียนที่...../

สถานที่รับเรื่องร้องเรียน.....

ยื่นเมื่อวันที่.....

ผู้ยื่นเรื่องร้องเรียน ชื่อ.....นามสกุล.....

ได้ยื่นเรื่องร้องเรียน เรื่อง.....

เจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องร้องเรียน ลงชื่อ.....ผู้รับเรื่อง
(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ กรุณาเก็บเอกสารนี้ไว้เพื่อนำมาใช้ในการติดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกครั้ง

ข้อบังคับคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของ
คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

ประจำกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๒) และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ออกข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

“ผู้ถูกร้องเรียน” หมายความว่า ผู้ที่ถูกร้องเรียนว่ากระทำการทวงถามหนี้ที่เป็นการขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้

“คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ ให้ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ การเสนอเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่สำหรับกรุงเทพมหานครให้กองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นผู้เสนอเรื่อง ในจังหวัดอื่นให้ที่ทำการปกครองจังหวัดเป็นผู้เสนอเรื่อง โดยให้ดำเนินการรวบรวมตรวจสอบเอกสารหลักฐานสรุปเรื่องแล้วทำความเห็นเสนอคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่เพื่อพิจารณาวินิจฉัย

ข้อ ๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่มอบหมายก็ได้

ข้อ ๖ ให้เลขานุการมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อบังคับนี้หรือตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่มอบหมาย ตลอดจนดำเนินงานด้านธุรการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เลขานุการจะมอบหมายให้ผู้ช่วยเลขานุการดำเนินการแทนก็ได้

หมวด ๒

การพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ส่วนที่ ๑

การพิจารณาเบื้องต้น

ข้อ ๗ ให้เลขานุการมีหน้าที่รวบรวมความเห็น คำร้อง คำชี้แจงและเอกสารทั้งปวงที่จำเป็นต่อการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่แล้วทำบันทึกสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมทั้งเสนอความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาวินิจฉัยต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่เห็นว่าข้อร้องเรียนมีมูลให้มิมีตรีรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา แต่หากพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไม่ควรรับไว้พิจารณาให้มิมีตรีไม่รับเรื่องร้องเรียนนั้น พร้อมทั้งแจ้งเหตุผลให้ผู้ร้องเรียนทราบโดยไม่ชักช้าหากคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณาเห็นว่าเรื่องร้องเรียนนั้นเกี่ยวกับความผิดที่มีโทษทางปกครองให้พิจารณาดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๒ และหากมีโทษทางอาญาให้พิจารณาดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๓

ส่วนที่ ๒

เรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางปกครอง

ข้อ ๙ กรณีที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณาเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นความผิดที่มีโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่แจ้งข้อร้องเรียนให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบ เพื่อให้ผู้ถูกร้องเรียนยื่นคำชี้แจงข้อเท็จจริงเป็นหนังสือพร้อมทั้งพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่กำหนด

การพิจารณาของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

การพิจารณาต้องเปิดโอกาสให้ผู้กรณีได้ชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเป็นหนังสือ ได้ตามสมควรแก่กรณี ทั้งนี้ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่อาจเรียกผู้กรณีมาชี้แจงด้วยวาจา ประกอบหนังสือชี้แจงดังกล่าวได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนมิได้จัดทำคำชี้แจงพร้อมทั้งพยานหลักฐานยื่นต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของผู้กรณี

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณาจากพยานหลักฐานที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง โดยมีอำนาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เว้นแต่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็นฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา

(๓) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๔) ออกไปตรวจสอบสถานที่หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดออกไปตรวจสอบสถานที่

ข้อ ๑๓ ถ้าผู้ร้องเรียนได้รับแจ้งจากคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ให้มาให้อัยคำหรือแสดงพยานหลักฐานแล้ว ไม่ดำเนินการตามที่แจ้งนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่จะมีมติให้จำหน่ายเรื่องร้องเรียนนั้นเสียก็ได้ เว้นแต่มีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องเรียนนั้นมีความผิด

ข้อ ๑๔ ในกรณีดังต่อไปนี้ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่จะสั่งให้จำหน่ายเรื่องร้องเรียนเสียก็ได้

(๑) เมื่อผู้ร้องเรียนขอถอนเรื่องร้องเรียน

(๒) การเสนอเรื่องให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณามีได้เป็นไปตามขั้นตอนในข้อบังคับนี้

(๓) เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงซึ่งคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่เห็นว่าการพิจารณาไม่เป็นประโยชน์อีกต่อไป

ข้อ ๑๕ การแจ้งข้อร้องเรียน กำหนดวันนัดพิจารณา คำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง หรือการแจ้งอย่างอื่นตามข้อบังคับนี้ให้ทำเป็นหนังสือ

ส่วนที่ ๓

เรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางอาญา

ข้อ ๑๖ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางอาญา ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่นำหลักเกณฑ์ ในส่วนที่ ๒ ว่าด้วยการพิจารณาเรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ เมื่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณาเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาและผู้ถูกร้องเรียนไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกและเป็นความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ส่งเรื่องร้องเรียนนั้นไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบต่อไป

หากเป็นกรณีความผิดที่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ส่งเรื่องดังกล่าวไปยังพนักงานสอบสวนในท้องที่เกิดเหตุเพื่อดำเนินคดี

หมวด ๓

การกำหนดค่าปรับทางปกครอง

ข้อ ๑๘ ในการกำหนดค่าปรับทางปกครองคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ ต้องคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิดและคำนึงถึงข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

- (๑) ความผิดเกิดขึ้นโดยความจงใจหรือเกิดจากความประมาทเลินเล่อ
- (๒) พฤติการณ์แห่งความผิดเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งอันเป็นสาระสำคัญ
- (๓) ระดับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น
- (๔) ความถี่ของการกระทำความผิด
- (๕) ประวัติการถูกลงโทษปรับทางปกครอง โทษทางอาญา ของผู้กระทำผิด

ข้อ ๑๙ ในการพิจารณาวินิจฉัย การทำคำวินิจฉัย การอุทธรณ์ และการขอพิจารณาใหม่ เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางปกครอง หากข้อบังคับนี้หรือกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้มิได้กำหนดไว้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบและระยะเวลาการชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ

ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๔) และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบและระยะเวลาการชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการเปรียบเทียบ” หมายความว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

“ผู้ต้องหา” หมายความว่า ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ และถูกพนักงานสอบสวนส่งตัวมาเพื่อให้คณะกรรมการเปรียบเทียบทำการเปรียบเทียบ

“ผู้ถูกร้องเรียน” หมายความว่า ผู้ที่ถูกร้องเรียนว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ และคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานครพิจารณาแล้วส่งตัวมาเพื่อให้คณะกรรมการเปรียบเทียบทำการเปรียบเทียบ

ข้อ ๓ บรรดาความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ที่เกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัดใด ให้ทำการเปรียบเทียบและชำระค่าปรับที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลหรือที่ทำการปกครองจังหวัดนั้น แล้วแต่กรณี

ให้กองบัญชาการตำรวจนครบาลหรือที่ทำการปกครองจังหวัด จัดหาสถานที่และบุคลากรเพื่อช่วยงานด้านธุรการของคณะกรรมการเปรียบเทียบ

ข้อ ๔ เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้รับเรื่องขอให้พิจารณาเปรียบเทียบจากพนักงานสอบสวนจากคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ให้พิจารณาเปรียบเทียบให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันก่อนคดีนั้นจะขาดอายุความ

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ เปรียบเทียบคดีหรือเรื่องร้องเรียนที่ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนแล้วแต่กรณี รับสารภาพและยินยอมให้เปรียบเทียบเท่านั้น

ข้อ ๖ การพิจารณาเปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาจากเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สรุปผลการสอบสวนในเบื้องต้นของพนักงานสอบสวนหรือสรุปรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

(๒) บันทึกการจับกุม

(๓) บันทึกคำให้การของผู้กล่าวหาหรือผู้ร้องเรียน แล้วแต่กรณี

(๔) บันทึกคำให้การของผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียน แล้วแต่กรณี

(๕) พยานหลักฐานอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา

ข้อ ๗ ในการเปรียบเทียบ ให้ทำเป็นบันทึกเปรียบเทียบตามแบบที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ข้อ ๘ บันทึกคำให้การของผู้กล่าวหาหรือผู้ร้องเรียน บันทึกคำให้การของผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียน และบันทึกการเปรียบเทียบให้ใช้ตามแบบที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ข้อ ๙ กรณีเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้พนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ส่งตัวผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานตามข้อ ๖ ไปให้คณะกรรมการเปรียบเทียบเพื่อทำการเปรียบเทียบ

ข้อ ๑๐ ในการพิจารณาเปรียบเทียบหากคณะกรรมการเปรียบเทียบต้องการพยานหลักฐานเพิ่มเติม คณะกรรมการเปรียบเทียบอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังกล่าวให้ได้

ข้อ ๑๑ ในการเปรียบเทียบให้กำหนดเงินค่าปรับที่ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียน แล้วแต่กรณี จะพึงชำระโดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิดและข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดเกิดขึ้นโดยความจงใจหรือเกิดจากความประมาทเลินเล่อ

(๒) พฤติการณ์แห่งความผิดเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งอันเป็นสาระสำคัญ

(๓) ระดับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น

(๔) ความถี่ของการกระทำความผิด

(๕) ประวัติการถูกลงโทษปรับทางปกครอง โทษทางอาญาของผู้กระทำผิด ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดระยะเวลาให้ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนนำเงินค่าปรับมาชำระแต่ไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบปรับ

ข้อ ๑๒ เมื่อผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบออกใบเสร็จรับเงิน โดยให้ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญที่ตอนล่างของใบเสร็จรับเงินและที่สำเนาใบเสร็จรับเงินนั้นด้วย เพื่อแสดงว่าผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนได้รับทราบและตรวจความถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งส่งมอบใบเสร็จรับเงินต้นฉบับให้แก่ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนรับไป

การชำระค่าปรับ จะชำระผ่านผู้ประกอบการธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

เมื่อผู้ต้องหาหรือผู้ถูกร้องเรียนได้ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๑๓ คดีใดที่คณะกรรมการเปรียบเทียบดำเนินการเปรียบเทียบแล้วไม่เป็นผลหรือพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความผิดที่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้หรือเห็นว่าไม่ควรเปรียบเทียบ ให้ส่งเรื่องไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

ปท.๐๑

กรมการปกครอง
บันทึกคำให้การของผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา/ผู้ร้องเรียน

.....

สถานที่ทำการ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี

สัญชาติ.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ขอให้การด้วยความสัตย์จริงว่า เมื่อวันที่.....เวลา.....น

.....(พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกร้องเรียนว่ากระทำการอันเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติการทวงถาม

หนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ ทำการเปรียบเทียบปรับตาม

พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ต่อไป

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา/ผู้ร้องเรียน

(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

กรมการปกครอง
บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา/ผู้ถูกร้องเรียน

.....

สถานที่ทำการ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี

สัญชาติ.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งแก่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าต้องหาว่า.....(ข้อหาความผิดตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘).....

.....

และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่า.....(คดีที่ข้าพเจ้าต้องหานี้สามารถเปรียบเทียบได้ และคำให้การซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวต่อไปนี้สามารถยืนยันข้าพเจ้าได้ทุกชั้นพิจารณา ตลอดจนถึงศาล).....

และจะเสนอเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ ทำการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้าพเจ้าทราบและเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดแล้วและขอให้การว่า.....รับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา.....

.....

ข้าพเจ้ายินยอมชำระค่าปรับตามที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนด และจะนำเงินมาชำระให้ภายใน.....วัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบปรับ หากข้าพเจ้าไม่นำเงินค่าปรับมาชำระภายในเวลาที่กำหนดให้พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินคดีต่อไป

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้ต้องหา/ผู้ถูกร้องเรียน
(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่
(.....)

กรมการปกครอง
บันทึกการเปรียบเทียบ

คดีเปรียบเทียบที่...../..... ที่ทำการเปรียบเทียบ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ระหว่าง.....ผู้กล่าวหา/ผู้ร้องเรียน

.....ผู้ต้องหา/ผู้ถูกร้องเรียน

ข้อหาหรือฐานความผิด.....

ผู้กล่าวหา/ผู้ร้องเรียน ได้กล่าวหาว่า เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เวลา.....ผู้ต้องหา/ผู้ถูกร้องเรียนได้กระทำความผิดโดย.....

.....
.....
.....
.....

เหตุเกิดที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ผู้ต้องหา/ผู้ถูกร้องเรียน ให้การว่า.....

.....
.....
.....
.....

คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีที่ ผู้ต้องหา/ผู้ถูกร้องเรียน ได้กระทำนั้น
เป็นความผิดตามมาตรา.....

และมีบทกำหนดโทษตามมาตรา.....

แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้และผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ

จึงทำการเปรียบเทียบปรับ เป็นเงิน.....บาท (.....)

ให้ผู้ต้องหาชำระเงินค่าปรับดังกล่าวภายใน.....วันนับแต่วันเปรียบเทียบปรับนี้เป็นต้นไป

ลงชื่อ.....คณะกรรมการเปรียบเทียบ

(.....)

ลงชื่อ.....คณะกรรมการเปรียบเทียบ

(.....)

ลงชื่อ.....คณะกรรมการเปรียบเทียบ

(.....)

(๒)
ด้านหลัง

กรมการปกครอง
บันทึกรับทราบผลการเปรียบเทียบ

.....

คดีเปรียบเทียบที่...../..... ที่ทำการเปรียบเทียบ.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ข้าพเจ้า.....ชื่อสกุล.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
คณะกรรมการเปรียบเทียบได้พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีที่ ผู้ต้องหา/ผู้ถูกร้องเรียน ได้กระทำการ
เป็นความผิดตามมาตรา.....
และมีบทกำหนดโทษตามมาตรา.....
แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้และผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ
จึงทำการเปรียบเทียบปรับ เป็นเงิน.....บาท (.....)
ให้ผู้ต้องหาชำระเงินค่าปรับดังกล่าวภายใน.....วันนับแต่วันเปรียบเทียบปรับนี้เป็นต้นไป
ข้าพเจ้าได้รับทราบผลการเปรียบเทียบ ของคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติ
การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา/ผู้ร้องเรียน
(.....)

ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวน/พนักงานเจ้าหน้าที่
(.....)

- ร่าง -

ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้
เรื่อง กำหนดสถานที่อื่นและหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับช่วงเวลาอื่น
นอกเหนือจากช่วงเวลาที่ถูกหมายกำหนดเพื่อการทวงถามหนี้

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๙ (๑) (๒) และมาตรา ๑๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง กำหนดสถานที่อื่นและหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับช่วงเวลาอื่น นอกเหนือจากช่วงเวลาที่ถูกหมายกำหนดเพื่อการทวงถามหนี้”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ สถานที่อื่นในการติดต่อทวงถามหนี้ หากผู้ทวงถามหนี้ได้ติดต่อตามสถานที่ที่ระบุไว้ ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว แต่ไม่สามารถติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้ ให้ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อบุคคลดังกล่าวโดยทางไปรษณีย์ตามภูมิลำเนาถิ่นที่อยู่หรือสถานที่ทำงานของสามีหรือภริยาของลูกหนี้

ข้อ ๔ ในกรณีไม่อาจติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ในช่วงเวลาตามที่มาตรา ๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนด เมื่อคำนึงถึงสภาพแห่งมูลหนี้ อาชีพ หน้าที่การงานของลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้รายนั้น ๆ ให้ผู้ทวงถามหนี้ติดต่อทวงถามหนี้ในช่วงเวลาอื่นที่สอดคล้องกับสภาพของมูลหนี้หรืออยู่ในช่วงเวลาการประกอบอาชีพการงานตามปกติของลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้

ประกาศ ณ วันที่ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๑๐๘๓/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการเปรียบเทียบกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

- อธิบดีกรมการปกครอง หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการปกครองมอบหมาย
- พนักงานสอบสวนที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมอบหมาย
- พนักงานอัยการที่อัยการสูงสุดมอบหมาย

๒. คณะกรรมการเปรียบเทียบจังหวัด ประกอบด้วย

- ปลัดจังหวัด หรือผู้ซึ่งปลัดจังหวัดมอบหมาย
- พนักงานสอบสวนที่ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดมอบหมาย
- พนักงานอัยการที่อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าทำการอัยการจังหวัดมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เฝ้าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๑๐๘๑/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกคำสั่งแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้เป็นนายทะเบียน

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัด ในเขตจังหวัด
 ๒. ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๑๐๘๒/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) กระทรวงมหาดไทย

(ก) ราชการบริหารส่วนกลาง

๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย

๒) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย

๔) ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

๕) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงมหาดไทย

๖) อธิบดีกรมการปกครอง

๗) รองอธิบดีกรมการปกครอง

๘) ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง

๙) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย กรมการปกครอง

๑๐) ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง และผู้อำนวยการส่วน กรมการปกครอง

๑๑) หัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน เจ้าพนักงานปกครอง นิติกร

กรมการปกครอง

(ข) ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

- ๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด
- ๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัด
- ๓) ปลัดจังหวัด
- ๔) นายอำเภอ
- ๕) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
- ๖) จ่าจังหวัด
- ๗) ป้องกันจังหวัด
- ๘) เจ้าพนักงานปกครอง นิติกร ที่ทำการปกครองจังหวัด
- ๙) ปลัดอำเภอ
- ๑๐) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

(๒) กระทรวงการคลัง

(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

- ๑) ปลัดกระทรวงการคลัง
- ๒) รองปลัดกระทรวงการคลัง
- ๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง
- ๔) ที่ปรึกษากฎหมาย (นิติกรผู้ทรงคุณวุฒิ)
- ๕) ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย
- ๖) นิติกรชำนาญการพิเศษ

(ข) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

- ๑) ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
- ๒) ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการคลัง
- ๓) ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการเงิน
- ๔) ที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
- ๕) รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
- ๖) ผู้อำนวยการสำนักนโยบายพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน

๗) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

๘) ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับมอบหมายดูแลเกี่ยวกับการกำกับ การทวงถามหนี้

๙) ข้าราชการในตำแหน่งเศรษฐกรและนิติกรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกำกับ การทวงถามหนี้ สำนักนโยบายพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน

(๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ก) รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่ได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ กำกับ การบริหารราชการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

(ข) กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

๑) ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

๒) รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

๓) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ

๔) ผู้บังคับการปราบปราม

๕) รองผู้บังคับการปราบปราม

๖) ผู้กำกับ การ ๑ ถึง ๖ และผู้กำกับการปฏิบัติการพิเศษ กองบังคับการ ปราบปราม

๗) รองผู้กำกับการ ๑ ถึง ๖ และรองผู้กำกับการปฏิบัติการพิเศษ กองบังคับการปราบปราม

๘) สารวัตรกองกำกับการ ๑ ถึง ๖ และสารวัตร กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ กองบังคับการปราบปราม

๙) รองสารวัตรกองกำกับการ ๑ ถึง ๖ และรองสารวัตร กองกำกับการ ปฏิบัติการพิเศษ กองบังคับการปราบปราม

๑๐) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ ถึงพนักงานสอบสวนกลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการปราบปราม

๑๑) พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ ถึงพนักงานสอบสวนกองกำกับการ ๑ ถึง ๖ กองบังคับการปราบปราม

- ๑๒) ผู้บังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๓) รองผู้บังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๔) ผู้กำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๕) รองผู้กำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๖) สารวัตรกองกำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๗) รองสารวัตรกองกำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๘) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ ถึงพนักงานสอบสวนกลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๑๙) พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ ถึงพนักงานสอบสวนกองกำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- ๒๐) ผู้บังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๒๑) รองผู้บังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๒๒) ผู้กำกับการ ๑ ถึง ๒ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๒๓) รองผู้กำกับการ ๑ ถึง ๒ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๒๔) สารวัตรกองกำกับการ ๑ ถึง ๒ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

๒๕) รองสารวัตรกองกำกับการ ๑ ถึง ๒ กองบังคับการปราบปราม การกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

๒๖) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ ถึงพนักงานสอบสวนกลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

๒๗) พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ ถึงพนักงานสอบสวนกองกำกับการ ๑ ถึง ๒ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

(ค) กองบัญชาการตำรวจนครบาล

๑) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

๒) รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

๓) ผู้บังคับการตำรวจนครบาล ๑ ถึง ๙

๔) ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล

๕) ผู้บังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ

๖) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ

๗) รองผู้บังคับการตำรวจนครบาล ๑ ถึง ๙

๘) รองผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล

๙) รองผู้บังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

๑๐) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ

๑๑) ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลทุกสถานี

๑๒) ผู้กำกับการ ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่มีความรับผิดชอบ ในงานด้านป้องกันปราบปราม งานด้านสืบสวน และพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๓) รองผู้กำกับการ ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่มีความรับผิดชอบ ในงานด้านป้องกันปราบปราม งานด้านสืบสวน และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ

๑๔) สารวัตร ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่มีความรับผิดชอบ ในงานด้านป้องกันปราบปราม งานด้านสืบสวน และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ

๑๕) รองสารวัตร ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่มีความรับผิดชอบ ในงานด้านป้องกันปราบปราม งานด้านสืบสวน และพนักงานสอบสวน

(ง) ดำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑) ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒) รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้

๓) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด

๔) ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน

๕) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ

๖) รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด

๗) รองผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน

๘) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ

๙) ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี

๑๐) ผู้กำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด

๑๑) ผู้กำกับการ ในกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม

๑๒) พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๓) รองผู้กำกับการ ในสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม

๑๔) รองผู้กำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด

๑๕) รองผู้กำกับการ ในกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม

๑๖) พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ

๑๗) สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธรทุกสถานี

๑๘) สารวัตรสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี

๑๙) สารวัตร ในสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม

เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๔ ง หน้า ๑๕๕
ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

- ๒๐) สารวัตรสืบสวนกองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด
- ๒๑) สารวัตร ในกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
- ๒๒) พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ
- ๒๓) รองสารวัตร ในสถานีตำรวจภูธรทุกสถานี ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
- ๒๔) รองสารวัตร ในกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านสืบสวนหรือป้องกันปราบปราม
- ๒๕) รองสารวัตรสืบสวนกองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดทุกจังหวัด
- ๒๖) พนักงานสอบสวน

ข้อ ๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ และระเบียบที่เกี่ยวข้องภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ

ข้อ ๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑ ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างระมัดระวังและเท่าที่จำเป็นตามพฤติการณ์แห่งกรณี โดยไม่ละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ การขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยื่นคำขอตามแบบท้ายประกาศนี้พร้อมรูปถ่ายจำนวนสองใบที่ถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัว ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบปฏิบัติราชการ เครื่องแบบพิธีการหรือเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ตนสังกัด

ข้อ ๔ ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง

(๒) ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับผู้ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๕ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันออกบัตร

ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่พ้นจากตำแหน่งหรือสังกัดตามที่ระบุไว้ในคำสั่งกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ส่งคืนบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่แก่ผู้ออกบัตร โดยยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พ้นจากการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ท้ายประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(ด้านหน้า)

๕.๔ ซม.

รูปถ่าย ขนาด ๒.๕ x ๓	เลขประจำตัวประชาชน
	ชื่อ.....
	ตำแหน่ง.....
	สังกัด.....
	พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
ลายมือชื่อ	ตำแหน่ง.....
	ผู้ออกบัตร

๘.๔ ซม.

ตรากระทรวงมหาดไทย

(ด้านหลัง)

๕.๔ ซม.

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
เลขที่...../.....
วันออกบัตร...../...../.....
วันหมดอายุ...../...../.....

๘.๔ ซม.

**คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘**

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว/ยศ).....ชื่อสกุล.....
 เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....
 หมู่โลหิต.....มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่.....ต.รอก/ซอย.....
 ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
 เลขหมายประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ - - - -
 ที่อยู่ปัจจุบันที่สามารถติดต่อได้.....

เจ้าหน้าที่ของรัฐประเภท.....
 รับราชการ/ปฏิบัติงาน/เคยสังกัด แผนก/งาน.....ฝ่าย/ส่วน.....
 กอง/สำนัก.....กรม.....
 กระทรวง/ทบวง.....ตำแหน่ง.....
 ระดับ/ยศ.....

มีความประสงค์ขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

กรณี ☐ ๑. ขอมีบัตรครั้งแรก

☐ ๒. ขอมีบัตรใหม่ เนื่องจาก ☐ บัตรหมดอายุ ☐ บัตรหายหรือถูกทำลาย
 หมายเลขของบัตรเดิม.....(ถ้าทราบ)

☐ ๓. ขอเปลี่ยนบัตร เนื่องจาก ☐ เปลี่ยนตำแหน่ง/เลื่อนระดับ/เลื่อนยศ
☐ เปลี่ยนชื่อตัว ☐ เปลี่ยนชื่อสกุล ☐ เปลี่ยนชื่อตัวและชื่อสกุล
☐ ขำรุด ☐ อื่น ๆ.....

☐ ได้แนบบรูปถ่ายสองใบมาพร้อมกับคำขอนี้แล้ว และ ☐ หลักฐานอื่น ๆ (ถ้ามี)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ทำคำขอ

(.....)

หมายเหตุ * ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออกแล้วขีดเครื่องหมาย / ในช่อง ☐ และหรือ ☐ หน้าข้อความที่ใช้

* ให้ลงค่านามหน้าตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เช่น นาย/นาง/นางสาว/ยศ เป็นต้น
 และชื่อผู้ขอมีบัตร

คำสั่งคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

ที่ ๑/๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๑) มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ และมติคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จึงให้แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

(๑) ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายพัฒนาระบบการเงิน
ภาคประชาชน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กระทรวงการคลัง	ประธานอนุกรรมการ
(๒) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
(๓) ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด	อนุกรรมการ
(๔) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	อนุกรรมการ
(๕) ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
(๖) ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย	อนุกรรมการ
(๗) ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการปฏิบัติการ
แก้ไขปัญหาหนี้สิน ภาคประชาชน
สำนักงานนโยบายพัฒนาระบบการเงิน
ภาคประชาชน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กระทรวงการคลัง	อนุกรรมการและเลขานุการ
(๘) ผู้แทนสำนักกฎหมาย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กระทรวงการคลัง ที่ผู้อำนวยการ
สำนักงานเศรษฐกิจการคลังมอบหมาย จำนวน ๑ คน	ผู้ช่วยเลขานุการ

- (๙) ผู้แทนสำนักนโยบายพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชน ผู้ช่วยเลขานุการ
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
ที่ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังมอบหมาย
จำนวน ๑ คน

๒. ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) พิจารณา หรือปฏิบัติการเกี่ยวกับการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล
(๒) ติดตาม ตรวจสอบ กำกับดูแล ผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๓
แห่งพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ปฏิบัติการทวงถามหนี้ให้ถูกต้องตามกฎหมาย
(๓) พิจารณา ศึกษา วิเคราะห์ เสนอแนะนโยบาย มาตรการ การออกประกาศ
หรือแนวทางปฏิบัติต่อคณะกรรมการ
(๔) รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา หรืออุปสรรคต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้
(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้มอบหมาย
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

ส่วนที่ ๒ กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

- พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. ๒๕๖๐
- ประกาศ คสช. ฉบับที่ ๔๖/๒๕๕๗ เรื่อง ความผิดเกี่ยวกับการติดตามทวงถามหนี้
- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.
- พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๘..

พระราชบัญญัติ
ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๔ บุคคลใดให้บุคคลอื่นกู้ยืมเงินหรือกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการอำพราง การให้กู้ยืมเงิน โดยมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือ ปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) เรียกดอกเบี้ยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้

(๒) กำหนดข้อความอันเป็นเท็จในเรื่องจำนวนเงินกู้หรือเรื่องอื่น ๆ ไว้ในหลักฐานการกู้ยืม หรือตราสารที่เปลี่ยนมือได้เพื่อปิดบังการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด หรือ

(๓) กำหนดจะเอาหรือรับเอาซึ่งประโยชน์อย่างอื่นนอกจากดอกเบี้ย ไม่ว่าจะเป็นเงิน หรือสิ่งของ หรือโดยวิธีการใด ๆ จนเห็นได้ชัดว่าประโยชน์ที่ได้รับนั้นมากเกินไปอันสมควรตามเงื่อนไขแห่งการกู้ยืมเงิน

มาตรา ๕ บุคคลใดได้มาซึ่งสิทธิเรียกร้องจากบุคคลอื่นโดยรู้ว่าเป็นสิทธิที่ได้มาจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๔ และใช้สิทธินั้นหรือพยายามถือเอาประโยชน์แห่งสิทธินั้น ต้องระวางโทษ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔

มาตรา ๖ เมื่อศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแต่รอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษไว้ ไม่ว่าจะเป็นคำขอหรือไม่ ศาลอาจนำวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับการให้กู้ยืมเงินที่มีการเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา หรือการเรียกเอาประโยชน์อย่างอื่นนอกจากดอกเบี้ยยังเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก สมควรปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยการห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตราให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ฉบับที่ ๔๖/๒๕๕๗

เรื่อง ความผิดเกี่ยวกับการติดตามทวงถามหนี้

ด้วยปรากฏว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมในการติดตามทวงถามหนี้จากชาวต่างชาติอย่างไม่เป็นธรรม และเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัวต่อการบังคับใช้กฎหมาย ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และโทษที่จะได้รับสำหรับความผิดนั้น เพื่อเป็นการรักษาความมั่นคงและความสงบ เรียบร้อยของบ้านเมือง คณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงออกประกาศดังต่อไปนี้

ผู้ใดข่มขืนใจชาวต่างชาติยอมให้หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือ ทรัพย์สินของชาวต่างชาติหรือของบุคคลที่สาม จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อความเบื้องต้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ กฎหมายนี้ให้เรียกว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ ให้ใช้ประมวลกฎหมายนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนมกราคม พุทธศักราช

๒๔๖๘ เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ใช้ประมวลกฎหมายนี้สืบไป ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในประมวลกฎหมายนี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งประมวลกฎหมายนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บรรพ ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หลักทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ลักษณะ ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ กฎหมายนั้น ต้องใช้ในบรรดากรณีซึ่งต้องด้วยบทบัญญัติใด ๆ แห่งกฎหมายตามตัวอักษร หรือตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้น ๆ

เมื่อไม่มีบทกฎหมายที่จะยกมาปรับคดีได้ ให้วินิจฉัยคดีนั้นตามจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่น ถ้าไม่มีจารีตประเพณีเช่นนั้น ให้วินิจฉัยคดีอาศัยเทียบบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง และถ้าบทกฎหมายเช่นนั้นก็ไม่มีด้วย ให้วินิจฉัยตามหลักกฎหมายทั่วไป

มาตรา ๕ ในการใช้สิทธิแห่งตนก็ดี ในการชำระหนี้ก็ดี บุคคลทุกคนต้องกระทำโดยสุจริต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า บุคคลทุกคนกระทำการโดยสุจริต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗ ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘ คำว่า “เหตุสุดวิสัย” หมายความว่า เหตุใด ๆ อันจะเกิดขึ้นก็มิได้ จะให้ผลพิบัติก็มิได้ เป็นเหตุที่ไม่อาจป้องกันได้แม้ทั้งบุคคลผู้ต้องประสบหรือใกล้จะต้องประสบเหตุนั้นจะได้จัดการระมัดระวังตามสมควรอันพึงคาดหมายได้จากบุคคลในฐานะและภาวะเช่นนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๕๐ อันว่ายืมใช้สิ่งเปลืองนั้น คือสัญญาซึ่งผู้ให้ยืมโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินชนิดใช้ไปสิ้นไปนั้นเป็นปริมาณมีกำหนดให้ไปแก่ผู้ยืม และผู้ยืมตกลงว่าจะคืนทรัพย์สินเป็นประเภท ชนิด และปริมาณเช่นเดียวกันให้แทนทรัพย์สินซึ่งให้ยืมนั้น สัญญานี้ย่อมบริบูรณ์ต่อเมื่อส่งมอบทรัพย์สินที่ยืม

มาตรา ๖๕๑ ค่าฤชาธรรมเนียมในการทำสัญญากู้ยืม กู้ยืมก็ดี ค่าส่งมอบและส่งคืนทรัพย์สินซึ่งยืมก็ดี ย่อมตกแก่ผู้ยืมเป็นผู้เสีย

มาตรา ๖๕๒ ถ้าในสัญญาไม่มีกำหนดเวลาให้คืนทรัพย์สินซึ่งยืมไป ผู้ให้ยืมจะบอกกล่าวแก่ผู้ยืมให้คืนทรัพย์สินภายในเวลาอันควร ซึ่งกำหนดให้ในคำบอกกล่าวนั้นก็ได

มาตรา ๖๕๓ การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่^{๑๒} ในการกู้ยืมเงินมีหลักฐานเป็นหนังสือนั้น ท่านว่าจะนำสืบการใช้เงินได้ต่อเมื่อมีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ให้ยืมมาแสดงหรือเอกสารอื่นเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมนั้นได้เอนคินแล้ว หรือได้แทงเพิกถอนลงในเอกสารนั้นแล้ว

มาตรา ๖๕๔ ท่านห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยเกินร้อยละสิบห้าต่อปี ถ้าในสัญญากำหนดดอกเบี้ยเกินกว่านั้น ก็ให้ลดลงมาเป็นร้อยละสิบห้าต่อปี

มาตรา ๖๕๕ ท่านห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยในดอกเบี้ยที่ค้างชำระ แต่ทว่าเมื่อดอกเบี้ยค้างชำระไม่น้อยกว่าปีหนึ่ง คู่สัญญาผู้ยืมจะตกลงกันให้เอาดอกเบี้ยนั้นทบเข้ากับต้นเงินแล้วให้คิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้ากันนั้นก็ได แต่การตกลงเช่นนั้นต้องทำเป็นหนังสือ ส่วนประเพณีการค้าขายที่คำนวณดอกเบี้ยต้นในบัญชีเดินสะพัดก็ดี ในการค้าขายอย่างอื่นท่านองเช่นว่านี้ก็ดี หาอยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติซึ่งกล่าวมาในวรรคก่อนนั้นไม่

มาตรา ๖๕๖ ถ้าทำสัญญากู้ยืมเงินกัน และผู้กู้ยืมยอมรับเอาสิ่งของหรือทรัพย์สินอย่างอื่นแทนจำนวนเงินนั้นไซ้ ท่านให้คิดเป็นหนี้เงินค้างชำระโดยจำนวนเท่ากับราคาท้องตลาดแห่งสิ่งของหรือทรัพย์สินนั้นในเวลาและ ณ สถานที่ส่งมอบ

ถ้าทำสัญญากู้ยืมเงินกัน และผู้ให้กู้ยืมยอมรับเอาสิ่งของหรือทรัพย์สินอย่างอื่นเป็นการชำระหนี้แทนเงินที่กู้ยืมไซ้ หนี้อันระงับไปเพราะการชำระเช่นนั้น ท่านให้คิดเป็นจำนวนเท่ากับราคาท้องตลาดแห่งสิ่งของหรือทรัพย์สินนั้นในเวลาและ ณ สถานที่ส่งมอบ ความตกลงกันอย่างไร ๆ ขัดกับข้อความดังกล่าวมานี้ ท่านว่าเป็นโมฆะ

^{๑๒} มาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๙๓/๓๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙๓/๒๗ สิทธิเรียกร้องที่เกิดขึ้นจากการที่ลูกหนี้รับสภาพความรับผิดโดยมีหลักฐานเป็นหนังสือหรือโดยการให้ประกันตามมาตรา ๑๙๓/๒๘ วรรคสอง ให้มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่รับสภาพความรับผิดหรือให้ประกัน

บรรพ ๒

หนี้

ลักษณะ ๑

บทเปิดเสร็จทั่วไป

หมวด ๑

วัตถุแห่งหนี้

มาตรา ๑๙๔ ด้วยอำนาจแห่งมูลหนี้ เจ้าหนี้อย่อมมีสิทธิจะเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้อன்றการชำระหนี้ด้วยงดเว้นการอันใดอันหนึ่งก็ย่อมมีได้

มาตรา ๑๙๕ เมื่อทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนี้ได้ระบุดำแต่เพียงเป็นประเภท และถ้าตามสภาพแห่งนิติกรรม หรือตามเจตนาของคู่กรณีไม่อาจจะกำหนดได้ว่าทรัพย์สินนั้นจะพึงเป็นชนิดอย่างไรไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องส่งมอบทรัพย์สินชนิดปานกลาง ถ้าลูกหนี้ได้กระทำการอันตนจะพึงต้องทำเพื่อส่งมอบทรัพย์สินนั้นทุกประการแล้วก็ดี หรือถ้าลูกหนี้ได้เลือกกำหนดทรัพย์สินที่จะส่งมอบแล้วด้วยความยินยอมของเจ้าหนี้ก็ดี ท่านว่าทรัพย์สินนั้นจึงเป็นวัตถุแห่งหนี้จำเดิมแต่เวลานั้นไป

มาตรา ๑๙๖ ถ้าหนี้เงินได้แสดงไว้เป็นเงินต่างประเทศ ท่านว่าจะส่งใช้เป็นเงินไทยก็ได้ การเปลี่ยนเงินนี้ ให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนเงิน ณ สถานที่และในเวลาที่ใช้เงิน

มาตรา ๑๙๗ ถ้าหนี้เงินจะส่งใช้ด้วยเงินตราชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเฉพาะ อันเป็นชนิดที่ยกเลิกไม่ใช้กันแล้วในเวลาที่จะต้องส่งเงินใช้นั้นไซ้ การส่งใช้เงินท่านให้ถือเสมือนหนึ่งว่ามีได้ระบุดำให้ใช้เป็นเงินตราชนิดนั้น

มาตรา ๑๙๘ ถ้าการอันมีกำหนดพึงกระทำเพื่อชำระหนี้มีหลายอย่าง แต่จะต้องกระทำเพียงการใดการหนึ่งแต่อย่างใดไซ้ ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกทำการอย่างใดนั้นตกอยู่แก่ฝ่ายลูกหนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๙๙ การเลือกนั้นท่านให้ทำด้วยแสดงเจตนาแก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง
การชำระหนี้ได้เลือกทำเป็นอย่างใดแล้ว ท่านให้ถือว่าอย่างนั้นอย่างเดียว เป็นการ
ชำระหนี้อันกำหนดให้กระทำแต่ต้นมา

มาตรา ๒๐๐ ถ้าจะต้องเลือกภายในระยะเวลาอันมีกำหนด และฝ่ายที่มีสิทธิจะ
เลือกมิได้เลือกภายในระยะเวลานั้นไซ้ ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกนั้นย่อมตกไปอยู่แก่อีกฝ่ายหนึ่ง
ถ้ามิได้กำหนดระยะเวลาให้เลือกไซ้ เมื่อหนึ่ถึงกำหนดชำระ ฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือก
อาจกำหนดเวลาพอสมควรแก่เหตุ แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นใช้สิทธิเลือกภายในเวลาอันนั้น

มาตรา ๒๐๑ ถ้าบุคคลภายนอกจะพึงเป็นผู้เลือก ท่านให้กระทำด้วยแสดงเจตนา
แก่ลูกหนี้ และลูกหนี้จะต้องแจ้งความนั้นแก่เจ้าหนี้
ถ้าบุคคลภายนอกนั้นไม่อาจจะเลือกได้ก็ดี หรือไม่เต็มใจจะเลือกก็ดี ท่านว่าสิทธิที่จะ
เลือกตกไปอยู่แก่ฝ่ายลูกหนี้

มาตรา ๒๐๒ ถ้าการอันจะพึงต้องทำเพื่อชำระหนี้นั้นมีหลายอย่าง และอย่างใด
อย่างหนึ่งตกเป็นอันพ้นวิสัยจะทำได้มาแต่ต้นก็ดี หรือกลายเป็นพ้นวิสัยในภายหลังก็ดี ท่านให้จำกัด
หนี้้นไว้เพียงการชำระหนี้อย่างอื่นที่ไม่พ้นวิสัย อนึ่งการจำกัดอันนี้ย่อมไม่เกิดขึ้น หากว่าการชำระ
หนี้กลายเป็นพ้นวิสัยเพราะเหตุการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือกนั้นต้องรับผิดชอบ

หมวด ๒

ผลแห่งหนี้

ส่วนที่ ๑

การไม่ชำระหนี้

มาตรา ๒๐๓ ถ้าเวลาอันจะพึงชำระหนี้นั้นมีได้กำหนดลงไว้ หรือจะอนุมานจาก
พฤติการณ์ทั้งปวงก็ไม่ได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้นยอมจะเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน และฝ่ายลูกหนี้ก็
ย่อมจะชำระหนี้ของตนได้โดยพลันดุจกัน
ถ้าได้กำหนดเวลาไว้ แต่หากกรณีเป็นที่สงสัย ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าหนี้จะ
เรียกให้ชำระหนี้ก่อนถึงเวลานั้นหาได้ไม่ แต่ฝ่ายลูกหนี้จะชำระหนี้ก่อนกำหนดนั้นก็ได้

มาตรา ๒๐๔ ถ้าหนึ่ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือน
ลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้นยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว
ถ้าได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน และลูกหนี้นมิได้ชำระหนี้ตามกำหนด
ไซ้ ท่านว่าลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดโดยมิพักต้องเตือนเลย วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ต้อง

บอกกล่าวล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ซึ่งได้กำหนดเวลาลงไว้อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้บอกกล่าว

มาตรา ๒๐๕ ตราบใดการชำระหนี้ดังนั้นมีได้กระทำลงเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ ตราบนั้นลูกหนี้ยังหาได้ชื่อว่าผิดนัดไม่

มาตรา ๒๐๖ ในกรณีนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด

มาตรา ๒๐๗ ถ้าลูกหนี้ขอปฏิบัติการชำระหนี้ และเจ้าหนี้ไม่รับชำระหนี้ดังนั้นโดยปราศจากมูลเหตุอันจะอ้างกฎหมายได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด

มาตรา ๒๐๘ การชำระหนี้จะให้สำเร็จผลเป็นอย่างไรใด ลูกหนี้จะต้องขอปฏิบัติการชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้เป็นอย่างนั้นโดยตรง

แต่ถ้าเจ้าหนี้ได้แสดงแก่ลูกหนี้ว่า จะไม่รับชำระหนี้ก็ดี หรือเพื่อที่จะชำระหนี้จำเป็นที่เจ้าหนี้จะต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งก่อนก็ดี ลูกหนี้จะบอกกล่าวแก่เจ้าหนี้ว่าได้เตรียมการที่จะชำระหนี้ไว้พร้อมเสร็จแล้ว ให้เจ้าหนี้รับชำระหนี้ดังนั้น เท่านั้นก็เป็นการเพียงพอแล้ว ในกรณีเช่นนี้ท่านว่าคำบอกกล่าวของลูกหนี้ดังนั้นก็เสมอกับคำขอปฏิบัติการชำระหนี้

มาตรา ๒๐๙ ถ้าได้กำหนดเวลาไว้เป็นแน่นอนเพื่อให้เจ้าหนี้กระทำการอันใด ท่านว่าที่จะขอปฏิบัติการชำระหนี้ดังนั้นจะต้องทำก็แต่เมื่อเจ้าหนี้ทำการอันนั้นภายในเวลากำหนด

มาตรา ๒๑๐ ถ้าลูกหนี้จำต้องชำระหนี้ส่วนของตนต่อเมื่อเจ้าหนี้ชำระหนี้ตอบแทนด้วยไซ้ แม้ถึงว่าเจ้าหนี้จะได้เตรียมพร้อมที่จะรับชำระหนี้ตามที่ลูกหนี้ขอปฏิบัตินั้นแล้วก็ตาม หากไม่เสนอที่จะทำการชำระหนี้ตอบแทนตามที่พึงต้องทำ เจ้าหนี้ก็เป็นผู้ผิดนัด

มาตรา ๒๑๑ ในเวลาที่ลูกหนี้ขอปฏิบัติการชำระหนี้ดังนั้นก็ดี หรือในเวลาที่กำหนดไว้ ให้เจ้าหนี้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยกรณีที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๙ นั้นก็ดี ถ้าลูกหนี้มิได้อยู่ในฐานะที่จะสามารถชำระหนี้ได้ไซ้ท่านว่าเจ้าหนี้ยังหาผิดนัดไม่

มาตรา ๒๑๒ ถ้ามิได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ก็ดี หรือถ้าลูกหนี้มีสิทธิที่จะชำระหนี้ได้ก่อนเวลากำหนดก็ดี การที่เจ้าหนี้มีเหตุขัดข้องชั่วคราวไม่อาจรับชำระหนี้ที่เขาขอปฏิบัติแก่นั้นนั้นหาทำให้เจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดไม่ เว้นแต่ลูกหนี้จะได้บอกกล่าวการชำระหนี้ไว้ล่วงหน้าโดยเวลาอันสมควร

มาตรา ๒๑๓ ถ้าลูกหนี้ละเลยเสียไม่ชำระหนี้ของตน เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับชำระหนี้ก็ได้ เว้นแต่สภาพแห่งหนี้จะไม่เปิดช่องให้ทำเช่นนั้นได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมื่อสภาพแห่งหนี้ไม่เปิดช่องให้บังคับชำระหนี้ได้ ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำการอันหนึ่งอันใด เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับให้บุคคลภายนอกกระทำการอันนั้นโดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่ายให้ก็ได้ แต่ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำนิติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งไซ้ ศาลจะสั่งให้ถือเอาตามคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของลูกหนี้ก็ได้

ส่วนหนี้ซึ่งมีวัตถุเป็นอันจะให้ตนเว้นการอันใด เจ้าหนี้จะเรียกร้องให้หรือถอนการที่ได้กระทำลงแล้วนั้นโดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่าย และให้จัดการอันควรเพื่อปกัลภายหน้าด้วยก็ได้

อนึ่งบทบัญญัติในวรรคทั้งหลายที่กล่าวมาก่อนนี้ หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิที่จะเรียกเอาค่าเสียหายไม่

มาตรา ๒๑๔^๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๗๓๓ เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย

มาตรา ๒๑๕ เมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้ต้องตามความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ไซ้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่การนั้นก็ได้

มาตรา ๒๑๖ ถ้าโดยเหตุผิดนัด การชำระหนี้กลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ เจ้าหนี้จะบอกปิดไม่รับชำระหนี้ และจะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้ก็ได้

มาตรา ๒๑๗ ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายบรรดาที่เกิดขึ้นแต่ความประมาทเลินเล่อในระหว่างเวลาที่ตนผิดนัด ทั้งจะต้องรับผิดชอบในการที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยเพราะอุบัติเหตุอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ผิดนัดนั้นด้วย เว้นแต่ความเสียหายนั้นถึงแม้ว่าตนจะได้ชำระหนี้ทันเวลากำหนดก็จะต้องเกิดมีอยู่นั่นเอง

มาตรา ๒๑๘ ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยจะทำได้เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ต้องรับผิดชอบไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เจ้าหนี้เพื่อค่าเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่การไม่ชำระหนี้นั้น

ในกรณีที่มีการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยแต่เพียงบางส่วน ถ้าหากว่าส่วนที่ยังเป็นวิสัยจะทำได้นั้นจะเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้แล้ว เจ้าหนี้จะไม่ยอมรับชำระหนี้ส่วนที่ยังเป็นวิสัยจะทำได้นั้นแล้ว และเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้เสียทั้งหมดทีเดียวก็ได้

มาตรา ๒๑๙ ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ขึ้นแล้วนั้น และซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบนั้นไซ้ ท่านว่าลูกหนี้เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้

ถ้าภายหลังที่ได้ก่อหนี้ขึ้นแล้วนั้น ลูกหนี้กลายเป็นคนไม่สามารถจะชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านให้ถือเสมือนว่าเป็นพฤติการณ์ที่ทำให้การชำระหนี้ตกเป็นอันพันวิสัยฉะนั้น

^๓ มาตรา ๒๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๓๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒๐ ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความผิดของตัวแทนแห่งตนกับทั้งของบุคคลที่ตนใช้ในการชำระหนี้โดยขนาดเสมอกับว่าเป็นความผิดของตนเองฉะนั้น แต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗๓ หาใช้บังคับแก่กรณีเช่นนี้ด้วยไม่

มาตรา ๒๒๑ หนี้เงินอันต้องเสียดอกเบี้ยนั้น ท่านว่าจะคิดดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิติดหาได้ไม่

มาตรา ๒๒๒ การเรียกเอาค่าเสียหายนั้น ได้แก่เรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายเช่นที่ตามปกติย่อมเกิดขึ้นแต่การไม่ชำระหนี้

เจ้าหนี้จะเรียกค่าสินไหมทดแทนได้ แม้กระทั่งเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่พฤติการณ์พิเศษ หากว่าคู่กรณีที่เกี่ยวข้องได้คาดเห็นหรือควรจะได้คาดเห็นพฤติการณ์เช่นนั้นล่วงหน้าก่อนแล้ว

มาตรา ๒๒๓ ถ้าฝ่ายผู้เสียหายได้มีส่วนทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหายด้วยซ้ำ ท่านว่าหนี้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ฝ่ายผู้เสียหายมากน้อยเพียงใดนั้น ต้องอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาณ ข้อสำคัญก็คือว่าความเสียหายนั้นได้เกิดขึ้นเพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อ ยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงไร

วิธีเดียวกันนี้ ท่านให้ใช้แม้ทั้งที่ความผิดของฝ่ายผู้ที่เสียหายจะมีแต่เพียงละเลยไม่เตือนลูกหนี้ให้รู้ถึงอันตรายแห่งการเสียหายอันเป็นอย่างร้ายแรงผิดปกติ ซึ่งลูกหนี้ไม่รู้หรือไม่อาจจะรู้ได้ หรือเพียงแต่ละเลยไม่บำบัดปัดป้อง หรือบรรเทาความเสียหายนั้นด้วย อนึ่งบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๒๐ นั้นท่านให้นำมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิติดนี้ร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น

ท่านห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิติด การพิสูจน์ค่าเสียหายอย่างอื่นนอกกว่านั้น ท่านอนุญาตให้พิสูจน์ได้

มาตรา ๒๒๕ ถ้าลูกหนี้จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อราคาวัตถุอันได้เสื่อมเสียไประหว่างผิติดก็ดี หรือวัตถุอันไม่อาจส่งมอบได้เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันเกิดขึ้นระหว่างผิติดก็ดี ท่านว่าเจ้าหนี้จะเรียกดอกเบี้ยในจำนวนที่จะต้องใช้เป็นค่าสินไหมทดแทน คิดตั้งแต่เวลาอันเป็นฐานที่ตั้งแห่งการกะประมาณราคานั้นก็ได้ วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงการที่ลูกหนี้จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการที่ราคาวัตถุตกต่ำเพราะวัตถุนั้นเสื่อมเสียลงในระหว่างเวลาที่ผิติดนั้นด้วย

ส่วนที่ ๒

รับช่วงสิทธิ

มาตรา ๓๑๓ บทบัญญัติแห่งมาตราก่อนนี้ ท่านให้ใช้บังคับตลอดถึงหนี้อันพึงต้องชำระแก่ผู้ถือหนี้ด้วย แล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๕

ความระงับหนี้

ส่วนที่ ๑

การชำระหนี้

มาตรา ๓๑๔ อันการชำระหนี้นั้น ท่านว่าบุคคลภายนอกจะเป็นผู้ชำระก็ได้ เว้นแต่สภาพแห่งหนี้จะไม่เปิดช่องให้บุคคลภายนอกชำระ หรือจะขัดกับเจตนาคูณกรณีได้แสดงไว้

บุคคลผู้ไม่มีส่วนได้เสียด้วยในการชำระหนี้ นั้น จะเข้าชำระหนี้โดยขึ้นใจลูกหนี้หาได้

ไม่

มาตรา ๓๑๕ อันการชำระหนี้ นั้น ต้องทำให้แก่ตัวเจ้าหนี้หรือแก่บุคคลผู้มีอำนาจรับชำระหนี้แทนเจ้าหนี้ การชำระหนี้ให้แก่บุคคลผู้ไม่มีอำนาจรับชำระหนี้ นั้น ถ้าเจ้าหนี้ให้สัตยาบันก็นับว่าสมบูรณ์

มาตรา ๓๑๖ ถ้าการชำระหนี้ นั้นได้ทำให้แก่ผู้ครองตามปรากฏแห่งสิทธิในมูลหนี้ ท่านว่าการชำระหนี้ นั้นจะสมบูรณ์ก็แต่เมื่อบุคคลผู้ชำระหนี้ได้กระทำการโดยสุจริต

มาตรา ๓๑๗ นอกจากกรณีที่เกิดกล่าวไว้ในมาตรา ก่อน การชำระหนี้แก่บุคคลผู้ไม่มีสิทธิจะได้รับนั้น ท่านว่าย่อมสมบูรณ์เพียเท่าที่ตัวเจ้าหนี้ได้ลาภยกขึ้นแต่การนั้น

มาตรา ๓๑๘ บุคคลผู้ถือใบเสร็จเป็นสำคัญ ท่านนับว่าเป็นผู้มีสิทธิจะได้รับชำระหนี้ แต่ความที่กล่าวนี้ท่านมิให้ใช้ ถ้าบุคคลผู้ชำระหนี้รู้ว่าสิทธิเช่นนั้นหาไม่ หรือไม่รู้เท่าถึงสิทธินั้นเพราะความประมาทเลินเล่อของตน

มาตรา ๓๑๙ ถ้าศาลสั่งให้ลูกหนี้คนที่สามงดเว้นทำการชำระหนี้แล้ว ยังขึ้นชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของตนเองไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ผู้ฟ้องขอให้ยึดทรัพย์จะเรียกให้ลูกหนี้คนที่สามนั้นทำการชำระหนี้อีกให้คุ้มกับความเสียหายอันตนได้รับก็ได้

อนึ่งข้อความซึ่งกล่าวมาในวรรคข้างต้นนี้หาเป็นข้อขัดขวางในการที่ลูกหนี้คนที่สามจะใช้สิทธิไล่เบี้ยเอาแก่เจ้าหนี้ของตนเองนั้นไม่

มาตรา ๓๒๐ อันจะบังคับให้เจ้าหนี้รับชำระหนี้แต่เพียงบางส่วน หรือให้รับชำระหนี้เป็นอย่างอื่นผิดไปจากที่จะต้องชำระแก่เจ้าหนี้ นั้น ท่านว่าหาอาจจะบังคับได้ไม่

มาตรา ๓๒๑ ถ้าเจ้าหนี้ยอมรับการชำระหนี้เป็นอย่างอื่นแทนการชำระหนี้ที่ได้ตกลงกันไว้ ท่านว่าหนี้นั้นก็อันระงับสิ้นไป

ถ้าเพื่อที่จะทำให้พอแก่ใจเจ้าหนี้นั้น ลูกหนี้รับภาระเป็นหนี้อย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นใหม่ต่อเจ้าหนี้ไซ้ เมื่อกรณีเป็นที่สงสัย ท่านมิให้สันนิษฐานว่าลูกหนี้ได้ก่อหนี้ขึ้นแทนการชำระหนี้ ถ้าชำระหนี้ด้วยออก-ด้วยโอน-หรือด้วยสลักหลังตัวเงินหรือประทวนสินค้า ท่านว่าหนี้นั้นจะระงับสิ้นไปต่อเมื่อตัวเงินหรือประทวนสินค้านั้นได้ใช้เงินแล้ว

มาตรา ๓๒๒ ถ้าเอาทรัพย์สินก็ดี สิทธิเรียกร้องจากบุคคลภายนอกก็ดี หรือสิทธิอย่างอื่นก็ดี ให้แทนการชำระหนี้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบเพื่อชำระครบถ้วนและเพื่อการรอนสิทธิทำนองเดียวกับผู้ชาย

มาตรา ๓๒๓ ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้ส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง ท่านว่าบุคคลผู้ชำระหนี้จะต้องส่งมอบทรัพย์สินตามสภาพที่เป็นอยู่ในเวลาที่จะพึงส่งมอบ ลูกหนี้จำต้องรักษาทรัพย์สินนั้นไว้ด้วยความระมัดระวังเช่นอย่างวิญญูชนจะพึงสงวนทรัพย์สินของตนเอง จนกว่าจะได้ส่งมอบทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๓๒๔ เมื่อมิได้มีแสดงเจตนาไว้โดยเฉพาะเจาะจงว่าจะพึงชำระหนี้ ณ สถานที่ใดไซ้ หากจะต้องส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง ท่านว่าต้องส่งมอบกัน ณ สถานที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นได้อยู่ในเวลาเมื่อก่อให้เกิดหนี้ขึ้น ส่วนการชำระหนี้โดยประการอื่น ท่านว่าต้องชำระ ณ สถานที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาปัจจุบันของเจ้าหนี้

มาตรา ๓๒๕ เมื่อมิได้มีแสดงเจตนาไว้ในข้อความใช้จ่ายในการชำระหนี้ ท่านว่าฝ่ายลูกหนี้พึงเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย แต่ถ้าค่าใช้จ่ายนั้นมีจำนวนเพิ่มขึ้นเพราะเจ้าหนี้ย้ายภูมิลำเนาที่ดี หรือเพราะการอื่นใดอันเจ้าหนี้ได้กระทำก็ดี ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเท่าใดเจ้าหนี้ต้องเป็นผู้ออก

มาตรา ๓๒๖ บุคคลผู้ชำระหนี้ชอบที่จะได้รับใบเสร็จเป็นสำคัญจากผู้รับชำระหนี้ นั้น และถ้าหนี้นั้นได้ชำระสิ้นเชิงแล้ว ผู้ชำระหนี้ชอบที่จะได้รับเวนคืนเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ หรือให้ขีดฆ่าเอกสารนั้นเสีย ถ้าและเอกสารนั้นสูญหาย บุคคลผู้ชำระหนี้ชอบที่จะให้จดแจ้งความข้อระงับหนี้ลงในใบเสร็จหรือในเอกสารอีกฉบับหนึ่งต่างหากก็ได้

ถ้าหนี้นั้นได้ชำระแต่บางส่วนก็ดี หรือถ้าเอกสารนั้นยังให้สิทธิอย่างอื่นใดแก่เจ้าหนี้ อยู่ก็ดี ท่านว่าลูกหนี้ชอบแต่ที่จะได้รับใบเสร็จไว้เป็นคู่มือ และให้จดแจ้งการชำระหนี้ลงในใบเอกสาร

มาตรา ๓๒๗ ในกรณีชำระดอกเบี้ย หรือชำระหนี้เป็นอย่างอื่นอันมีกำหนดชำระเป็นระยะเวลานั้น ถ้าเจ้าหนี้ออกใบเสร็จให้เพื่อระยะหนึ่งแล้วโดยมิได้อัดเอื้อน ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้เพื่อระยะก่อน ๆ นั้นด้วยแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ถ้าเจ้าหนี้ยื่นใบเสร็จให้เพื่อการชำระต้นเงิน ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าหนี้ได้รับดอกเบี้ยแล้ว

ถ้าเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ได้เวนคืนแล้วไซ้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าหนี้เป็นอันระงับสิ้นไปแล้ว

มาตรา ๓๒๘ ถ้าลูกหนี้ต้องผูกพันต่อเจ้าหนี้ในอันจะกระทำการเพื่อชำระหนี้เป็นการอย่างเดียวกันโดยมูลหนี้หลายราย และถ้าการที่ลูกหนี้ชำระหนี้นั้นไม่เพียงพอจะเปลื้องหนี้สินได้หมดทุกรายไซ้ เมื่อทำการชำระหนี้ ลูกหนี้ระบุว่าชำระหนี้สินรายใด ก็ให้หนี้สินรายนั้นเป็นอันได้เปลื้องไป

ถ้าลูกหนี้ไม่ระบุ ท่านว่าหนี้สินรายไหนถึงกำหนด ก็ให้รายนั้นเป็นอันได้เปลื้องไปก่อน ในระหว่างหนี้สินหลายรายที่ถึงกำหนดนั้น รายใดเจ้าหนี้มีประกันน้อยที่สุด ก็ให้รายนั้นเป็นอันได้เปลื้องไปก่อน ในระหว่างหนี้สินหลายรายที่มีประกันเท่า ๆ กัน ให้รายที่ตกหนักที่สุดแก่ลูกหนี้เป็นอันได้เปลื้องไปก่อน ในระหว่างหนี้สินหลายรายที่ตกหนักแก่ลูกหนี้เท่า ๆ กัน ให้หนี้สินรายเก่าที่สุดเป็นอันได้เปลื้องไปก่อน และถ้ามีหนี้สินหลายรายเก่าเท่า ๆ กัน ก็ให้หนี้สินทุกรายเป็นอันได้เปลื้องไปตามส่วนมากและน้อย

มาตรา ๓๒๙ ถ้านอกจากการชำระหนี้อันเป็นประธาน ลูกหนี้ยังจะต้องชำระดอกเบี้ยและเสียค่าฤชาธรรมเนียมอีกด้วยไซ้ หากการชำระหนี้ในครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ได้ราคาเพียงพอจะเปลื้องหนี้สินได้ทั้งหมด ท่านให้เอาจัดใช้เป็นค่าฤชาธรรมเนียมเสียก่อนแล้วจึงใช้ดอกเบี้ย และในที่สุดจึงให้ใช้ในการชำระหนี้อันเป็นประธาน

ถ้าลูกหนี้ระบุให้จัดใช้เป็นประการอื่น ท่านว่าเจ้าหนี้จะบอกปิดไม่ยอมรับชำระหนี้ก็ได้

มาตรา ๓๓๐ เมื่อขอปฏิบัติการชำระหนี้โดยชอบแล้ว บรรดาความรับผิดชอบอันเกิดแต่การไม่ชำระหนี้ก็เป็นอันปลดเปลื้องไป นับแต่เวลาที่ขอปฏิบัติการชำระหนี้ขึ้น

มาตรา ๓๓๑ ถ้าเจ้าหนี้บอกปิดไม่ยอมรับชำระหนี้ก็ดี หรือไม่สามารถจะรับชำระหนี้ได้ก็ดี หากบุคคลผู้ชำระหนี้วางทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งหนี้ไว้เพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้แล้ว ก็ย่อมจะเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้ได้ ความข้อนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่บุคคลผู้ชำระหนี้ไม่สามารถจะหยั่งรู้ถึงสิทธิ หรือไม่รู้ตัวเจ้าหนี้ได้แน่นอนโดยมิใช่เป็นความผิดของตน

มาตรา ๓๓๒ ถ้าลูกหนี้จำต้องชำระหนี้ต่อเมื่อเจ้าหนี้จะต้องชำระหนี้ตอบแทนด้วยไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะกำหนดว่าต่อเมื่อเจ้าหนี้ชำระหนี้ตอบแทนจึงให้มีสิทธิรับเอาทรัพย์สินที่วางไว้นั้นก็ได้

มาตรา ๓๓๓ การวางทรัพย์สินนั้นต้องวาง ณ สำนักงานวางทรัพย์สินประจำตำบลที่จะต้องชำระหนี้

ถ้าไม่มีทบญญัตติแห่งกฎหมาย หรือกฎข้อบังคับเฉพาะการในเรื่องสำนักงานวางทรัพย์สิน เมื่อบุคคลผู้ชำระหนี้ร้องขอ ศาลจะต้องกำหนดสำนักงานวางทรัพย์สิน และแต่งตั้งผู้พิทักษ์ทรัพย์สินที่วางนั้นขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้วางต้องบอกกล่าวให้เจ้าหนี้ทราบการที่ได้วางทรัพย์สินนั้นโดยพลัน

มาตรา ๓๓๔ ลูกหนี้มีสิทธิจะถอนทรัพย์สินที่วางนั้นได้ ถ้าลูกหนี้ถอนทรัพย์สินนั้น ท่านให้ถือเสมือนว่ามีได้วางทรัพย์สินไว้เลย

สิทธิถอนทรัพย์สินนี้เป็นอันขาดในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ถ้าลูกหนี้แสดงต่อสำนักงานวางทรัพย์สินว่าตนยอมละสิทธิที่จะถอน
- (๒) ถ้าเจ้าหนี้แสดงต่อสำนักงานวางทรัพย์สินว่าจะรับเอาทรัพย์สินนั้น
- (๓) ถ้าการวางทรัพย์สินนั้นได้เป็นไปโดยคำสั่งหรืออนุมัติของศาลและได้บอกกล่าวความนั้นแก่สำนักงานวางทรัพย์สิน

มาตรา ๓๓๕ สิทธิถอนทรัพย์สินนั้น ตามกฎหมายศาลจะสั่งยึดหาได้ไม่ เมื่อได้ฟ้องคดีล้มละลายเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้แล้ว ท่านห้ามมิให้ใช้สิทธิถอนทรัพย์สินในระหว่างพิจารณาคดีล้มละลาย

มาตรา ๓๓๖ ถ้าทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้ไม่ควรแก่การจะวางไว้ก็ดี หรือเป็นที่พึงวิตกว่าทรัพย์สินนั้นเกลือกจะเสื่อมเสีย หรือทำลาย หรือบอบสลายได้ก็ดี เมื่อได้รับอนุญาตจากศาล บุคคลผู้ชำระหนี้จะเอาทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาด แล้วเอาเงินที่ได้แต่การขายวางแทนทรัพย์สินนั้นก็ได้ ความข้อนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่คำรักษาทรัพย์สินจะแพงเกินควรนั้นด้วย

มาตรา ๓๓๗ ท่านไม่อนุญาตให้เอาทรัพย์สินออกขายทอดตลาดจนกว่าจะได้บอกให้เจ้าหนี้รู้ตัวก่อน การบอกนี้จะงดเสียก็ได้ถ้าทรัพย์สินนั้นอาจเสื่อมทรามลง หรือภัยมีอยู่ในการที่จะหน่วงการขายทอดตลาดไว้

ในการที่จะขายทอดตลาดนั้น ท่านให้ลูกหนี้บอกกล่าวแก่เจ้าหนี้โดยไม่ชักช้า ถ้าละเลยเสียไม่บอกกล่าว ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบค่าสินไหมทดแทน

การบอกให้รู้ตัวและบอกกล่าวนี้ ถ้าไม่เป็นอันจะทำได้ จะงดเสียก็ได้

เวลาและสถานที่ที่จะขายทอดตลาด กับทั้งคำพรรณนาลักษณะแห่งทรัพย์สินนั้น ท่านให้ประกาศโฆษณาให้ประชาชนทราบ

มาตรา ๓๓๘ ค่าฤชาธรรมเนียมในการวางทรัพย์สินหรือขายทอดตลาดนั้น ให้ฝ่ายเจ้าหนี้เป็นผู้ออก เว้นแต่ลูกหนี้จะได้ถอนทรัพย์สินที่วาง

มาตรา ๓๓๙ สิทธิของเจ้าหนี้เหนือทรัพย์สินที่วางไว้นั้นเป็นอันระงับสิ้นไปเมื่อพ้นเวลาสิบปี นับแต่ได้รับคำบอกกล่าวการวางทรัพย์สิน

อนึ่ง เมื่อสิทธิของเจ้าหนี้ระงับสิ้นไปแล้ว ถึงแม้ลูกหนี้จะได้ละสิทธิถอนทรัพย์สินก็ยังชอบที่จะถอนทรัพย์สินนั้นได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๒

บรรดาที่ค้างชำระแก่ตน เพื่อการพักอาศัยและการอื่น ๆ อันได้ทำให้แก่คนเดินทางหรือแขกอาศัย ตามที่เขาพึงต้องการนั้น รวมทั้งการชดใช้เงินทั้งหลายที่ได้ออกแทนไปด้วย

เจ้าสำนักจะเอาทรัพย์สินที่ได้ยึดหน่วงไว้เช่นนั้นออกขายทอดตลาดแล้วหักเอาเงิน ใช้จำนวนที่ค้างชำระแก่ตนรวมทั้งค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดนั้นจากเงินที่ ขายทรัพย์สินนั้นก็ได้ แต่ท่านมิให้เจ้าสำนักใช้สิทธิดังกล่าวนี้ จนเมื่อ

(๑) ทรัพย์สินนั้นตกอยู่แก่ตนเป็นเวลานานถึงหกสัปดาห์ยังมิได้รับชำระหนี้สิน และ

(๒) อย่างน้อยเดือนหนึ่งก่อนวันขายทอดตลาด ตนได้ประกาศโฆษณาใน หนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นฉบับหนึ่งแจ้งความจำนงค์ที่จะขายทรัพย์สิน บอกลักษณะแห่งทรัพย์สินที่จะ ขายโดยย่อ กับถ้ารู้ชื่อเจ้าของ ก็บอกด้วย

เมื่อขายทอดตลาดหักใช้หนี้ดังกล่าวแล้ว มีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดต้องคืนให้แก่ เจ้าของ หรือฝากไว้ ณ สำนักงานฝากทรัพย์สินตามบทบัญญัติในมาตรา ๓๓๑ และ ๓๓๓

ลักษณะ ๑๑

คำประกัน

หมวด ๑
บทเปิดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๖๘๐ อันว่าคำประกันนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลภายนอกคนหนึ่ง เรียกว่า ผู้ค้ำประกัน ผูกพันตนต่อเจ้าหนี้คนหนึ่ง เพื่อชำระหนี้ในเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้

อนึ่ง สัญญาคำประกันนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ค้ำประกันเป็นสำคัญ ท่านว่าจะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่

มาตรา ๖๘๑^๑ อันคำประกันนั้นจะมีได้แต่เฉพาะเพื่อหนี้อันสมบูรณ์ หนี้ในอนาคตหรือหนี้มีเงื่อนไขจะประกันไว้เพื่อเหตุการณ์ซึ่งหนี้นั้นอาจเป็นผลได้จริง ก็ประกันได้ แต่ต้องระบุดูประสงคในการก่อหนี้รายที่คำประกัน ลักษณะของมูลหนี้ จำนวนเงิน สูงสุดที่คำประกัน และระยะเวลาในการก่อหนี้ที่จะคำประกัน เว้นแต่เป็นการคำประกันเพื่อกิจการ เนื่องกันไปหลายคราวตามมาตรา ๖๘๔ จะไม่ระบุดูระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

สัญญาคำประกันต้องระบุหนี้หรือสัญญาที่คำประกันไว้โดยชัดแจ้ง และผู้ค้ำประกัน ย่อมรับผิดชอบหนี้หรือสัญญาที่ระบุไว้เท่านั้น หนี้อันเกิดแต่สัญญาซึ่งไม่ผูกพันลูกหนี้เพราะทำด้วยความสำคัญผิดหรือเพราะเป็นผู้ ไร้ความสามารถนั้นก็อาจจะมีประกันอย่างสมบูรณ์ได้ ถ้าหากว่าผู้ค้ำประกันรู้เหตุสำคัญผิดหรือไร้ ความสามารถนั้นในขณะที่เข้าทำสัญญาผูกพันตน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๘๑/๑^{๑๕} ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่กรณีผู้ค้าประกันซึ่งเป็นนิติบุคคลและยินยอมเข้าผูกพันตนเพื่อรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ในกรณีเช่นนั้นผู้ค้าประกันซึ่งเป็นนิติบุคคลนั้นย่อมไม่มีสิทธิตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๘๘ มาตรา ๖๘๙ และมาตรา ๖๙๐^{๑๖}

มาตรา ๖๘๒ ท่านว่าบุคคลจะยอมเข้าเป็นผู้รับเงื่อนไข เป็นประกันของผู้ค้าประกันอีกชั้นหนึ่ง ก็เป็นได้

ถ้าบุคคลหลายคนยอมตนเข้าเป็นผู้ค้าประกันในหนี้รายเดียวกันไซ้ ท่านว่าผู้ค้าประกันเหล่านั้นมีความรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมกัน แม้ถึงว่าจะมิได้เข้ารับคำประกันรวมกัน

มาตรา ๖๘๓ อันคำประกันอย่างไม่มีจำกัดนั้นย่อมคุ้มถึงดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นด้วย

มาตรา ๖๘๔ ผู้ค้าประกันย่อมรับผิดชอบเพื่อค่าฤชาธรรมเนียมความซึ่งลูกหนี้จะต้องใช้ให้แก่เจ้าหนี้ แต่ถ้าโจทก์ฟ้องคดีโดยมิได้เรียกให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้ขึ้นก่อนไซ้ ท่านว่าผู้ค้าประกันหาต้องรับผิดชอบเพื่อค่าฤชาธรรมเนียมเช่นนั้นไม่

มาตรา ๖๘๕ ถ้าเมื่อบังคับตามสัญญาคำประกันนั้น ผู้ค้าประกันไม่ชำระหนี้ทั้งหมดของลูกหนี้ รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน และอุปกรณ์ด้วยไซ้ หนี้ยังเหลืออยู่เท่าใด ท่านว่าลูกหนี้ยังคงรับผิดชอบต่อเจ้าหนี้ในส่วนที่เหลือนั้น

มาตรา ๖๘๕/๑^{๑๗} บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการค้าประกันที่แตกต่างไปจากมาตรา ๖๘๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๖๘๖ มาตรา ๖๘๔ มาตรา ๖๘๘ และมาตรา ๖๘๙ เป็นโมฆะ

หมวด ๒ ผลก่อนชำระหนี้

^{๑๕} มาตรา ๖๘๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๑๖} มาตรา ๖๘๑/๑ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๑๗} มาตรา ๖๘๕/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกันไม่อาจเข้ารับช่วงได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในสิทธิที่ดี จานองก็ดี จานากก็ดี และบุริมสิทธิอันได้ให้ไว้แก่เจ้าหนี้แต่ก่อนหรือในขณะที่ทำสัญญาค้ำประกันเพื่อชำระหนี้ นั้น ท่านว่าผู้ค้ำประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดชอบเพียงเท่าที่ตนต้องเสียหายเพราะการนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๔

ความระงับสิ้นไปแห่งการค้ำประกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๔๘ อันผู้ค้ำประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดในขณะที่เมื่อหนี้ของลูกหนี้ระงับสิ้นไปไม่ว่าเพราะเหตุใด ๆ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๔๙ การค้ำประกันเพื่อกิจการเนื่องกันไปหลายคราวไม่มีจำกัดเวลาเป็นคุณแก่เจ้าหนี้ นั้น ท่านว่าผู้ค้ำประกันอาจเลิกเสียเพื่อคราวอันเป็นอนาคตได้ โดยบอกกล่าวความประสงค์นั้นแก่เจ้าหนี้

ในกรณีเช่นนี้ ท่านว่าผู้ค้ำประกันไม่ต้องรับผิดชอบในกิจการที่ลูกหนี้กระทำการลงภายหลังคำบอกกล่าวนั้นได้ไปถึงเจ้าหนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๐๐^{๒๑} ถ้าค้ำประกันหนี้อันจะต้องชำระ ณ เวลาที่กำหนดแน่นอนและเจ้าหนี้นยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิด เว้นแต่ผู้ค้ำประกันจะได้ตกลงด้วยในการผ่อนเวลานั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อตกลงที่ผู้ค้ำประกันทำไว้ล่วงหน้าก่อนเจ้าหนี้นยอมผ่อนเวลาอันมีผลเป็นการยินยอมให้เจ้าหนี้นยอมผ่อนเวลา ข้อตกลงนั้นใช้บังคับมิได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ความในวรรคสอง มิให้ใช้บังคับแก่กรณีผู้ค้ำประกันซึ่งเป็นสถาบันการเงินหรือค้ำประกันเพื่อสินจ้างเป็นปกติธุระ^{๒๒}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๐๑ ผู้ค้ำประกันจะขอชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตั้งแต่เมื่อถึงกำหนดชำระก็ได้ ถ้าเจ้าหนี้ไม่ยอมรับชำระหนี้ ผู้ค้ำประกันก็เป็นอันหลุดพ้นจากความรับผิด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ลักษณะ ๑๒

จานอง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑

บทเปิดเสร็จทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒๑

มาตรา ๗๐๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒๒

มาตรา ๗๐๐ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๐๒ อันว่าจำนองนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้จำนอง เอาทรัพย์สินตราไว้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจำนอง เป็นประกันการชำระหนี้ โดยไม่ส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับจำนอง

ผู้รับจำนองชอบที่จะได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่จำนองก่อนเจ้าหนี้สามัญมีพิคต้องพิเคราะห์ว่ากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินจะได้โอนไปยังบุคคลภายนอกแล้วหรือไม่

มาตรา ๗๐๓ อันอสังหาริมทรัพย์นั้นอาจจำนองได้ไม่ว่าประเภทใด ๆ

สังหาริมทรัพย์อันจะกล่าวต่อไปนี้อาจจำนองได้ดุจกัน หากว่าได้จดทะเบียนไว้แล้วตามกฎหมาย คือ

(๑)^{๒๓} เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป

(๒) แพง

(๓) สัตว์พาหนะ

(๔) สังหาริมทรัพย์อื่นใด ๆ ซึ่งกฎหมายหากบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉพาะการ

มาตรา ๗๐๔ สัญญาจำนองต้องระบุทรัพย์สินซึ่งจำนอง

มาตรา ๗๐๕ การจำนองทรัพย์สินนั้น นอกจากผู้เป็นเจ้าของในขณะนั้นแล้ว ท่านว่าใครอื่นจะจำนองหาได้ไม่

มาตรา ๗๐๖ บุคคลมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินแต่ภายในบังคับเงื่อนไขเช่นใด จะจำนองทรัพย์สินนั้นได้แต่ภายในบังคับเงื่อนไขเช่นนั้น

มาตรา ๗๐๗ บทบัญญัติมาตรา ๖๘๑ ว่าด้วยค้ำประกันนั้น ท่านให้ใช้ได้ในการจำนอง อนุโลมตามควร

มาตรา ๗๐๘ สัญญาจำนองนั้นต้องมีจำนวนเงินระบุไว้เป็นเงินไทยเป็นจำนวนแน่นอนหรือจำนวนขั้นสูงสุดที่ได้เอาทรัพย์สินจำนองนั้นตราไว้เป็นประกัน

มาตรา ๗๐๙ บุคคลคนหนึ่งจะจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ก็ให้ทำได้

มาตรา ๗๑๐ ทรัพย์สินหลายสิ่งมีเจ้าของคนเดียวหรือหลายคนจะจำนองเพื่อประกันการชำระหนี้แต่รายหนึ่งรายเดียว ท่านก็ให้ทำได้

และในการนี้คู่สัญญาจะตกลงกันดังต่อไปนี้ก็ได้ คือว่า

^{๒๓} มาตรา ๗๐๓ วรรคสอง (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๒๕ เมื่อบุคคลสองคนหรือกว่านั้นต่างได้จ้างอรรถพัสสินแห่งตนเพื่อประกันหนี้แต่รายหนึ่งรายเดียวอันบุคคลอื่นจะต้องชำระและมีได้ระบุลำดับไว้ไซ้ ท่านว่าผู้จ้างซึ่งได้เป็นผู้ชำระหนี้ หรือเป็นเจ้าของอรรถพัสสินซึ่งต้องบังคับจำนองนั้นห้ามสิทธิจะไล่เบี้ยเอาแก่ผู้จ้างอื่น ๆ ต่อไปได้ไม่

มาตรา ๗๒๖ เมื่อบุคคลหลายคนต่างได้จ้างอรรถพัสสินแห่งตนเพื่อประกันหนี้แต่รายหนึ่งรายเดียวอันบุคคลอื่นจะต้องชำระและมีได้ระบุลำดับไว้ด้วยไซ้ ท่านว่าการที่ผู้รับจำนองยอมปลดหนี้ให้แก่ผู้จ้างคนหนึ่งนั้น ย่อมทำให้ผู้จ้างคนหลัง ๆ ได้หลุดพ้นด้วยเพียงขนาดที่เขาต้องรับความเสียหายแต่การนั้น

มาตรา ๗๒๗^{๒๕} ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๙๑ มาตรา ๖๙๗ มาตรา ๗๐๐ และมาตรา ๗๐๑ มาใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลจำนองอรรถพัสสินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๗๒๗/๑^{๒๖} ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ผู้จ้างซึ่งจำนองอรรถพัสสินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ไม่ต้องรับผิดชอบในหนี้้นเกินราคาอรรถพัสสินที่จำนองในเวลาที่ยังบังคับจำนองหรือเอาอรรถพัสสินของตนหลุด

ข้อตกลงใดอันมีผลให้ผู้จ้างรับผิดชอบที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือให้ผู้จ้างรับผิดชอบอย่างผู้ค้ำประกัน ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ ไม่ว่าข้อตกลงนั้นจะมีอยู่ในสัญญาจำนองหรือทำเป็นข้อตกลงต่างหาก ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นกรณีที่นิติบุคคลเป็นลูกหนี้และบุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการตามกฎหมายหรือบุคคลที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้จ้างอรรถพัสสินของตนไว้เพื่อประกันหนี้้นของนิติบุคคลและผู้จ้างได้ทำสัญญาค้ำประกันไว้เป็นสัญญาต่างหาก^{๒๗}

หมวด ๔

การบังคับจำนอง

มาตรา ๗๒๘^{๒๘} เมื่อจะบังคับจำนองนั้น ผู้รับจำนองต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ก่อนว่าให้ชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ได้รับคำ

^{๒๕} มาตรา ๗๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๒๖} มาตรา ๗๒๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗

^{๒๗} มาตรา ๗๒๗/๑ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๘} มาตรา ๗๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานพระราชกฤษฎีกา/ษฎ์กา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เบั้ประชุมกรรมการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ฯ ให้ประกาศว่า

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบั้ประชุมกรรมการ และ
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบั้ประชุมและคำตอบแทนที่ปรึกษาซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ
มาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตาม
งบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเบั้ประชุมกรรมการ
พ.ศ. ๒๕๔๗”

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็น
ต้นไป

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาเบั้ประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๒๓

(๒) พระราชกฤษฎีกาเบั้ประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๓) พระราชกฤษฎีกาเบั้ประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๗

(๔) พระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาเบั้ประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.
๒๕๔๑ พ.ศ. ๒๕๔๒

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) พระราชกฤษฎีกาเบั้ประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๖) พระราชกฤษฎีกาเบั้ประชุมและคำตอบแทนที่ปรึกษาซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง

พ.ศ. ๒๕๒๓

งานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑/ตอนพิเศษ ๗๘ ก/หน้า ๑/๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๗) พระราชกฤษฎีกาเบี่ยประชุมและค่าตอบแทนที่ปรึกษาซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๘) พระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาเบี่ยประชุมและค่าตอบแทนที่ปรึกษาซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๑ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๙) พระราชกฤษฎีกาเบี่ยประชุมและค่าตอบแทนที่ปรึกษาซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ พระราชกฤษฎีกานี้ไม่ใช้บังคับแก่กรรมการ อนุกรรมการ ที่ปรึกษา คณะกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือโดยประกาศพระบรมราชโองการ และบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือประกาศพระบรมราชโองการนั้น กำหนดเบี่ยประชุมหรือผลประโยชน์ตอบแทนของบุคคลดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะ

มาตรา ๕ ในพระราชกฤษฎีกานี้ “คณะกรรมการ”^๒ หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งและกำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศพระบรมราชโองการหรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือโดยประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการ แต่ไม่รวมถึงกรรมการซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นในหน้าที่นั้น ๆ โดยเฉพาะ

“คณะอนุกรรมการ”^๓ หมายความว่า คณะอนุกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศพระบรมราชโองการ หรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือโดยประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี หรือโดยคณะกรรมการที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการได้

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการ แต่ไม่รวมถึงอนุกรรมการซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นในหน้าที่นั้น ๆ โดยเฉพาะ

“ที่ปรึกษาคณะกรรมการ” หมายความว่า ที่ปรึกษาซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือโดยประกาศพระบรมราชโองการ ให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้กรรมการได้รับเบี่ยประชุมดังต่อไปนี้

๒ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “คณะกรรมการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี่ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

๓ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “คณะอนุกรรมการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี่ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑)^๔ เบี้ยประชุมเป็นรายเดือน สำหรับกรรมการในคณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งและกำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศพระบรมราชโองการ หรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบสูง ปฏิบัติงานในด้านการกำหนดนโยบายอันมีผลกระทบต่อการบริหาร เศรษฐกิจ หรือสังคมในภาพรวมของประเทศ ทั้งนี้ ตามรายชื่อคณะกรรมการและอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) เบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง สำหรับกรรมการในคณะกรรมการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) ตามอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ให้อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมดังต่อไปนี้

(๑) เบี้ยประชุมเป็นรายเดือน สำหรับอนุกรรมการในคณะกรรมการของคณะกรรมการตามมาตรา ๖ (๑) ตามรายชื่อคณะกรรมการและอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) เบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง สำหรับอนุกรรมการในคณะกรรมการของคณะกรรมการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) เว้นแต่อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง หรือกรม อนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด หรืออนุกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ให้ได้รับเบี้ยประชุมเฉพาะอนุกรรมการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการของส่วนราชการนั้น ทั้งนี้ ตามอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ กรรมการหรืออนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน ให้ได้รับเบี้ยประชุมเฉพาะในเดือนที่เข้าร่วมประชุม

มาตรา ๙ ประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งในสี่ของอัตราเบี้ยประชุมที่กรรมการหรืออนุกรรมการนั้นมีสิทธิได้รับ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการไม่สามารถร่วมประชุมได้ให้ผู้ซึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมได้รับเบี้ยประชุมในอัตราเดียวกับประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐ รองประธานกรรมการหรือรองประธานอนุกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือโดยประกาศพระบรมราชโองการ ที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งในแปดของอัตราเบี้ยประชุมที่กรรมการหรืออนุกรรมการนั้นมีสิทธิได้รับ แล้วแต่กรณี

^๔ มาตรา ๖ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑ กรรมการในคณะกรรมการคณะหนึ่ง หรืออนุกรรมการในคณะอนุกรรมการคณะหนึ่ง ที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมสำหรับการประชุมคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการนั้น แล้วแต่กรณี เพียงครั้งเดียวในวันหนึ่ง

มาตรา ๑๑/๑^๕ ในกรณีที่กรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งเป็นการแต่งตั้งโดยตำแหน่งไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ แต่ได้มอบหมายให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุมแทนโดยทำเป็นหนังสือหรือมีหลักฐานการมอบหมาย ให้ถือว่าผู้ได้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการหรืออนุกรรมการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ และให้นับเป็นองค์ประชุม ตลอดจนมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมในอัตราเดียวกับกรรมการหรืออนุกรรมการ

มาตรา ๑๒ ที่ปรึกษาคณะกรรมการให้ได้รับเบี้ยประชุมเช่นเดียวกับกรรมการในคณะกรรมการนั้น โดยให้นำมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ให้ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งตามอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยให้เลขานุการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมไม่เกินหนึ่งคน และผู้ช่วยเลขานุการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมไม่เกินสองคน ถ้ากรรมการหรืออนุกรรมการผู้ใดเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการด้วย ให้เบิกเบี้ยประชุมได้เพียงตำแหน่งเดียว

มาตรา ๑๔ การประชุมของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ต้องมีกรรมการหรืออนุกรรมการร่วมประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการหรืออนุกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม และมีสิทธิเบิกเบี้ยประชุมตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่บทบัญญัติแห่งกฎหมายประกาศพระบรมราชโองการ หรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการนั้นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงการประชุมที่บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกาศพระบรมราชโองการ หรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการกำหนดให้สามารถใช้วิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่สามารถถ่ายทอดภาพและเสียงได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้กรรมการหรืออนุกรรมการไม่จำเป็นต้องปรากฏตัวในที่ประชุมด้วย โดยให้ถือว่ากรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งใช้วิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดังกล่าว ร่วมประชุมคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการนั้น และมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม

มาตรา ๑๕ ให้กระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ร่วมกันจัดทำรายชื่อกฎกระทรวงการตามมาตรา ๖ (๑) และรายชื่อกฎกระทรวงการตามมาตรา ๗ (๑) และอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและเป็นรายครั้งสำหรับการกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๑/๑ เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมื่อได้จัดทำรายชื่อคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และอัตราเบี้ยประชุมตาม
วรรคหนึ่งเสร็จแล้ว ให้เสนอรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบและประกาศกำหนดต่อไป

การกำหนดอัตราเบี้ยประชุมต้องไม่เกินอัตราที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕/๑^๖ การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมให้เป็นไปตามวิธีการที่กระทรวงการคลัง
กำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งซึ่งได้รับเงินสมนาคุณเป็นราย
เดือนอยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน ทั้งนี้ ตามอัตรา
เบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕/๑ เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนที่ปรึกษาซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การจ่ายและอัตราเบี้ยประชุมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเบี้ยประชุมกรรมการ ให้อยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกันเพื่อให้มีเอกภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐^๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนว่า ผู้เข้าร่วมประชุมแทนกรรมการหรืออนุกรรมการโดยตำแหน่ง สามารถเข้าร่วมประชุมและนับเป็นองค์ประชุมตามกฎหมาย ตลอดจนมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมหรือไม่ จึงสมควรกำหนดให้ผู้ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุมแทนนับเป็นองค์ประชุม และมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๗ ให้กรรมการในคณะกรรมการตามมาตรา ๖ (๑) และอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนตามเดิมไปจนกว่ารัฐมนตรีจะประกาศกำหนดรายชื่อบุคลากร และอัตราเบี้ยประชุมตามมาตรา ๖ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมกรรมการ เพื่อให้การเบิกจ่ายเบี้ยประชุมกรรมการมีประสิทธิภาพและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

นางงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการ
นางงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการ
ปลัดกระทรวง/ผู้จัดทำ
๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๕

นางงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการ
นางงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการ
นางงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการ

^๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๖๙ ก/หน้า ๑๕/๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙/ตอนที่ ๑๑๐ ก/หน้า ๒๗/๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ประกาศกระทรวงการคลัง

เรื่อง กำหนดรายชื่อกิจกรรมการและคณะอนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน
และอัตราเบี้ยประชุมรายเดือนและเป็นรายครั้งสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการประชุม
กรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดรายชื่อกิจกรรมการและคณะอนุกรรมการที่มีสิทธิ
ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน และอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและเป็นรายครั้งสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ
เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

(๒) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดรายชื่อกิจกรรมการและคณะอนุกรรมการที่มีสิทธิ
ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน และอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและเป็นรายครั้งสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ
เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(๓) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดรายชื่อกิจกรรมการและคณะอนุกรรมการที่มีสิทธิ
ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน และอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและเป็นรายครั้งสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ
เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศ ณ วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(๔) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดรายชื่อกิจกรรมการและคณะอนุกรรมการ
ที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน และอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและเป็นรายครั้งสำหรับกรรมการ
อนุกรรมการ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

(๕) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดรายชื่อกิจกรรมการและคณะอนุกรรมการ
ที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน และอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและเป็นรายครั้งสำหรับกรรมการ
อนุกรรมการ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

๒. กำหนดรายชื่อกิจกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมและอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน
ตามบัญชีหมายเลข ๑ แนบท้ายประกาศนี้

๓. กำหนดรายชื่อกิจกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมและอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน
ตามบัญชีหมายเลข ๒ แนบท้ายประกาศนี้

๔. กำหนดอัตราเบี้ยประชุมรายครั้งสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ
ตามบัญชีหมายเลข ๓ แนบท้ายประกาศนี้

๕. ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันออกประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

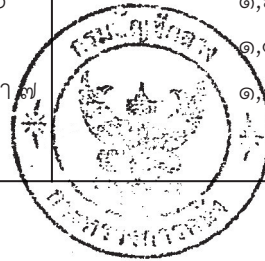

(นายอภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

อัตราเบี้ยประชุมรายครั้งสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ประเภท	อัตราไม่เกิน (บาท : คน : ครั้ง)
กรรมการในคณะกรรมการตามมาตรา ๖ (๒)	๑,๖๐๐
เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการตามมาตรา ๖	๑,๖๐๐
อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๗ (๒)	๑,๐๐๐
เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการในคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๗	๑,๐๐๐

ส่วนที่ ๓ หนังสือสั่งการ

- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๑๖๖๗๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๒๔๙๖๙ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘
เรื่อง การเปรียบเทียบความผิดที่มีโทษอาญาตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๑๔๙๖ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙
- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๑๔๙๐ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙
เรื่อง กฎกระทรวงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๒๘๑๗ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
เรื่อง การมอบหมายและอนุญาตให้ข้าราชการอัยการเป็นกรรมการในคณะกรรมการเปรียบเทียบ
ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ที่ มท ๐๓๐๗/ ๑๖๖๗๖

ถึง ที่ทำการปกครองจังหวัดทุกจังหวัด

ตามที่พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป โดยมาตรา ๒๙ กำหนดให้ที่ทำการปกครองจังหวัดเป็นสำนักงานทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ และกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และมาตรา ๓๐ กำหนดให้ว่าการอำเภอเป็นสถานที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ได้ด้วย รวมทั้งให้หัวหน้าหน่วยงานดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารเพื่อส่งเรื่องต่อไปยังที่ทำการปกครองจังหวัดหรือกองบัญชาการตำรวจนครบาล แล้วแต่กรณี นั้น

เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ กรมการปกครองจึงขอให้จังหวัดและอำเภอดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. หากมีผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ ณ ที่ทำการปกครองจังหวัด ตามมาตรา ๒๙ (๒) หรือ ร้องเรียน ณ ที่ว่าการอำเภอ ตามมาตรา ๓๐ ขอให้จังหวัดหรืออำเภอ ดำเนินการรับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวและ รายงานให้กรมการปกครองทราบผ่านทางโทรสาร หมายเลข ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐ โดยเร็ว

๒. หากมีผู้มายื่นขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ณ สำนักงานทะเบียน ที่ทำการปกครองจังหวัด ตามมาตรา ๕ ให้แจ้งกับผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนว่ากฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ อยู่ในขั้นตอนของการตรา ยังไม่ได้มีการประกาศใช้ ขอให้มายื่นคำขอจดทะเบียนเมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวได้ประกาศใช้แล้ว สำหรับผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้หรือกิจการอื่น ในลักษณะทำนองเดียวกันอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับ หากมายื่นคำขอจดทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ตามมาตรา ๔๖ ก็ให้รับคำขอจดทะเบียนไว้ และรายงานให้กรมการปกครองทราบผ่านทางโทรสาร หมายเลข ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐ โดยเร็ว เมื่อกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ได้ประกาศใช้แล้วให้นำเสนอนายทะเบียนพิจารณาดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๒๕๕๗๖๘

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การเปรียบเทียบความผิดที่มีโทษอาญาตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๒๓๘๐๒ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๘

ด้วยพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๖ ก เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นต้นมา โดยกฎหมายดังกล่าวมีบทบัญญัติที่เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติในการทวงถามหนี้สำหรับผู้ทวงถามหนี้ไว้ ตามมาตรา ๕ ถึงมาตรา ๑๔ หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะมีโทษทางปกครองหรือโทษอาญาแล้วแต่กรณี ซึ่งความผิดที่มีโทษอาญานั้นจะมีอัตราโทษตั้งแต่จำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ จนถึงจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๓๔ ถึงมาตรา ๔๕ ซึ่งอัตราโทษดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนที่จะทำการเปรียบเทียบได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่จะทำการเปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งบัญญัติว่า “บรรดาความผิดในส่วนที่ ๒ นี้ (โทษอาญา) ยกเว้น มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด” เช่น ความผิดตามมาตรา ๔๐ ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับก็อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบที่จะทำการเปรียบเทียบได้

กรมการปกครองในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ขอเรียนว่า ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในส่วนที่เป็นโทษอาญา ยกเว้นความผิดตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ หากพนักงานสอบสวนเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก ก็อาจส่งตัวผู้ต้องหาให้คณะกรรมการเปรียบเทียบทำการเปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๔๕ ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา ๔๕ แล้ว และคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการได้กำหนดหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบและระยะเวลาการชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งอำเภอและสถานีตำรวจภูธรในพื้นที่ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยตำรวจโท

(อาทิตย์ บุญญะโสภิต)

อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ

กลุ่มกำกับการทวงถามหนี้

โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๑๔๙๖

ถึง ที่ทำการปกครองจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยกฎกระทรวงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๔ ก เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปตามมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ดังนั้น เพื่อให้การรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน กรมการปกครองจึงขอแจ้งแนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ รายละเอียดปรากฏตามคำอธิบายการกรอกแบบ ทน. ๒ ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

สำนักการสอบสวนและนิติการ
กลุ่มกำกับการทวงถามหนี้
โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐

เอกสาร ๑

ท้ายหนังสือ ที่ มท. ๐๓๐๗/๑๑๔๙๒ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙
เรื่อง ทลทกเกณฑ์และวิธีการกำหนดเลขทะเบียนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทางถนน

รหัสจังหวัด

รหัส	จังหวัด	รหัส	จังหวัด	รหัส	จังหวัด	รหัส	จังหวัด	รหัส	จังหวัด	รหัส	จังหวัด	รหัส	จังหวัด
๑๐	กรุงเทพมหานคร	๒๓	ตราด	๓๘	บึงกาฬ	๕๑	ลำพูน	๖๕	พิจิตร	๘๒	พิจิตร	๘๓	ภูเก็ต
๑๑	สมุทรปราการ	๒๔	ฉะเชิงเทรา	๓๙	หนองบัวลำภู	๕๒	ลำปาง	๖๖	พิจิตร	๘๓	พิจิตร	๘๓	ภูเก็ต
๑๒	นนทบุรี	๒๕	ปราจีนบุรี	๔๐	ขอนแก่น	๕๓	อุดรธานี	๖๗	เพชรบูรณ์	๘๔	เพชรบูรณ์	๘๔	สุราษฎร์ธานี
๑๓	ปทุมธานี	๒๖	นครนายก	๔๑	อุดรธานี	๕๔	แพร่	๗๐	ราชบุรี	๘๕	ราชบุรี	๘๕	ระนอง
๑๔	พระนครศรีอยุธยา	๒๗	สระแก้ว	๔๒	เลย	๕๕	น่าน	๗๑	กาญจนบุรี	๘๖	กาญจนบุรี	๘๖	ชุมพร
๑๕	อ่างทอง	๓๐	นครราชสีมา	๔๓	หนองคาย	๕๖	พะเยา	๗๒	สุพรรณบุรี	๙๐	สุพรรณบุรี	๙๐	สงขลา
๑๖	ลพบุรี	๓๑	บุรีรัมย์	๔๔	มหาสารคาม	๕๗	ชัยภูมิ	๗๓	นครปฐม	๙๑	นครปฐม	๙๑	สตูล
๑๗	สิงห์บุรี	๓๒	สุรินทร์	๔๕	ร้อยเอ็ด	๕๘	มัยย่งสอย	๗๔	สมุทรสาคร	๙๒	สมุทรสาคร	๙๒	ตรัง
๑๘	ชัยนาท	๓๓	ศรีสะเกษ	๔๖	กาฬสินธุ์	๖๐	นครสวรรค์	๗๕	สมุทรสงคราม	๙๓	สมุทรสงคราม	๙๓	พัทลุง
๑๙	สระบุรี	๓๔	อุบลราชธานี	๔๗	สกลนคร	๖๑	อุทัยธานี	๗๖	เพชรบุรี	๙๔	เพชรบุรี	๙๔	ปัตตานี
๒๐	ชลบุรี	๓๕	ยโสธร	๔๘	นครพนม	๖๒	กำแพงเพชร	๗๗	ประจวบคีรีขันธ์	๙๕	ประจวบคีรีขันธ์	๙๕	ยะลา
๒๑	ระยอง	๓๖	ชัยภูมิ	๔๙	มุกดาหาร	๖๓	ตาก	๘๐	นครศรีธรรมราช	๙๖	นครศรีธรรมราช	๙๖	นราธิวาส
๒๒	จันทบุรี	๓๗	อำนาจเจริญ	๕๐	เชียงใหม่	๖๔	สุโขทัย	๘๑	กระบี่				

คำอธิบายการกรอกแบบ ทน. ๒

๑. ทะเบียนเลขที่..... ให้กำหนดเลขทะเบียนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ประกอบด้วยตัวเลขทั้งหมด ๘ หลัก แยกเป็น ๓ ส่วน นับจากซ้ายไปขวา ดังนี้

--	--

ส่วนที่ ๑

--	--

ส่วนที่ ๒

--	--	--	--

ส่วนที่ ๓

ส่วนที่ ๑ มี ๒ หลัก หมายถึง จังหวัดที่เป็นที่ตั้งสำนักงานรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ กำหนดเลขจังหวัดไว้ตามเอกสารแนบ ๑ ท้ายหนังสือฉบับนี้

ส่วนที่ ๒ มี ๒ หลัก หมายถึง เลขสองตัวท้ายของปีพุทธศักราชที่จดทะเบียน

ส่วนที่ ๓ มี ๔ หลัก หมายถึง เลขลำดับของผู้ได้รับการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ในแต่ละปี โดยกำหนดเริ่มตั้งแต่เลข ๐๐๐๑ เป็นต้นไป

๒. คำขอเลขที่ ให้กำหนดตัวเลขตามลำดับที่ยื่นคำขอขีดทับปี พ.ศ. ที่รับคำขอ เช่น คำขอจดทะเบียนคำขอแรก จะกำหนดเป็นคำขอเลขที่ ๑/๒๕๕๙ และเรียงลำดับไปจนสิ้นปี พ.ศ. เมื่อขึ้น พ.ศ. ใหม่ ก็จะกำหนดเลขที่คำขอเริ่มจาก ๑ ขีดทับปี พ.ศ.

๓. หนังสือสำคัญฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า.....กรณีบุคคลธรรมดาให้ระบุชื่อผู้ได้รับการจดทะเบียนกรณีเป็นนิติบุคคลให้ระบุชื่อนิติบุคคลนั้นโดย....(ระบุชื่อผู้แทนนิติบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้แทนนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลที่มาขอจดทะเบียน เช่น บริษัท ก. โดยนาย ข. กรรมการผู้จัดการ)

เมื่อวันที่ ให้ระบุวันที่ที่นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียน

๔. ชื่อที่ใช้ในการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ให้ระบุตามที่ปรากฏในคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้(ทน. ๑) ข้อ ๑

๕. ที่ตั้งสถานประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ระบุตามที่ปรากฏในคำขอจดทะเบียนฯ (ทน. ๑) ข้อ ๕

๖. ให้ไว้ ณ วันที่ ให้ระบุวันที่นายทะเบียนออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนฯ (ทน. ๒) ให้กับผู้ขอจดทะเบียนฯ

หมายเหตุ

๑. ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ตามบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๔๖ อนุโลมให้ใช้คำขอจดทะเบียนเดิมได้ หรือจะให้กรอกแบบคำขอจดทะเบียนใหม่ตามกฎหมายกระทรวงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ โดยระบุวันที่ยื่นคำขอเป็นวันเดียวกันกับวันที่ยื่นคำขอไว้ตามบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๔๖ ก็ได้

๒. ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนรายใหม่ให้กำหนดเลขคำขอและเลขทะเบียนต่อจากผู้ยื่นคำขอไว้ก่อนเรียงไปตามลำดับ

๓. ให้จัดทำสำเนาหรือต้นขั้วหนังสือสำคัญฯ (ทน. ๒) ไว้ทุกฉบับ

๔. จัดทำสารบบผู้ได้รับการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ไว้ เอกสารแนบ ๒

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๑๔๙๐

กรมการปกครอง

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง กฎกระทรวงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๑๖๖๗๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายงาน (รท. ๑)

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกฎกระทรวงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๔ ก เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปตามมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

กรมการปกครอง ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้การดำเนินการรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงขอให้จังหวัดแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องศึกษารายละเอียดของกฎกระทรวงดังกล่าวและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด และขอให้แจ้งที่ทำการปกครองจังหวัดซึ่งเป็นสำนักงานทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พิจารณาคำขอจดทะเบียนของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ถ้ามี) หากเห็นว่าเอกสารหลักฐานครบถ้วนถูกต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ก็ให้เสนอนายทะเบียนพิจารณารับจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้ผู้ขอต่อไป สำหรับผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามมาตรา ๕ ก็ให้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าวอย่างเคร่งครัดและให้รายงานผลการรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามแบบรายงาน (รท. ๑) ให้กรมการปกครองทราบทุกวัน ที่ ๕ ของเดือน ทั้งนี้ เพื่อจัดเก็บไว้เป็นฐานข้อมูลกลางทั้งประเทศ อนึ่ง สามารถดูรายละเอียดและดาวน์โหลดกฎกระทรวงการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ที่เว็บไซต์ กลุ่มกำกับการทวงถามหนี้ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง (<http://ilab.dopa.go.th/dod/>)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชำนาญวิทย์ เตรัตน์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ

กลุ่มกำกับการทวงถามหนี้

โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐

ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๒๕๙๓

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง การมอบหมายและอนุญาตให้ข้าราชการอัยการเป็นกรรมการในคณะกรรมการเปรียบเทียบ
ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๒๓๘๐๒ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๘

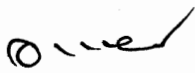
สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๗/๙๖๗ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๐๘๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้นกรมการปกครองในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ได้รับแจ้งจาก
สำนักงานอัยการสูงสุด ว่าได้มอบหมายให้อธิบดีอัยการ สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย
แก่ประชาชน หรือผู้แทน เป็นกรรมการในคณะกรรมการเปรียบเทียบกรุงเทพมหานคร และอนุญาตให้พนักงาน
อัยการที่อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าทำการอัยการจังหวัดมอบหมาย เป็นกรรมการในคณะกรรมการ
เปรียบเทียบจังหวัด รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

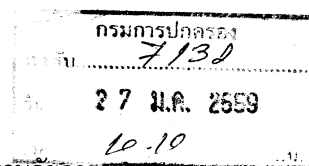
ร้อยตำรวจโท

(อาทิตย์ นุญญะโสภิต)

อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ
กลุ่มกำกับการทวงถามหนี้
โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐

ที่ อส ๐๐๐๓/ 967

สำนักงานอัยการสูงสุด
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๖

มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง มอบหมายและอนุญาตให้ข้าราชการอัยการเป็นกรรมการในคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ส่วนที่ ๓๓๐๓/๒๓๗๖๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากระทรวงมหาดไทย ได้มีคำสั่งที่ ๑๐๘๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งตามคำสั่งดังกล่าวประกอบด้วย

๑. คณะกรรมการเปรียบเทียบกรุงเทพมหานคร โดยมีพนักงานอัยการที่อัยการสูงสุดมอบหมาย ร่วมเป็นกรรมการ

๒. คณะกรรมการเปรียบเทียบจังหวัด โดยมีพนักงานอัยการที่อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าทำการอัยการจังหวัดมอบหมาย ร่วมเป็นกรรมการ
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว มอบหมายให้อธิบดีอัยการ สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน หรือผู้แทน เป็นกรรมการในคณะกรรมการเปรียบเทียบกรุงเทพมหานคร และอนุญาตให้พนักงานอัยการที่อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าทำการอัยการจังหวัดมอบหมาย เป็นกรรมการในคณะกรรมการเปรียบเทียบจังหวัด ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเข็มชัย ชุติวงศ์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อัยการสูงสุด

สำนักงาน ก.อ.

โทร. ๐ ๒๑๔๒ ๑๘๔๑

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๑๘๕

<http://www.cmiss.agogo.th>

E-mail: cmiss@ago.go.th

ถ้วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๒๓๕๖๒

ถึง ที่ทำการปกครองจังหวัดทุกจังหวัด

ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๑๖๖๗๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ ได้แจ้งให้จังหวัดและอำเภอดำเนินการรับเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๒๙ (๒) หรือมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้วแต่กรณี และรายงานให้กรมการปกครองทราบ นั้น

เพื่อประเมินผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในประเด็นการร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ กรมการปกครองจึงขอให้จังหวัดและอำเภอดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. ในกรณีที่มีผู้มาร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ ณ ที่ว่าการอำเภอ ให้ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนการทวงถามหนี้ประจำอำเภอ สำนวจความพึงพอใจของผู้รับบริการตามแบบสอบถามสำวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ แล้วรวบรวมเอกสารหลักฐานการร้องเรียนพร้อมแบบสอบถามฯ จัดส่งให้ที่ทำการปกครองจังหวัดเพื่อรวบรวมจัดส่งให้กรมการปกครอง เป็นรายไตรมาส

๒. ในกรณีที่มีผู้มาร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ ณ ที่ทำการปกครองจังหวัดให้ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดสำวจความพึงพอใจของผู้รับบริการตามแบบสอบถามสำวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ แล้วรวบรวมเอกสารหลักฐานการร้องเรียนพร้อมแบบสอบถามฯ จัดส่งให้กรมการปกครอง เป็นรายไตรมาส

๓. ให้ที่ทำการปกครองจังหวัดรวบรวมข้อมูลที่ได้รับตามข้อ ๑ และข้อ ๒ สรุปประเมินผลความพึงพอใจของผู้รับบริการ ตามแบบสรุปประเมินผลความพึงพอใจของผู้รับบริการ พร้อมทั้งรวบรวมเอกสารหลักฐานการร้องเรียนและแบบสอบถามฯ จัดส่งให้กรมการปกครอง เป็นรายไตรมาส ดังนี้

- ไตรมาสที่ ๑ เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๙ ให้จัดส่งภายในวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๐
- ไตรมาสที่ ๒ เดือนมกราคม ๒๕๖๐ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๐ ให้จัดส่งภายในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐
- ไตรมาสที่ ๓ เดือนเมษายน ๒๕๖๐ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๐ ให้จัดส่งภายในวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐
- ไตรมาสที่ ๔ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๐ ให้จัดส่งภายในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอชัด ๆ กว่านี้

(อำเภอ และ จังหวัด ให้ผู้รับบริการตอบ)

แบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ
ในการแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน ตาม พ.ร.บ. การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนการทวงถามหนี้.....

วัตถุประสงค์ : แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อศูนย์รับเรื่องร้องเรียนการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและประจำอำเภอ และเพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการให้บริการให้มีคุณภาพต่อไป

ข้อชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความเป็นจริงและในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. เพศ ☐ ๑) ชาย ☐ ๒) หญิง
๒. อายุ ☐ ๑) ต่ำกว่า ๒๐ ปี ☐ ๒) ๒๑ - ๔๐ ปี ☐ ๔) ๔๑ - ๖๐ ปี ☐ ๖) ๖๐ ปีขึ้นไป
๓. ระดับการศึกษาสูงสุด
- ☐ ๑) ประถมศึกษา ☐ ๒) มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/เทียบเท่า
- ☐ ๓) ปริญญาตรี ☐ ๔) สูงกว่าปริญญาตรี
๔. สถานภาพของผู้มารับบริการ
- ☐ ๑) ประชาชนผู้รับบริการ ☐ ๒) ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้
- ☐ ๓) อื่นๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ

ประเด็น/ด้าน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
๑. ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ					
๑.๑ ขั้นตอนในการให้บริการมีความคล่องตัวไม่ซับซ้อน					
๑.๒ ขั้นตอนการให้บริการมีความเหมาะสม					
๑.๓ ระยะเวลาในการให้บริการมีความเหมาะสม					
๑.๔ ให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว					
๑.๕ ให้บริการด้วยความเสมอภาคตามลำดับก่อน - หลัง					

ประเด็น/ด้าน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
๒. ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่					
๒.๑ ให้บริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อม					
๒.๒ มีความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และเต็มใจให้บริการ					
๒.๓ มีความรู้ความสามารถในการให้บริการ ให้คำอธิบายและตอบคำถามได้ตรงประเด็น มีความชัดเจนในการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์					
๒.๔ ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่เรียกขอสั่งตอบแทน, ไม่รับสินบน, ไม่หาผลประโยชน์ ในทางมิชอบ					
๒.๕ การให้บริการเหมือนกันทุกรายโดยไม่เลือกปฏิบัติ					
๓. ท่านมีความพึงพอใจต่อการให้บริการในภาพรวมอยู่ในระดับใด					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือที่ท่านได้เสียสละเวลาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ทางราชการในครั้งนี้

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(จังหวัดรวบรวมทุกอำเภอมาสรุปภาพรวม)

แบบสรุปประเมินผลความพึงพอใจของผู้รับบริการ
ในการแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน ตาม พ.ร.บ. การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
ของศูนย์รับเรื่องร้องเรียนการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและประจำอำเภอ
จังหวัด.....
ไตรมาสที่.....เดือน.....ถึงเดือน.....พ.ศ.

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป จำนวนผู้เข้าตอบแบบสอบถามทั้งหมดคน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
๑. เพศ			
• ชาย			
• หญิง			
๒. อายุ			
• ต่ำกว่า ๒๐ ปี			
• ๒๑ - ๔๐ ปี			
• ๔๑ - ๖๐ ปี			
• ๖๐ ปีขึ้นไป			
๓. ระดับการศึกษาสูงสุด			
• ประถมศึกษา			
• มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/เทียบเท่า			
• ปริญญาตรี			
• สูงกว่าปริญญาตรี			
๔. สถานภาพของผู้มารับบริการ			
• ประชาชนผู้รับบริการ			
• ผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้			
• อื่นๆ โปรดระบุ			

ตอนที่ ๒ ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ									
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนการให้บริการ										
๑.๑ ขั้นตอนในการให้บริการมีความคล่องตัว ไม่ซับซ้อน										
๑.๒ ขั้นตอนการให้บริการมีความเหมาะสม										
๑.๓ ระยะเวลาในการให้บริการมีความเหมาะสม										
๑.๔ ให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว										
๑.๕ ให้บริการด้วยความเสมอภาคตามลำดับก่อน - หลัง										

/มีต่อหน้า ๒ ...

[illegible]

ตอนที่ ๓ ข้อคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะ

[illegible]

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๒/ว ๙๐๔๐

กรมการปกครอง

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๒๘ (๔)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ตาม พ.ร.บ. การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๒๘ (๔)

๒. แบบรายงานการดำเนินการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ตาม พ.ร.บ. การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๖๐

ด้วยพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๒๘ (๔) กำหนดให้คณะกรรมการกำกับ การทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร จะต้องรายงานผล การปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ทุกสามเดือน

กรมการปกครองพิจารณาแล้ว เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๒๘ (๔) เป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ จึงขอให้ที่ทำการปกครองจังหวัด ในฐานะผู้รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ทุกสามเดือน ตั้งบัดนี้เป็นต้นไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยตำรวจโท

(อาทิตย์ บุญญะโสภิต)

อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ

ส่วนอำนวยความสะดวก

โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐

แบบรายงานการดำเนินการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ตาม พ.ร.บ. การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

๑. ชื่อและที่อยู่ ผู้ร้องเรียน.....

๒. วัน เวลา สถานที่เกิดเหตุ.....

๓. เป็นความผิดตาม พ.ร.บ. การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามมาตรา.....

๔. รายละเอียด ข้อร้องเรียน.....

๕. ขั้นตอนการดำเนินการ
- ☐ ๕.๑ อยู่ระหว่างสอบสวน
 - ☐ ๕.๒ อยู่ระหว่างเสนอคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้
 - ☐ ๕.๓ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้พิจารณาแล้ว
 - ☐ ๑) เห็นควรเปรียบเทียบปรับ
 - ☐ ๒) ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ
 - ☐ ๓) เห็นควรงดการสอบสวน
 - ☐ ๕.๔ อื่น ๆ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ

(

ตำแหน่ง

ผู้รายงาน

)

แบบรายงานผลการปฏิบัติงานที่ตาม พ.ร.บ. การวางคามหนึ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๒๘ (๔)
(ระหว่างวันที่.....ถึง วันที่.....)

ลำดับที่	เรื่อง	ผลการดำเนินการในปัจจุบัน	ปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะ	หมายเหตุ
๑.	การจดทะเบียนการประกอบธุรกิจวางคามหนึ จำนวน เรื่อง	ดำเนินการเสร็จสิ้น จำนวน เรื่อง อยู่ระหว่างดำเนินการ จำนวน เรื่อง		
๒.	เรื่องอื่น ๆ			
๓.				
๔.				
๕.				

ลงชื่อ
 (
 ตำแหน่ง

ผู้รายงาน
)

ส่วนที่ ๔ หนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้

- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๑๓๕๘๐ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรื้อกรณการติดตามทวงถามหนี้ของกองทุนผู้สูงอายุ
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๑๕๓๑๐ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรื้อประเด็นปัญหาทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๑๗๑๔๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขอเสนอข้อคิดเห็น และขอแนวทางปฏิบัติในประเด็นที่ยังไม่ชัดเจน
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๒๑๓๖๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรื้อในประเด็นที่เกี่ยวกับการตีความและแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๒๑๙๗๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรื้อกรณการจดทะเบียนผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๒๓๕๔๔ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรื้อการปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗/๑๔๕ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรื้อแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การทวงถามหนี้ของเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่องเสร็จที่ ๑๔๖๑/๒๕๕๘

ที่ มท ๐๓๐๗/ ๑๗๕๔๐

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรื้อการติดตามทวงถามหนี้ของกองทุนผู้สูงอายุ

เรียน อธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุ

อ้างถึง หนังสือกรมกิจการผู้สูงอายุ ที่ พม ๐๔๐๑/๑๘๘๒ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามที่กรมกิจการผู้สูงอายุ ขอรื้อข้อกฎหมายเกี่ยวกับการติดตามทวงถามหนี้ค้างชำระของกองทุนผู้สูงอายุว่าจะอยู่ภายใต้บังคับหรือต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

กรมการปกครอง ขอเรียนว่า “กองทุนผู้สูงอายุ” เป็นกองทุนหมุนเวียนที่จัดตั้งขึ้นในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ (ปัจจุบันคือกรมกิจการผู้สูงอายุ ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๘) ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อให้ผู้สูงอายุกู้ยืมเงินเพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบอาชีพโดยไม่คิดดอกเบี้ยโดยมีบุคคลเข้าทำสัญญาเข้าค้ำประกันและมีได้มุ่งหวังผลกำไรเป็นตัวเงินที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานแต่อย่างใด อีกทั้งไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการติดตามทวงถามหนี้รวมทั้งดอกเบี้ยผิดนัดชำระหนี้เหมือนเช่นการประกอบธุรกิจให้กู้ยืมของสถาบันการเงินแต่ประการใด การให้กู้ยืมเงินดังกล่าว จึงไม่ใช่การประกอบธุรกิจให้กู้ยืมเงินที่มุ่งแสวงหากำไรและผลประโยชน์จากการประกอบกิจการในลักษณะเป็นทางการค้าปกติ กรมกิจการผู้สูงอายุ จึงไม่เป็นเจ้าหนี้ผู้ให้สินเชื่อหรือเจ้าหนี้อื่นซึ่งมีสิทธิรับชำระหนี้อันเกิดจากการกระทำที่เป็นทางการค้าปกติตามนิยาม “ผู้ทวงถามหนี้” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ถือว่ากรมกิจการผู้สูงอายุเป็นเจ้าหนี้อื่นซึ่งมีสิทธิรับชำระหนี้อันเกิดจากการกระทำที่เป็นปกติธุระของเจ้าหนี้ตามความหมายของการเป็นผู้ทวงถามหนี้ในมาตราเดียวกัน ดังนั้น ในการทวงถามหนี้ดังกล่าว กรมกิจการผู้สูงอายุต้องอยู่ภายใต้บังคับและจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดลเดช พัฒนรัฐ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ
กลุ่มบริหารจัดการหนี้
โทร./ โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๖

ที่ มท ๐๓๐๗/ ๑๕๓๐๐

กรมการปกครอง

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรื้อประเด็นปัญหาทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้อำนวยการกฎหมายเฉพาะ ธนาकरไทยพาณิชย์

อ้างถึง หนังสือธนาकरไทยพาณิชย์ ที่ กม.กณ. ๕๘๐๑๐๕ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารตอบข้อหารือธนาकरไทยพาณิชย์ประเด็นปัญหาทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๖ แผ่น

ตามที่ธนาकरไทยพาณิชย์ ขอรื้อประเด็นปัญหาทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่อาจเกิดขึ้นและยังไม่ชัดเจนเพื่อให้ธนาकरสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

กรมการปกครอง ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ได้พิจารณาประเด็นข้อหารือดังกล่าวแล้วขอตอบข้อหารือในแต่ละประเด็น โดยมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดลเดช พัฒนรัฐ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ

กลุ่มบริหารจัดการหนี้

โทร./ โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย

**ตอบข้อหารือธนาคารไทยพาณิชย์ประเด็นปัญหาทางปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘**

ข้อ ๑

คำถาม เนื่องจากลูกค้ารายหนึ่งอาจมีสัญญาอยู่กับธนาคารได้หลายฉบับและเป็นคนละมูลหนี้กัน ซึ่งทำในเวลาที่ไม่พร้อมกัน เช่น ลูกค้ามีสัญญาบัตรเครดิต สัญญาเช่าซื้อ และสัญญาสินเชื่ออยู่กับธนาคาร ซึ่งในสัญญาแต่ละฉบับอาจจะระบุสถานที่ติดต่อเพื่อการทวงถามหนี้ไว้แตกต่างกัน ในกรณีเช่นนี้ ธนาคารจะสามารถใช้สถานที่ติดต่อที่ลูกค้าระบุไว้ในสัญญาฉบับหนึ่งในการติดต่อทวงถามหนี้ของอีกสัญญาซึ่งไม่ได้ระบุให้สถานที่ดังกล่าวเป็นสถานที่ติดต่อได้หรือไม่

คำตอบ พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๙ (๑) กำหนดให้การติดต่อทวงถามหนี้ โดยบุคคลหรือทางไปรษณีย์ ให้ติดต่อตามสถานที่ที่ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้แจ้งให้เป็นสถานที่ติดต่อ ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวไม่ได้แจ้งไว้ล่วงหน้าหรือสถานที่ที่ได้แจ้งไว้ไม่สามารถติดต่อได้ โดยผู้ทวงถามหนี้ได้พยายามติดต่อตามสมควรแล้ว ให้ติดต่อตามภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ หรือสถานที่ทำงานของบุคคลดังกล่าว หรือสถานที่อื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ตามข้อหารือของธนาคาร การที่ลูกค้ารายหนึ่งอาจมีสัญญาอยู่กับธนาคารหลายฉบับและเป็นคนละมูลหนี้กัน ทำขึ้นในเวลาที่ไม่พร้อมกัน ซึ่งในสัญญาแต่ละฉบับอาจจะระบุสถานที่ติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ไว้แตกต่างกัน ในกรณีเช่นนี้ ถ้าธนาคารติดต่อทวงถามหนี้ตามสัญญาฉบับใดโดยบุคคลหรือทางไปรษณีย์ ธนาคารต้องติดต่อตามสถานที่ที่ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้แจ้งให้เป็นสถานที่ติดต่อตามที่ระบุไว้ในสัญญาฉบับนั้น ๆ เท่านั้น ประกอบกับการที่สัญญาแต่ละฉบับระบุสถานที่ติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ไว้แตกต่างกันย่อมแสดงให้เห็นว่าลูกค้าของธนาคารต้องการให้ธนาคาร ทวงถามหนี้ในสถานที่ที่แตกต่างกันออกไปตามสัญญาแต่ละฉบับตามเหตุผลและความจำเป็นของลูกค้า ดังนั้น ในกรณีที่สัญญาฉบับใดไม่ได้ระบุสถานที่ติดต่อไว้ธนาคารจึงไม่สามารถใช้สถานที่ติดต่อที่ลูกค้าระบุไว้ในสัญญาฉบับหนึ่งในการติดต่อทวงถามหนี้ของสัญญาซึ่งไม่ได้ระบุสถานที่ติดต่อไว้ได้ และกรณีเช่นนี้ ม.๙ (๑) ได้กำหนดวิธีการแก้ไขไว้แล้ว คือ ให้ติดต่อตามภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ หรือสถานที่ทำงานของบุคคลดังกล่าว หรือสถานที่อื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๒

คำถาม หากพนักงานภาคสนามของธนาคารเดินทางไปติดต่อลูกค้าและพบตัวลูกค้าในสถานที่อื่นนอกเหนือจากสถานที่ติดต่อตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เช่น พนักงานพบตัวลูกค้าที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งพร้อมรถยนต์ที่เช่าซื้อโดยบังเอิญ ธนาคารจะสามารถทวงถามหนี้กับลูกค้า ณ สถานที่ที่พบตัวลูกค้าดังกล่าวได้หรือไม่

คำตอบ พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๙ (๑) ได้กำหนดสถานที่ติดต่อทวงถามหนี้ กรณีที่ติดต่อโดยบุคคลไว้ชัดเจนแล้วว่าให้ติดต่อตามสถานที่ที่ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้แจ้งให้เป็นสถานที่ติดต่อ เว้นแต่เป็นกรณีที่บุคคลดังกล่าวไม่ได้แจ้งไว้ล่วงหน้าหรือสถานที่ที่ได้แจ้งไว้ไม่สามารถติดต่อได้ โดยผู้ทวงถามหนี้ได้พยายามติดต่อตามสมควรแล้ว ให้ติดต่อตามภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ หรือสถานที่ทำงานของบุคคลดังกล่าว หรือสถานที่อื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ดังนั้นหากเป็นสถานที่อื่นนอกจากที่กำหนดไว้ใน ม.๙ (๑) เจ้าหน้าที่ย่อมไม่สามารถทวงถามหนี้กับลูกหนี้ได้

ข้อ ๓

คำถาม เนื่องจากลูกค้าแต่ละรายอาจมีหนี้สินเชื่อกับธนาคารหลายประเภทหนี้ หลายสัญญา โดยมีลูกหนี้ร่วม ผู้ค้ำประกัน/ผู้จำนองและหลักประกันแตกต่างกัน ระบบภายในเกี่ยวกับการแจ้งเตือนให้พนักงานติดตามหนี้สินเชื่อดำเนินการโทรศัพท์ติดตามทวงถามหนี้กับลูกค้าของธนาคาร จะใช้ระบบการแจ้งเตือนโดยแยกตามประเภทของหนี้ที่ลูกค้ามีอยู่กับธนาคาร ดังนั้น เมื่อลูกค้าของธนาคารรายหนึ่งค้างชำระหนี้ตามสัญญาหลายฉบับในเวลาเดียวกัน ระบบอาจจะแจ้งให้พนักงานโทรศัพท์ทวงถามหนี้เป็นสัญญารายฉบับโดยพนักงานผู้ทวงถามหนี้แต่ละคนจะทราบเพียงข้อมูลเกี่ยวกับหนี้ของสัญญาแต่ละฉบับที่ระบบได้แจ้งเตือนให้ทวงถามเท่านั้น และจะไม่ทราบว่าพนักงานรายอื่นได้ดำเนินการโทรศัพท์ติดตามหนี้ในมูลหนี้อื่นไปแล้วในวันเดียวกันหรือไม่ เช่น ลูกค้ามีหนี้สินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อบ้านค้างชำระ ระบบจะแจ้งเตือนให้พนักงานรายหนึ่งโทรศัพท์ทวงถามหนี้สินเชื่อบัตรเครดิตและให้พนักงานอีกรายหนึ่งทวงถามสินเชื่อบ้าน โดยพนักงานผู้ทวงถามหนี้สินเชื่อบัตรเครดิตจะไม่ทราบว่าลูกค้าถูกทวงถามตามสัญญาสินเชื่อบ้านในวันเดียวกันนั้นด้วย เป็นต้น ธนาคารจึงขอหารือว่า หากมีการทวงถามหนี้ตามมูลหนี้แต่ละคราว แต่ละฉบับในลักษณะดังกล่าวในวันเดียวกันจะถือว่าเป็นการติดต่อโดยมีจำนวนครั้งที่เหมาะสมหรือไม่

คำตอบ พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๙ (๓) ได้วางหลักการเกี่ยวกับจำนวนครั้งที่ติดต่อทวงถามหนี้ไว้ว่า จำนวนครั้งที่ติดต่อ ในช่วงเวลาตาม มาตรา ๙ (๒) ให้ติดต่อตามจำนวนครั้งที่เหมาะสมและคณะกรรมการอาจประกาศกำหนดจำนวนครั้งด้วยก็ได้

ตามข้อหารือของธนาคาร หากมีการทวงถามหนี้ตามมูลหนี้แต่ละคราว แต่ละฉบับในวันเดียวกันจะถือว่าเป็นการติดต่อโดยมีจำนวนครั้งที่เหมาะสมหรือไม่ นั้น โดยที่เหตุผลในการบัญญัติมาตรานี้เนื่องจากมีข้อเท็จจริงที่มีการทวงถามหนี้ในแต่ละวันบ่อยครั้งเกินสมควร ซึ่งสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับลูกหนี้ ดังนั้น กรณีนี้จึงควรพิจารณาความเหมาะสมตามที่วิญญูชนทั่วไปที่พึงคาดหมายได้ และเนื่องจาก มาตรา ๙ (๓) ได้นำหลักการมาจากแนวทางปฏิบัติของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องแนวปฏิบัติในการติดตามทวงถามหนี้ ซึ่งใช้บังคับกับสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน และผู้ประกอบการสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่ไม่ใช่สถาบันการเงินทุกแห่ง มาตั้งแต่วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ดังนั้น จึงต้องใช้แนวปฏิบัติดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๙ (๓) ยังให้อำนาจคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ อาจประกาศกำหนดจำนวนครั้งด้วยก็ได้ ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการออกประกาศ

ข้อ ๔

คำถาม ตามแนวปฏิบัติของธนาคาร หากพนักงานซึ่งทวงถามหนี้ทางโทรศัพท์ไม่สามารถติดต่อลูกค้าได้ พนักงานจะพยายามโทรศัพท์ติดต่อลูกค้าอีกครั้ง โดยแต่ละครั้งมีระยะเวลาห่างกันโดยเฉลี่ยครั้งละ ๑ ชั่วโมง จนกว่าจะสามารถโทรศัพท์ติดต่อได้ แต่ไม่เกิน ๕ - ๖ ครั้งต่อวัน การทวงถามหนี้ในลักษณะดังกล่าวจะถือว่าเป็นการติดต่อโดยมีจำนวนครั้งที่เหมาะสมหรือไม่

คำตอบ ตามข้อหารือของธนาคาร หากพนักงานซึ่งทวงถามหนี้ทางโทรศัพท์ไม่สามารถติดต่อลูกค้าได้ พนักงานจะพยายามโทรศัพท์ติดต่อลูกค้าอีกครั้ง โดยแต่ละครั้งมีระยะเวลาห่างกันโดยเฉลี่ยครั้งละ ๑ ชั่วโมง จนกว่าจะสามารถโทรศัพท์ติดต่อได้ แต่ไม่เกิน ๕-๖ ครั้งต่อวัน จะถือว่าเป็นการติดต่อโดยมีจำนวนครั้งที่เหมาะสมหรือไม่ นั้น กรณีนี้ให้พิจารณาตามแนวทางใน ข้อ ๓

ข้อ ๕

คำถาม หากมีบุคคลซึ่งมิใช่ลูกค้าหรือบุคคลที่ลูกค้าระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ เช่น เติ้นทร์ลดต้องการชำระหนี้แทนผู้เช่าซื้อ เป็นฝ่ายติดต่อยังธนาคาร เพื่อสอบถามเรื่องภาระหนี้ของลูกค้า เพราะบุคคลดังกล่าวประสงค์ที่จะชำระหนี้แทนผู้เช่าซื้อ ในกรณีเช่นนี้ ธนาคารจะสามารถเปิดเผยความเป็นหนี้และจำนวนหนี้กับบุคคลดังกล่าวในทันทีได้หรือไม่

คำตอบ พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘ วรรคแรก ห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ เว้นแต่บุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการดังกล่าว แต่ตามข้อหารือของธนาคารเป็นกรณีที่บุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ ติดต่อกับเจ้าหนี้เพื่อชำระหนี้แทนลูกหนี้ ซึ่งธนาคารจะสามารถเปิดเผยความเป็นหนี้และจำนวนหนี้ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของลูกหนี้ต่อบุคคลอื่นได้หรือไม่ นั้นต้องพิจารณาตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ สัญญา และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าว

ข้อ ๖

คำถาม ปัจจุบันธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใช้บริการเรียกเก็บหนี้กับ บริษัท ไทยพาณิชย์พลัส จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของธนาคาร ธนาคารขอหารือว่าพนักงานของบริษัท ไทยพาณิชย์พลัส จำกัด จะต้องแจ้งลูกค้าของธนาคารว่าเป็นการติดต่อจากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) หรือแจ้งว่าเป็นการติดต่อจากบริษัท ไทยพาณิชย์พลัส จำกัด

คำตอบ พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๙ (๔) ได้วางหลักปฏิบัติในการทวงถามหนี้ในกรณีที่ผู้ทวงถามหนี้เป็นผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ ผู้รับมอบอำนาจช่วงในการทวงถามหนี้ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ไว้ว่า ให้ผู้ทวงถามหนี้แจ้งให้ทราบถึงชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อหน่วยงานของตนและของเจ้าหนี้ และจำนวนหนี้ และถ้าผู้รับมอบอำนาจดังกล่าวทวงถามหนี้ต่อหน้า ให้แสดงหลักฐานการมอบอำนาจให้ทวงถามหนี้ด้วย

กรณีตามข้อหารือของธนาคาร หากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใช้บริการเรียกเก็บหนี้ กับ บริษัท ไทยพาณิชย์พลัส จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของธนาคาร ในความสัมพันธ์ที่บริษัท ไทยพาณิชย์พลัส จำกัด เป็นผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ ผู้รับมอบอำนาจช่วงในการทวงถามหนี้ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ในการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ พนักงานของบริษัท ไทยพาณิชย์พลัส จำกัด จะต้องแจ้งให้ทราบว่า เป็นการติดต่อจากบริษัท ไทยพาณิชย์พลัส จำกัด เพื่อทวงถามหนี้ให้กับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และแจ้งจำนวนหนี้ให้ทราบด้วย และถ้าเป็นการทวงถามหนี้ต่อหน้าต้องแสดงหลักฐานการมอบอำนาจให้ทวงถามหนี้และรับชำระหนี้ต่อลูกหนี้ด้วย

ข้อ ๗

คำถาม ในกรณีลูกค้าของธนาคารถึงแก่ความตาย ธนาคารจะสามารถติดตามทวงถามหนี้แก่ทายาทโดยธรรมหรือผู้รับพินัยกรรมของผู้ตายในทันที โดยไม่ต้องตั้งผู้จัดการมรดกก่อนได้หรือไม่ และหากสามารถทำได้ ทายาทโดยธรรมของผู้ตายที่ธนาคารสามารถติดตามทวงถามหนี้ได้จะต้องเป็นทายาทโดยธรรมที่มีสิทธิรับมรดกทุกลำดับหรือในลำดับใดได้

คำตอบ กรณีตามข้อหารือของธนาคาร พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่ได้บัญญัติในกรณีดังกล่าวไว้ ดังนั้น การดำเนินการต้องเป็นไปตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๘

คำถาม คำว่า “สามี ภริยา” ตามมาตรา ๘ (๒) และมาตรา ๑๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีความหมายว่าอย่างไร กล่าวคือ ต้องมีการจดทะเบียนสมรสโดยถูกต้องตามกฎหมาย หรือเพียงอยู่กินร่วมกันโดยมิได้จดทะเบียนสมรสก็เป็นอันเพียงพอ

คำตอบ พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘ วรรคสอง (๒) และ มาตรา ๑๑ (๓) ไม่ได้มีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า สามี ภริยา ที่ผู้ทวงถามหนี้จะอ้างถึงความเป็นหนี้ของลูกหนี้ได้ เมื่อบุคคลดังกล่าวได้สอบถาม ว่าจะต้องเป็น สามี ภริยา ที่ชอบด้วยกฎหมายของลูกหนี้หรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นข้อยกเว้นซึ่งจะต้องตีความโดยเคร่งครัด และเมื่อพิจารณาเรื่องหนี้แล้วจะเห็นว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินและมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในทางทรัพย์สินของคู่สมรส นอกจากนั้นศาลฎีกาได้เคยมีคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๐๕๖/๒๕๐๓ และฎีกาที่ ๑๓๓๕/๒๕๔๔ ได้ตีความคำว่า สามีหรือภริยาผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหาย ตามมาตรา ๕ (๒) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าหมายถึง สามีหรือภริยาที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งน่าจะสามารถนำมาเทียบเคียงได้ ดังนั้น สามี ภริยา ตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๒) และ มาตรา ๑๑ (๓) จึงน่าจะต้องตีความไปในทำนองเดียวกัน และตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สามี ภรรยา หมายถึง สามี ภรรยา ที่ชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น

ข้อ ๙

คำถาม การใช้ชื่อหน่วยงานหรือชื่อตำแหน่งของพนักงานข้อความว่า “หน่วยงานพัฒนาสินเชื่อ” หรือ “เจ้าหน้าที่พัฒนาสินเชื่อ” บนนามบัตรหรือเอกสารที่ใช้ในการติดต่อกับลูกค้าของธนาคารหรือบุคคลอื่นจะเป็นการสื่อให้ทราบว่าเป็นการทวงถามหนี้อย่างชัดเจนอันขัดต่อบทบัญญัติมาตรา ๘ (๓) และ มาตรา ๑๑ (๔) หรือไม่

คำตอบ พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘ (๓) ห้ามใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้บนซองจดหมายในหนังสือ หรือในสื่ออื่นใดที่ใช้ในการติดต่อสอบถาม ซึ่งทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ของลูกหนี้

มาตรา ๑๑ (๔) การติดต่อลูกหนี้โดยไปรษณียบัตร เอกสารเปิดผนึก โทรสาร หรือสิ่งอื่นใดที่สื่อให้ทราบว่าเป็นการทวงถามหนี้อย่างชัดเจน เว้นแต่กรณีการบอกกล่าวบังคับจำนองด้วยวิธีการประกาศหนังสือพิมพ์ ซึ่งเจ้าหน้าที่ไม่สามารถติดต่อลูกหนี้โดยวิธีการอื่น หรือกรณีอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ตามข้อหาหรือของธนาคาร การใช้ชื่อหน่วยงานหรือชื่อตำแหน่งของพนักงานข้อความว่า “หน่วยงานพัฒนาสินเชื่อ” หรือ “เจ้าหน้าที่พัฒนาสินเชื่อ” บนนามบัตรหรือเอกสารที่ใช้ในการติดต่อกับลูกค้าของธนาคารหรือบุคคลอื่นจะเป็นการสื่อให้ทราบว่าเป็นการทวงถามหนี้อย่างชัดเจนอันขัดต่อบทบัญญัติมาตรา ๘ (๓) และมาตรา ๑๑ (๔) หรือไม่นั้น กรณีนี้ต้องพิจารณา คำว่า “หน่วยงานพัฒนาสินเชื่อ” หรือ “เจ้าหน้าที่พัฒนาสินเชื่อ” โดยอาศัยความเข้าใจของวิญญูชนทั่วไปว่าเข้าใจว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้หรือไม่ ซึ่งหากชื่อหน่วยงานหรือชื่อตำแหน่งดังกล่าวของพนักงานบนนามบัตรหรือเอกสารที่ใช้ในการติดต่อกับลูกค้าของธนาคารหรือบุคคลอื่นไม่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ของลูกหนี้ตาม มาตรา ๘ (๓) ก็สามารถใช้ชื่อดังกล่าวได้

ส่วนกรณี ตาม มาตรา ๑๑ (๔) เป็นกรณีที่ห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ โดยการติดต่อลูกหนี้ทางไปรษณียบัตร เอกสารเปิดผนึก โทรสาร หรือสิ่งอื่นใดที่สื่อให้ทราบว่าเป็นการทวงถามหนี้อย่างชัดเจน การจะใช้ชื่อดังกล่าวได้หรือไม่ต้องพิจารณาในทำนองเดียวกับที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ข้อ ๑๐

คำถาม หากสำนักงานผู้รับจ้างทวงถามหนี้ (outsourcer) ของธนาคารใช้ชื่อทางธุรกิจในการติดต่อสอบถามเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกค้าหรือในการทวงถามหนี้บนซองจดหมายว่า “บริษัท บริหารสินทรัพย์” หรือ “สำนักงานกฎหมาย” จะเป็นการใช้ชื่อทางธุรกิจที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้อันเป็นความผิดตามมาตรา ๘ (๓) และมาตรา ๑๑ (๕) หรือไม่

คำตอบ ตามข้อหารือของธนาคาร หากสำนักงานผู้รับจ้างทวงถามหนี้ (outsourcer) ของธนาคารใช้ชื่อทางธุรกิจในการติดต่อสอบถามเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกค้าหรือในการทวงถามหนี้บนซองจดหมายว่า “บริษัท บริหารสินทรัพย์” หรือ “สำนักงานกฎหมาย” จะเป็นการใช้ชื่อทางธุรกิจที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้อันเป็นความผิดตามมาตรา ๘ (๓) และมาตรา ๑๑ (๕) หรือไม่ นั้น กรณีนี้ให้พิจารณาตามแนวทางใน ข้อ ๙

ข้อ ๑๑

คำถาม กรณีที่ธนาคารได้ทำสัญญาจ้างทำของเพื่อจัดจ้างให้สำนักงานผู้รับจ้างทวงถามหนี้ (outsourcer) ดำเนินการทวงถามหนี้แทนธนาคาร การมอบหมายให้สำนักงานผู้รับจ้างทวงถามหนี้ (outsourcer) ดำเนินการจะต้องมีเอกสารหลักฐานอื่นใดนอกจากสัญญาจ้างซึ่งเป็นสัญญาจ้างทำของ เช่น ธนาคารจะต้องทำหนังสือมอบอำนาจแก่สำนักงานผู้รับจ้างทวงถามหนี้ (outsourcer) เป็นต้น อีกหรือไม่

คำตอบ พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๙ (๔) ในกรณีที่ผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ ผู้รับมอบอำนาจช่วงในการทวงถามหนี้ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ให้ผู้ทวงถามหนี้แจ้งให้ทราบถึงชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อหน่วยงานของตน และของเจ้าหนี้ และจำนวนหนี้ และถ้าผู้รับมอบอำนาจดังกล่าวทวงถามหนี้ต่อหน้า ให้แสดงหลักฐานการมอบอำนาจให้ผู้ทวงถามหนี้ด้วย

มาตรา ๑๐ วรรคแรก ในกรณีที่ผู้ทวงถามหนี้ขอรับชำระหนี้ ผู้ทวงถามหนี้ต้องแสดงหลักฐานการรับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้จากเจ้าหนี้ต่อลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ด้วย และเมื่อลูกหนี้ได้ชำระหนี้แก่ผู้ทวงถามหนี้แล้ว ให้ผู้ทวงถามหนี้ออกหลักฐานการชำระหนี้แก่ลูกหนี้ด้วย

ตามข้อหารือของธนาคาร หากสำนักงานผู้รับจ้างทวงถามหนี้ (outsourcer) ทวงถามหนี้ต่อหน้าลูกหนี้ สำนักงานผู้รับจ้างทวงถามหนี้ (outsourcer) จะต้องแสดงหลักฐานการมอบอำนาจให้ผู้ทวงถามหนี้จากธนาคารด้วย ทั้งนี้ ตาม มาตรา ๙ (๔) และในกรณีที่ผู้รับจ้างทวงถามหนี้ (outsourcer) ขอรับชำระหนี้ ผู้รับจ้างทวงถามหนี้ (outsourcer) จะต้องแสดงหลักฐานการรับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้จากเจ้าหนี้ต่อลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ด้วย ทั้งนี้ ตาม มาตรา ๑๐ วรรคแรก ดังนั้นหากเป็นกรณีการทวงถามหนี้ต่อหน้าลูกหนี้ หรือกรณีผู้ทวงถามหนี้ขอรับชำระหนี้ ธนาคารต้องมีหนังสือมอบอำนาจให้แก่ ผู้รับจ้างทวงถามหนี้ (outsourcer) แม้ว่าธนาคารจะได้ทำสัญญาจ้างทำของกับผู้รับจ้างทวงถามหนี้ (outsourcer) แล้วก็ตาม แต่สัญญาดังกล่าวก็เป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้ว่าจ้างกับผู้รับจ้างไม่มีผลผูกพันบุคคลภายนอกสัญญา

ข้อ ๑๒

คำถาม หากในขณะที่พนักงานทวงถามหนี้ของธนาคารกำลังติดต่อลูกค้าเพื่อทวงถามหนี้อยู่นั้น มีบุคคลอื่นนอกจากลูกค้าร่วมรับฟังด้วยโดยลูกค้ายินยอมหรือมิได้คัดค้านประการใด เช่น ลูกค้าขอให้มิบุคคลอื่นร่วมรับฟังการสนทนาด้วย หรือบุคคลอื่นที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงร่วมรับฟังด้วยโดยลูกค้านิ่งเฉยมิได้คัดค้าน เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ ธนาคารจะสามารถทวงถามหนี้หรือเปิดเผยความเป็นหนี้แก่ลูกค้าต่อหน้าบุคคลดังกล่าวได้หรือไม่

คำตอบ ตามข้อหารือของธนาคาร ต้องพิจารณาที่เจตนาของผู้ทวงถามหนี้ว่ามีเจตนาติดต่อกับลูกหนี้โดยตรงเพื่อการทวงถามหนี้ โดยไม่มีเจตนาให้บุคคลอื่นล่วงรู้ด้วย หรือเพียงแค่ติดต่อกับลูกหนี้แต่มีเจตนาที่แท้จริงต้องการให้บุคคลอื่นได้รับรู้ถึงความเป็นหนี้ของลูกหนี้ และเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นธนาคารควรพิจารณาคัดเลือกพนักงานทวงถามหนี้อย่างรอบคอบ และควรต้องมีการอบรมเพิ่มทักษะของพนักงาน เพื่อให้การทวงถามหนี้ของธนาคารเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย

สำเนาฉบับ

ที่ มท ๐๓๐๗/๒๓๒๒๒

กรมการปกครอง

ถนนรัชฎาภิเศก กทม. ๑๐๒๐๐

๘ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเสนอข้อคิดเห็น และขอแนวทางปฏิบัติในประเด็นที่ยังไม่ชัดเจน

เรียน นายกสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ไทย

อ้างถึง หนังสือสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ไทย ที่ TCTA๐๐๐๐๕/๒๕๕๘

ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘

ตามที่สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ไทย ขอสอบถามในประเด็นที่ยังมีข้อสงสัย เพื่อขอคำชี้แนะ หรือมีบางประเด็นที่จะขอเสนอแนะ ให้มีความชัดเจนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

กรมการปกครอง ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ได้พิจารณาประเด็นข้อสงสัยและข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว ขอชี้แจงในรายละเอียด ดังนี้

๑. ประเด็นตามมาตรา ๘ ห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้

๑.๑ ข้อเสนอแนะของสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ไทยที่เสนอว่าให้มีผลบังคับเฉพาะลูกหนี้รายใหม่ที่ทำสัญญาเช่าซื้อนับจากวันที่พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นกฎหมายที่กำหนดมาตรการในการกำกับการทวงถามหนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายโดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป จึงต้องใช้กฎหมายดังกล่าวบังคับกับการทวงถามหนี้ทันทีที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ โดยไม่คำนึงว่ามูลแห่งหนี้ อันเป็นเหตุให้มีการทวงถามหนี้จะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับ ดังนั้น ประเด็นตามมาตรา ๘ จึงไม่สามารถให้มีผลบังคับเฉพาะลูกหนี้รายใหม่ที่ทำสัญญาเช่าซื้อนับจากวันที่พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับได้ เพราะจะเป็นการยกเว้นกฎหมายโดยที่พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่ได้บัญญัติให้กระทำได้

๑.๒ ข้อเสนอแนะของสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ไทยที่เสนอว่า ในกรณีที่ติดต่อลูกหนี้/ผู้ค้าประกันไม่ได้ ให้สามารถติดต่อทวงถามหนี้ จากบุคคลอื่นที่ไ้รถยนต์ได้ ในกรณีที่พบว่าบุคคลอื่นเป็นผู้ไ้รรถยนต์ นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ ๒๕๕๘ ห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ เว้นแต่บุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการดังกล่าว ดังนั้น หากบุคคลอื่นที่ไ้รรถยนต์ที่เช่าซื้อเป็นบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ ผู้ทวงถามหนี้ย่อมสามารถติดต่อทวงถามหนี้กับบุคคลดังกล่าวได้ แต่ถ้าบุคคลอื่นที่ไ้รรถยนต์ที่เช่าซื้อไม่ใช่บุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ ผู้ทวงถามหนี้ย่อมไม่สามารถที่จะติดต่อทวงถามหนี้กับบุคคลอื่นที่ไ้รรถยนต์นั้นได้ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวไม่ใช่ลูกหนี้ของเจ้าหนี้ผู้ให้เช่าซื้อหรือเป็นบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ ซึ่งตามข้อเสนอแนะดังกล่าวเป็นการเสนอแนะให้ยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งไม่สามารถกระทำได้ เว้นแต่

มีกฎหมายให้อำนาจไว้ แต่อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ให้เข้าซื้อสามารถติดต่อกับบุคคลอื่นที่ใช้รถยนต์เพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ที่กำหนดใน มาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. ประเด็นตามมาตรา ๘ (๓) ความไม่ชัดเจนของคำว่า “ซื้อ” ทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้ที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ เนื่องจากมีสมาชิกใช้ซื้อซึ่งเป็นคำทับศัพท์ที่มาจากภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า คอลเลกชัน (Collection), ฟอลโลว์-อัพ (Follow-up) เป็นต้น โดยสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ไทยมีข้อเสนอแนะให้สามารถใช้ชื่อนี้ต่อไปได้โดยไม่ต้องไปแจ้งเปลี่ยนเนื่องจากการแปลจากภาษาโดยตรง ไม่ได้แปลว่าทวงถามหนี้ เพราะจะมีค่าใช้จ่ายและต้องเพิ่มภาระให้กับสมาชิกที่ต้องไปแจ้งเปลี่ยนชื่อในการทำธุรกรรมต่างๆมากมาย ควรเน้นที่มีความหมายโดยตรง เช่น ติดตามหนี้, เร่งรัดหนี้ ฯลฯ นั้น เห็นว่าตามมาตรา ๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ห้ามผู้ทวงถามหนี้ใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้ บนซองจดหมาย ในหนังสือ หรือในสื่ออื่นใดที่ใช้ในการติดต่อสอบถาม ซึ่งทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ของลูกหนี้ ดังนั้น หากชื่อดังกล่าวไม่ทำให้ผู้ยืมชนทั่วไปเข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ของลูกหนี้ก็สามารถใช้ชื่อนั้นได้

๓. ประเด็นตามมาตรา ๙ (๒) เวลาในการติดต่อ การติดต่อโดยบุคคล โทรศัพท์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ให้ติดต่อได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา และในวันหยุดราชการ เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ซึ่งสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ไทย เสนอว่า หากไม่สามารถติดต่อตามเวลาดังกล่าวได้ หรือช่วงเวลาดังกล่าวไม่เหมาะสม ให้ติดต่อได้ในช่วงเวลาอื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ขอเสนอเพิ่มเติมว่า “หรือช่วงเวลาที่ลูกหนี้ยินยอมให้ติดต่อได้ เช่น ลูกหนี้ที่ทำงานเป็นกะหรือในช่วงเวลากลางคืน” นั้น กรมการปกครองจะได้นำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณากร่างประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ ในช่วงเวลาอื่นนอกจากช่วงเวลาที่กฎหมายกำหนดต่อไป

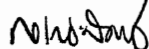
๔. ประเด็นตามมาตรา ๑๓ (๑) การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใดๆ เกินกว่าอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ควรเป็นอัตราที่สามารถทำให้ผู้ประกอบการทวงถามหนี้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ เนื่องจากเป็นรายได้ของผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ให้เพียงพอกับรายจ่าย โดยสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ไทยเสนอแนะให้ขึ้นอยู่กับธนาคาร สถาบันการเงิน ผู้ว่าจ้างเป็นผู้กำหนดซึ่งปัจจุบันยังไม่เท่ากันในแต่ละแห่ง นั้น กรมการปกครองจะได้นำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณากร่างประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ เรื่อง อัตราค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใดๆ ในการทวงถามหนี้ ต่อไป

๕. ประเด็นตามมาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการประจำจังหวัด หรือประจำกรุงเทพมหานคร มีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ (๑) เคยถูกลงโทษปรับทางปกครอง และถูกลงโทษซ้ำอีกจากการกระทำความผิดอย่างเดียวกัน ข้อเสนอแนะ

ของสมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ไทย คือ ขอนุนโลม โดยพิจารณาจากการปฏิบัติมีความผิดใน
 บทบัญญัติที่พนักงานขาดเจตนาที่กระทำความผิด โดยความพลั้งเผลอ หรือประมาทเลินเล่อ โดยไม่ได้มีความ
 ตั้งใจที่จะกระทำผิดโดยตัวของพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ทวงถามหนี้ต่อลูกหนี้ หรือบุคคลอื่น นั้น กรมการปกครอง
 เห็นว่า การเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ เป็นอำนาจของคณะกรรมการกำกับ
 การทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร ที่จะใช้
 ดุลพินิจในการพิจารณาวินิจฉัยให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติไว้
 ซึ่งจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในแต่ละกรณีไม่ว่าจะกำหนดว่าจะต้องวินิจฉัยไปในทางใดได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายตลเดช พัฒนรัฐ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
 อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
 กลุ่มกำกับการทวงถามหนี้
 โทร./ โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐

ที่ มท ๐๓๐๗/๒๐๓๐๓

กรมการปกครอง

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๕

พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรื้อในประเด็นที่เกี่ยวกับการตีความและแนวทางปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
เรียน ประธานกรรมการสมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย

อ้างถึง หนังสือสมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย ที่ ขช.๔๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารตอบข้อหารือสมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย จำนวน ๔ แผ่น

ตามที่สมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย ขอรื้อประเด็นข้อสงสัยเกี่ยวกับการตีความถ้อยคำในกฎหมาย
รวมทั้ง หลักเกณฑ์การปฏิบัติที่ยังอาจไม่ชัดเจน ณ ปัจจุบัน เพื่อให้ได้รับคำตอบและแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง
และจะนำไปเผยแพร่ให้บริษัทสมาชิกของสมาคมได้รับทราบและนำไปปฏิบัติต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครอง ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ได้พิจารณา
ประเด็นข้อหารือดังกล่าวแล้ว ขอตอบข้อหารือในแต่ละประเด็น โดยมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชำนาญวิทย์ ไตรรัตน์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ

กลุ่มกำกับการทวงถามหนี้

โทร./ โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย

ตอบข้อหาหรือในประเด็นที่เกี่ยวกับการตีความและแนวทางปฏิบัติ ของสมาคมธุรกิจเช่าซื้อไทย ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อหาหรือ ข้อ ๑ สถาบันการเงินขออนุโลมทวงถามหนี้จากบุคคลซึ่งใช้ทรัพย์สินที่เช่าซื้อหรือบุคคลที่ชำระหนี้แทนลูกหนี้กรณีที่ทำสัญญาก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

กรมการปกครองเห็นว่า พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป จึงต้องใช้กฎหมายดังกล่าวบังคับกับการทวงถามหนี้ทันทีที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ โดยไม่คำนึงว่ามูลแห่งหนี้ อันเป็นเหตุให้มีการทวงถามหนี้จะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับ ดังนั้นหากในสัญญามิได้ระบุบุคคลอื่นไว้เพื่อการทวงถามหนี้ ผู้ทวงถามหนี้ก็ไม่สามารถทวงถามหนี้กับบุคคลเหล่านั้นได้ ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อหาหรือ ข้อ ๒ ขอให้เจ้าหนี้สามารถติดตามทวงถามหนี้กับบุคคลที่คำขอสินเชื่อหรือสัญญาระบุว่าเป็น “บุคคลที่สามารถติดต่อแทนข้าพเจ้าได้”

กรมการปกครองเห็นว่า คำว่าบุคคลที่สามารถติดต่อแทนข้าพเจ้าได้ มิใช่บุคคลซึ่งลูกหนี้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงไม่สามารถทวงถามหนี้กับบุคคลดังกล่าวได้

ข้อหาหรือ ข้อ ๓ พนักงานของเจ้าหนี้หรือพนักงานของผู้ประกอบธุรกิจติดตามทวงถามหนี้ติดตามทวงถามหนี้ทางโทรศัพท์หรือทาง SMS จะต้องมีหนังสือมอบอำนาจจากเจ้าหนี้หรือไม่

กรมการปกครองเห็นว่า การจะทวงถามหนี้ได้จะต้องผ่านขั้นตอนการได้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ให้ทวงถามหนี้ก่อนจึงจะมีอำนาจในการทวงถามหนี้ได้เพียงแต่การทวงถามหนี้ทางโทรศัพท์หรือทาง SMS ไม่ใช่การทวงถามหนี้ต่อหน้าจึงไม่ต้องแสดงหนังสือมอบอำนาจ ตามมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อหาหรือ ข้อ ๔ พนักงานรัฐวิสาหกิจถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่

กรมการปกครองเห็นว่า คำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ หมายความว่ารวมถึงพนักงานรัฐวิสาหกิจด้วยตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การทวงถามหนี้ของเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่องเสร็จที่ ๑๔๖๑/๒๕๕๘

ข้อหาหรือ ข้อ ๕ ในกรณีต้องมีหนังสือมอบอำนาจจะต้องมอบอำนาจเฉพาะรายหรือสามารถมอบอำนาจเป็นการทั่วไปได้ และการนำหนังสือมอบอำนาจไปแสดงกับลูกหนี้จะใช้สำเนารับรองถูกต้องโดยผู้มีอำนาจโดยไม่จำเป็นต้องนำต้นฉบับไปแสดงจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่อย่างไร

กรมการปกครองเห็นว่า หนังสือมอบอำนาจให้ทวงถามหนี้จะต้องมีรายละเอียดว่าเจ้าหนี้มอบอำนาจให้ผู้ทวงถามหนี้ไปทวงถามหนี้กับลูกหนี้คนใดบ้าง จำนวนหนี้เท่าใด กล่าวคือต้องระบุตัวลูกหนี้และจำนวนหนี้ไว้ในหนังสือมอบอำนาจ ตามมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้นหนังสือมอบอำนาจจึงต้องเป็นการมอบอำนาจเฉพาะราย กรณีไม่สามารถนำต้นฉบับหนังสือมอบอำนาจไปแสดงได้อาจใช้สำเนาที่ผู้มอบอำนาจได้รับรองสำเนาถูกต้องแล้วไปแสดงแทนได้

ข้อหาหรือ ข้อ ๖ คำว่าสามมี ภริยา ตามมาตรา ๘ ต้องจดทะเบียนสมรสหรือไม่

กรมการปกครองเห็นว่า คำว่าสามมี ภริยา ตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘ วรรคสอง (๒) หมายถึง สามมี ภริยา ที่ชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อหาหรือ ข้อ ๗ กรณีมีบุคคลอื่นขอสอบถามภาระหนี้ของลูกหนี้เพื่อจะชำระหนี้ให้ เจ้าหนี้สามารถแจ้งภาระหนี้กับบุคคลดังกล่าวได้หรือไม่ (ไม่ใช่การทวงถามหนี้) หรือกรณีลูกหนี้นำรถยนต์คันเช่าซื้อไปทำละเมิดและถูกทำละเมิดแจ้งให้ผู้ให้เช่าซื้อในฐานะเจ้าของชำระหนี้ เจ้าหนี้สามารถแจ้งข้อมูลการครอบครองใช้รถของลูกหนี้แก่ผู้ถูกทำละเมิดเพื่อให้ไปเรียกร้องเอาจากลูกหนี้ผู้ทำละเมิดโดยตรงได้หรือไม่

กรมการปกครองเห็นว่า กรณีดังกล่าวไม่ใช่การทวงถามหนี้จึงไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อหาหรือ ข้อ ๘ การทวงถามหนี้ตามกฎหมายล้าเนา ถิ่นที่อยู่ต้องดำเนินการอย่างไร และการระบุว่าลูกหนี้ขับรถไปไหนก็ถือว่าที่นั่นคือสถานที่ที่ลูกหนี้ระบุไว้ จึงจะสามารถทวงถามหนี้ได้ทุกที่ ทำได้หรือไม่

กรมการปกครองเห็นว่า การที่จะทวงถามหนี้ตามกฎหมายล้าเนา ถิ่นที่อยู่ได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่ลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ในกรณีบุคคลดังกล่าวไม่ได้แจ้งสถานที่ติดต่อหรือแจ้งไว้แต่ไม่สามารถติดต่อได้ โดยผู้ทวงถามหนี้ได้พยายามติดต่อตามสมควรแล้วให้ติดต่อตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ และการที่จะระบุว่าลูกหนี้ขับรถไปไหนก็ถือว่าที่นั่นคือสถานที่ที่ลูกหนี้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ นั้น หาใช่สถานที่ซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๙ (๑) ไม่

ข้อหาหรือ ข้อ ๙ ขอบเขตของคำว่า “หนี้” ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ รวมถึงหนี้ที่ฟ้องคดีแล้ว หนี้ตามคำพิพากษา หรือศาลพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความในศาลด้วยหรือไม่ และการไกล่เกลี่ยประนีประนอมในชั้นฟ้องคดี และหลังศาลมีคำพิพากษาแล้ว รวมทั้ง การไกล่เกลี่ยในชั้นของการบังคับคดี ซึ่งจำเป็นต้องแจ้งข้อมูลแห่งหนี้ในการเจรจาจะทำได้หรือไม่

กรมการปกครองเห็นว่า หากมูลหนี้เดิมเป็นหนี้ที่การทวงถามหนี้ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ แม้ต่อมาหนี้นั้นจะผ่านการฟ้องคดีแล้วหรือหนี้ที่ผ่านการไกล่เกลี่ยแล้วดังกล่าว ในการทวงถามหนี้ก็ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้นบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ส่วนการไกล่เกลี่ยมิใช่การทวงถามหนี้จึงสามารถแจ้งข้อมูลหนี้ในการเจรจาได้

ข้อหาหรือ ข้อ ๑๐ การติดต่อกับลูกหนี้เพื่อเตือนให้ต่อประกันภัย ต่อภาษีรถยนต์ประจำปีทั้งทางโทรศัพท์ E-mail หรือทางจดหมาย เป็นการทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่

กรมการปกครองเห็นว่า กรณีดังกล่าวยังไม่ถือว่าเป็นการทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพราะยังไม่มีหนี้ระหว่างกัน

ข้อหาหรือ ข้อ ๑๑ การทวงถามหนี้ของนายความที่ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบธุรกิจติดตามทวงถามหนี้มีขอบเขตอย่างไร

กรมการปกครองเห็นว่า การทวงถามหนี้ของนายความที่ต้องจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องเป็นกรณีรับจ้างทวงถามหนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเป็นปกติธุระ ตามนิยามความหมายคำว่า “ธุรกิจทวงถามหนี้” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อหาหรือ ข้อ ๑๒ กรณีที่บริษัททวงถามหนี้มีหลายสาขาหรือบริษัทในเครือต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ด้วยหรือไม่

กรมการปกครองเห็นว่า กรณีนี้ต้องพิจารณาถึงความเป็นนิติบุคคลของสาขาหรือบริษัทในเครืออื่นๆ หากสาขาหรือบริษัทในเครือมีสภาพเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากบริษัทแม่ก็ต้องจดทะเบียนประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๕ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ที่ มท ๐๓๐๗/๒๐๙๗๑

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรื้อกรณีการจดทะเบียนผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้

เรียน นางสาวสิรินพร นวมมี

อ้างถึง หนังสือ ด่วน ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตามที่ท่าน ได้มีหนังสือขอรื้อกรณีการจดทะเบียนผู้ประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ เนื่องด้วยมีข้อสงสัยในการตีความคำว่า “เป็นปกติธุระ” ในความหมายของคำว่า ธุรกิจทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครอง ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับกิจการทวงถามหนี้ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการรับจ้างทวงถามหนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเป็นปกติธุระต้องจดทะเบียนการประกอบการธุรกิจทวงถามหนี้ ข้อเท็จจริงตามที่หารือหากปรากฏว่ามีการรับจ้างทวงถามหนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเป็นประจำและเป็นที่ยุกันทั่วไปโดยปกติในการประกอบการธุรกิจก็อยู่ในข่ายที่ต้องปฏิบัติตามบทนิยาม “ธุรกิจทวงถามหนี้” ตามมาตรา ๓ ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชำนาญวิทย์ ไตรรัตน์)
อธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
กลุ่มกำกับกิจการทวงถามหนี้
โทร./ โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐

ด่วน

วันที่ 8 ตุลาคม 2558

กรมการปกครอง	
เลขรับ	84/346
วันที่	20 ต.ค. 2558
เวลา	๑๗.๕๘

เรื่อง ขอรื้อกรณีการจดทะเบียนผู้ประกอบการทวงถามหนี้

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

ตามที่พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 ได้กำหนดความหมายของธุรกิจทวงถามหนี้ไว้ว่า "ธุรกิจทวงถามหนี้ หมายความว่า การรับจ้างทวงถามหนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเป็นปกติธุระ แต่ไม่รวมถึงการทวงถามหนี้ของนายความซึ่งกระทำแทนลูกความของตน" ดังรายละเอียดที่ท่านทราบดีแล้วนั้น

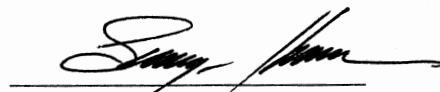
เนื่องด้วยมีข้อสงสัยในการตีความ คำว่า "เป็นปกติธุระ" ดิฉันจึงขอเรียนปรึกษาดังนี้ค่ะ

บริษัทแม่ประกอบธุรกิจขายรถยนต์มอบหมายให้บริษัทลูกซึ่งประกอบธุรกิจสินเชื่อติดตามทวงถามหนี้ค่าเช่าสัญญาณ จีพีเอสให้โดยมีการทำสัญญาจ้างกันเพื่อจ่ายค่าดำเนินการและค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อย โดยในทางปฏิบัติบริษัทลูกมิได้รับจ้างทวงถามหนี้ให้กับบริษัทในเครืออื่นๆ หรือให้กับใครอื่นอีกเลย และการดำเนินการดังกล่าวก็ดำเนินการตามคำสั่งของบริษัทแม่ซึ่งมีอำนาจสั่งการและเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทลูก

ในกรณีเช่นนี้ บริษัทลูกจะต้องดำเนินการจดทะเบียนประกอบธุรกิจทวงถามหนี้หรือไม่ เนื่องจากบริษัทลูกมิได้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้เป็นปกติธุระ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและตอบข้อหารือด้วยค่ะ

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวสิรินพร นวมมี

ทนายความ

(095-9542879)

ที่ มท ๐๓๐๓/๒๕๖๕๔๔

กรมการปกครอง

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอร้องการปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ที่ กค ๑๐๐๓/๓๕๐๔ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘

ตามที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ได้มีหนังสือส่งข้อหารือธนาคารกรุงไทยที่ขอให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลังพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องการปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ พร้อมความเห็นเบื้องต้นของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังต่อข้อหารือดังกล่าวมายังกรมการปกครอง เพื่อพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครอง ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า

ตามประเด็นหารือข้อ ๑ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สามารถปฏิบัติหน้าที่ติดตามทวงถามหนี้ตามสัญญาว่าจ้างให้แก่ คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้

ตามประเด็นหารือข้อ ๒ บริษัททั้งสองเข้าข่ายเป็นผู้ทวงถามหนี้ตามนิยามในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

สำหรับประเด็นเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจที่เป็นปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนแล้ว ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การทวงถามหนี้ของเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่องเสร็จที่ ๑๔๖๑/๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชำนาญวิทย์ เตรัตน์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ

กลุ่มกำกับการทวงถามหนี้

โทร./ โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐

ที่ กค ๑๐๐๓/๓๕๐๔

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม ๖
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรื้อการปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือธนาคารกรุงไทย ที่ ธกท. กปก. ๒๐๐๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘
๒. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การทวงถามหนี้ของเจ้าหน้าที่ของ
รัฐวิสาหกิจ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘
ด้วยธนาคารกรุงไทย (ธนาคารฯ) ขอให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลังพิจารณาให้ความเห็นในเรื่อง
การปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ (พระราชบัญญัติ ฯ) รายละเอียด
ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) พิจารณาแล้วขอเรียนว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติฯ
มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ อันส่งผลให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ตามกฎหมาย
และหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวโดยตรงแล้ว ดังนั้น สศค. จึงขอส่งข้อหารือตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑
เพื่อพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป อย่างไรก็ตาม สศค. มีความเห็นเบื้องต้นต่อกรณีข้อหารือดังกล่าว เนื่องจาก
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของธนาคาร ฯ และเจ้าหน้าที่ของบริษัท กรุงไทย
ธุรกิจบริการ จำกัด เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมายตามมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติฯ
และสามารถปฏิบัติหน้าที่ทวงถามหนี้ตามสัญญาจ้างระหว่างธนาคารฯ กับ บริษัท กรุงไทยธุรกิจบริการ จำกัด
ได้ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ดังนั้น กรณีธนาคารฯ มีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจซึ่งถือเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐ
ตามมาตรา ๑๔ ได้รับการว่าจ้างจากคณะกรรมการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (คณะกรรมการ กยศ.)
ให้ดำเนินการทวงถามหนี้ตามเงื่อนไขของสัญญาว่าจ้าง ธนาคารฯ จึงดำเนินการในลักษณะของการเป็นตัวแทน
ของคณะกรรมการ กยศ. ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของธนาคาร ฯ ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ทวงถามหนี้ของ
กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจึงเป็นกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจกระทำการทวงถามหนี้ได้ตามข้อยกเว้น
ในมาตรา ๑๔ (๒) ตามนัยความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายกฤษฎา จินะวิจารณ์)

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๙๐๒๐ ต่อ ๓๒๖๔ หรือ ๓๒๖๘

โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๓๓๗๑

ที่ มท ๐๓๐๗/๑๔๔

กรมการปกครอง

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๕

จันทราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรื้อแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน กรรมการผู้จัดการ บริษัท รอยัล เฟม แมเนจเม้นท์ จำกัด

อ้างถึง หนังสือ บริษัท รอยัล เฟม แมเนจเม้นท์ จำกัด ที่ รย.สก./๑๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ - จันทราคม ๒๕๕๘

ตามที่บริษัท รอยัล เฟม แมเนจเม้นท์ จำกัด ได้มีหนังสือขอรื้อแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ว่าการประกอบธุรกิจของบริษัท รอยัล เฟม แมเนจเม้นท์ จำกัด ใน ๒ กรณี เข้าข่ายที่จะต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต่อนายทะเบียนหรือไม่ ความละเอียดตามที่อ้างถึง นั้น

กรมการปกครอง ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำกับกับการทวงถามหนี้ พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

กรณีที่ ๑ การประกอบธุรกิจด้านการบริหารอาคารเช่าโดยการเช่าเหมาอาคารทั้งโครงการจากภาครัฐซึ่งต้องมีการเรียกเก็บ ค่าเช่า ค่าน้ำประปา ค่ารักษามิเตอร์ กรณีดังกล่าวถือเป็นการดำเนินธุรกิจและติดตามเรียกเก็บค่าบริการของธุรกิจตัวเอง ไม่ได้รับจ้างทวงถามหนี้ให้กับผู้ใด จึงไม่เข้าข่ายที่จะต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๓ ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ในการทวงถามหนี้ดังกล่าวต้องปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว

กรณีที่ ๒ การประกอบธุรกิจทางด้านการบริหารนิติบุคคลอาคารชุด ด้วยการเรียกเก็บเงินค่าส่วนกลาง ค่าน้ำ ค่ารักษามิเตอร์ และติดตามหนี้ โดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนๆละเท่าๆ กัน จึงเป็นการรับจ้างทวงถามหนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเป็นปกติธุระตามบทนิยาม คำว่า “ธุรกิจทวงถามหนี้” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชานาญวิทย์ เตรีตน์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ

กลุ่มกำกับการทวงถามหนี้

โทร./ โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๐

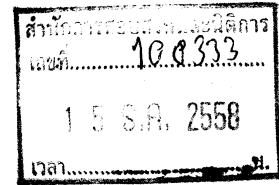

บริษัท รอยัล เฟม แมเนจเม้นท์ จำกัด

สำนักงานใหญ่ 70/352 ม.8 ถ.วัดคู่บอณ แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร 10230

ที่ รย.สก./122 /2558

ธันวาคม 2558

เรื่อง ขอรื้อหรือแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ.2558

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง พระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ.2558

ตามที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ พ.ศ.2558 ให้ไว้ ณ วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2558 เป็นปีที่ 70 ในรัชกาลปัจจุบัน นั้น

ในการนี้ บริษัท รอยัล เฟม แมเนจเม้นท์ จำกัด ประกอบธุรกิจด้านการบริหารอาคารเช่า โดยการเช่าเหมาอาคารทั้งโครงการจากภาครัฐ ซึ่งจะต้องมีการเรียกเก็บเงิน (ค่าเช่า ค่าน้ำประปา ค่ารักษามิเตอร์) และติดตามหนี้ (ทวงถาม ลือคน้ำ) รวมทั้งการปิดอายัดจากผู้เช่ารายย่อย นอกจากนั้น ยังประกอบธุรกิจทางด้านการบริหารนิติบุคคลอาคารชุด ซึ่งจะต้องมีการเรียกเก็บเงิน (ค่าส่วนกลาง ค่าน้ำ ค่ารักษามิเตอร์) และติดตามหนี้ (ทวงถาม ลือคน้ำ) จึงมีความประสงค์ที่จะเรียนสอบถามว่าการทำธุรกิจที่มีการเรียกเก็บเงินและติดตามหนี้ในลักษณะดังกล่าว เข้าข่ายที่จะต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต่อนายทะเบียนหรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและโปรดแจ้งให้บริษัทฯ ทราบด้วยจะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจักรกฤษณ์ จิรัญฐิติ)

กรรมการผู้จัดการ

เลขานุการ

โทรศัพท์ 02 988 9244-5 ต่อ 600

เรียน คุณศักดิ์ชัย

ตามที่ได้มีหนังสือ รย.สก./122/2558

ขอชี้แจงเพิ่มเติมในเรื่องของการประกอบธุรกิจของบริษัทฯ ดังนี้ค่ะ

1. การบริหารอาคารเช่าโดยการเช่าเหมาอาคารทั้งโครงการ คือ บริษัทฯ จะเก็บค่าเช่า, ค่าน้ำ จากลูกค้า ทุกค่าใช้จ่ายเป็นรายได้ของบริษัทฯ ทั้งหมดเลย ค่าใช้จ่ายของบริษัทฯ คือ การจ่ายค่าเช่าเป็นราย เดือนให้กับเจ้าของทรัพย์สิน
2. การบริหารนิติบุคคลอาคารชุด คือ บริษัทฯ รับจ้างจัดเก็บค่าน้ำ, ค่าส่วนกลาง รวมถึงการบริการในเรื่องของ รปภ. และแม่บ้าน จะได้รับค่าจ้างเป็นค่าบริการรายเดือน ทุละเท่าๆ กัน

เรื่องเสร็จที่ ๑๔๖๑/๒๕๕๘

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การทวงถามหนี้ของเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๑๔
แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้มีหนังสือ ที่ กค ๑๐๐๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) อยู่ระหว่างการเตรียมการเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่กำลังจะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีประเด็นปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับสถานะการเป็นรัฐวิสาหกิจของบริษัท กรุงไทยธุรกิจบริการ จำกัด (บริษัท KTBGS) ซึ่งเป็นบริษัทลูกของธนาคารฯ อันจะส่งผลถึงการปฏิบัติหน้าที่ติดตามทวงถามหนี้ของพนักงานและลูกจ้างบริษัท KTBGS ธนาคารฯ จึงได้หารือมายังสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง โดยมีข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

๑. ธนาคารฯ มีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ว่าจ้างบริษัท กรุงไทยธุรกิจบริการ จำกัด (บริษัท KTBGS) ซึ่งเป็นบริษัทลูกของธนาคารฯ เพื่อให้บริการติดตามทวงถามหนี้แก่ธนาคารฯ โดยธนาคารฯ ถือหุ้นร้อยละ ๑๐๐ จึงเข้าข่ายเป็นรัฐวิสาหกิจ

๒. มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ รวมทั้งห้ามสนับสนุนการทวงถามหนี้ซึ่งมีโทษของตน เว้นแต่ในกรณีที่ตนเป็นหนี้ของสามี ภรรยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตน หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมิอาจกระทำได้ตามกฎหมาย โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในมาตรานี้หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งมีได้ระบุมความหมายของคำว่าหน่วยงานอื่นของรัฐว่าจะหมายความรวมถึงรัฐวิสาหกิจด้วยหรือไม่

สำนักงานเศรษฐกิจการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ฯ มีเจตนารมณ์เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจหน้าที่ของตนในทางมิชอบในการติดตามทวงถามหนี้ของบุคคลอื่นที่ไม่มีความเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนหรือการรับจ้างดำเนินการดังกล่าว กฎหมายจึงได้บัญญัติห้ามไว้ แต่อย่างไรก็ดี คำว่าหน่วยงานอื่นของรัฐมีความหมายกว้าง จึงอาจหมายความรวมถึงรัฐวิสาหกิจด้วย เนื่องจากรัฐวิสาหกิจถือว่าเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายบางฉบับ ซึ่งหากรัฐวิสาหกิจถือเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ก็จะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามนัยของมาตรา ๑๔ ด้วย แต่อาจเข้าข่ายยกเว้นมาตรา ๑๔ (๒) ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมิอาจกระทำได้ตามกฎหมาย ในฐานะที่เป็นผู้ประกอบการเกี่ยวกับการรับทวงถามหนี้โดยตรง ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและรอบคอบในการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฯ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๔๐๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

และเป็นการป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจากการกระทำผิดพระราชบัญญัติฯ จึงขอหารือประเด็นปัญหาข้อกฎหมายต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานทั้งของธนาคารฯ และรัฐวิสาหกิจอื่น ๆ ต่อไป ดังนี้

๑. มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติฯ กำหนดห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ และห้ามทวงถามหนี้หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ซึ่งมีใช้ของตน เว้นแต่กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งในบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวมิได้กำหนดความหมายของคำว่าหน่วยงานอื่นของรัฐไว้ จะตีความรวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามความหมายของมาตรา ๑๔ ด้วยหรือไม่

๒. หากเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจอยู่ในความหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๔ แล้ว จะเข้าข่ายข้อยกเว้นในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมายตามมาตรา ๑๔ (๒) ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า ปัญหาตามข้อหารือมีประเด็นที่ต้องพิจารณา ๓ ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่หนึ่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่

ประเด็นที่สอง หากเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๔ แล้ว จะเข้าข่ายข้อยกเว้นในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมายตามมาตรา ๑๔ (๒) ได้หรือไม่

ประเด็นที่สาม เจ้าหน้าที่ของบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัท กรุงไทยธุรกิจบริการ จำกัด เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ และจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ทวงถามหนี้ตามสัญญาว่าจ้างระหว่างบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) กับบริษัท กรุงไทยธุรกิจบริการ จำกัด ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาประเด็นปัญหาดังกล่าวแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๑๔^๑ วรรคสอง

^๑ มาตรา ๑๔ ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๒) ทวงถามหนี้หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ซึ่งมีใช้ของตน เว้นแต่ในกรณีที่ตนเป็นหนี้ของสามิภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตน หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ จึงมีประเด็นพิจารณาว่า รัฐวิสาหกิจเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐหรือไม่ โดยที่พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ฯ ไม่ได้กำหนดบทนิยามคำว่า “หน่วยงานอื่นของรัฐ” ไว้ แต่พระราชบัญญัติต่าง ๆ^๒ ได้กำหนดหน่วยงานของรัฐไว้สองจำพวก ได้แก่ หน่วยงานของรัฐที่อยู่ในระบบราชการ และหน่วยงานของรัฐที่ไม่อยู่ในระบบราชการซึ่งหมายความรวมถึงรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐด้วย ดังนั้น หน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ฯ จึงรวมถึงรัฐวิสาหกิจด้วย และเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตราดังกล่าวย่อมรวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจด้วยเช่นกัน

^๒พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐบาล องค์การมหาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานอื่นของรัฐ

ฯลฯ

ฯลฯ

พระราชบัญญัติการถวายความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

ฯลฯ

ฯลฯ

พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

ประเด็นที่สอง หากเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๔ แล้ว จะเข้าข่ายข้อยกเว้นในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมิอำนาจกระทำได้ตามกฎหมายตามมาตรา ๑๔ (๒) ได้หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๑๔ (๒)^๖ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ฯ บัญญัติห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทวงถามหนี้หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ซึ่งมิใช่ของตน เว้นแต่ในกรณีที่เป็นหนี้ของสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตน หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมิอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย ดังนั้น ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจกระทำการทวงถามหนี้ได้ตามกฎหมายแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้นั้นก็จะได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ การทวงถามหนี้ฯ

ประเด็นที่สาม เจ้าหน้าที่ของบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัท กรุงไทยธุรกิจบริการ จำกัด เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ และจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ทวงถามหนี้ตามสัญญาว่าจ้างระหว่าง บริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) กับบริษัท กรุงไทยธุรกิจบริการ จำกัด ได้หรือไม่ เห็นว่า โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้บัญญัติ ห้ามบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทวงถามหนี้หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ซึ่งมิใช่ของตน แต่กรณีตามที่หารือนี้ เป็นกรณีที่บริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นนิติบุคคลและมีฐานะ เป็นเจ้าหน้าที่และมีสิทธิเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย^๗ ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ของบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ทวงถามหนี้ของบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จึงเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจกระทำการทวงถามหนี้ได้ตามข้อยกเว้น ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ (๒)

สำหรับบริษัท กรุงไทยธุรกิจบริการ จำกัด (บริษัทฯ) ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นบริษัท ที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวในสัดส่วนร้อยละ ๙๙.๙๙ ของจำนวนหุ้นทั้งหมด และได้รับความเห็นชอบ จากธนาคารแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ดังปรากฏในหนังสือรับรองของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ข้อ (๒๗) ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ซึ่งได้แก่ การรับจ้างทวงหนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม เป็นปกติธุระ ฯลฯ เมื่อบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัทฯ ให้ดำเนินการติดตามติดตามทวงถามหนี้ของบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) การดำเนินการ ของบริษัทฯ จึงมีลักษณะเป็นตัวแทนของบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในการติดตาม ทวงถามหนี้ บริษัทฯ จึงมีอำนาจติดตามทวงถามหนี้ของบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ ตามบทบัญญัติของกฎหมาย ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของบริษัท กรุงไทยธุรกิจบริการ จำกัด ที่ได้รับ มอบหมายให้ทำหน้าที่ทวงถามหนี้ของบริษัท ธนาकरกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จึงเป็นกรณีที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจกระทำการทวงถามหนี้ได้ตามข้อยกเว้นที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ (๒) เช่นเดียวกัน

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๗ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๙๔ ด้วยอำนาจแห่งมูลหนี้ เจ้าหนี้ย่อมมีสิทธิเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ อนึ่ง การชำระหนี้ ด้วยงดเว้นการอันใดอันหนึ่งก็ย่อมมีได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เจ้าหน้าที่ของบริษัท ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัท กรุงไทยธุรกิจบริการ จำกัด จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ทวงถามหนี้ตามสัญญาว่าจ้างระหว่างบริษัท ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) กับบริษัท กรุงไทยธุรกิจบริการ จำกัด ได้

(นายดิศทัต โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๕๘

ที่ นร ๐๙๐๒/๑๒๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอรื้อขอบเขตความหมายของคำว่า “การทวงถามหนี้” ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๒/ป ๑๓๙๑ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ขอบเขตความหมายของคำว่า “การทวงถามหนี้” ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ขอหารือเกี่ยวกับขอบเขตความหมายของคำว่า “การทวงถามหนี้” ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้สำนักงานกฤษฎีกา (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงการประสานนครหลวง และการไฟฟ้านครหลวง) สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวและมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต ใตฺตระกิตฺย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายกระบวนกรยุติธรรม

ฝ่ายกฎหมายกระบวนกรยุติธรรมทางแพ่ง

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๙๐๐-๑๓ ต่อ ๒๒๑๖ (นายณนัฏกจิฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๒๗๐๑

WWW.krisdika.go.th

WWW.lawreform.go.th

เรื่องเสร็จที่ ๗๑๕/๒๕๖๐

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ขอบเขตความหมายของคำว่า “การทวงถามหนี้”
ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๒/๓๙๖๔ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาความหมายของคำว่า “การทวงถามหนี้” ว่าจะต้องมีองค์ประกอบและเงื่อนไขอย่างไรจึงจะถือว่าเป็นการทวงถามหนี้ ในกรณีที่หนี้ยังไม่ถึงกำหนดชำระและลูกหนี้ยังไม่ผิดนัดชำระหนี้ แต่เจ้าหนี้ได้ส่งใบแจ้งหนี้ให้แก่ลูกหนี้ เช่น ส่งใบแจ้งหนี้ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ และอื่น ๆ ไปถึงลูกหนี้ จะถือว่าเป็นการทวงถามหนี้หรือไม่ โดยที่ประชุมคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ได้มีความเห็น “การทวงถามหนี้” หมายความว่า กรณีที่หนี้ถึงกำหนดชำระแล้วลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ นั้น เมื่อมีการทวงถาม จึงถือว่าเป็นการทวงถามหนี้ แต่อย่างไรก็ตามในที่ประชุมได้มีการอภิปรายว่าการการตีความเช่นนี้อาจเกิดช่องว่างของกฎหมายทำให้การปฏิบัติต่อลูกหนี้ในการทวงถามหนี้โดยไม่เหมาะสมก่อนที่ลูกหนี้จะผิดนัดชำระหนี้ได้ กระทรวงมหาดไทยจึงได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณาโดยคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย มีความเห็น “การทวงถามหนี้” ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ จะต้องแปลความตามความหมายทั่วไป คือ การเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ไม่ว่าหนี้จะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตามและหนี้นั้นไม่จำเป็นต้องถึงกำหนดชำระก็ได้ทั้งนี้ จึงไม่นำหลักการชำระหนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้ เนื่องจากหากตีความว่า มีความหมายเฉพาะหนี้ที่ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เท่านั้นก็จะทำให้ลูกหนี้ไม่ได้รับความคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า มีความจำเป็นในการตีความหมายของคำว่า “การทวงถามหนี้” ให้ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เกิดความชัดเจนและเป็นแนวทางที่ถูกต้องในการปฏิบัติของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ จึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนี้

(๑) การทวงถามหนี้หมายถึงการกระทำในลักษณะใด อยู่ภายใต้บังคับองค์ประกอบและเงื่อนไขใด จึงจะถือว่าเป็นการทวงถามหนี้

(๒) การส่งใบแจ้งหนี้ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ และอื่น ๆ ถือเป็น การทวงถามหนี้หรือไม่

(๓) การยึดทรัพย์กรณีมีการผิดสัญญา เช่น การยึดรถคืนของผู้ให้เช่าซื้อ ถือเป็น การทวงถามหนี้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหาหรือของกระทรวงมหาดไทย โดยผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง การประปานครหลวง และการไฟฟ้านครหลวง) ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้แทนสำนักอัยการสูงสุด ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การทวงถามหนี้หมายถึงการกระทำในลักษณะใด อยู่ภายใต้บังคับประกอบ และเงื่อนไขใดจึงจะถือว่าเป็นการทวงถามหนี้ นั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองลูกหนี้ไม่ให้ถูกทวงถามให้ชำระหนี้โดยไม่เหมาะสม ไม่เป็นธรรม หรือผิดกฎหมาย ดังปรากฏตามเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว^๑ ซึ่งกล่าวว่า “โดยที่การทวงถามหนี้ ในปัจจุบันมีการกระทำที่ไม่เหมาะสมต่อลูกหนี้ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ถ้อยคำที่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล อย่างรุนแรง การคุกคามโดยขู่เชิญการใช้กำลังประทุษร้าย หรือการทำให้เสียชื่อเสียง รวมถึงการให้ข้อมูลเท็จ และการสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่บุคคลอื่น ประกอบกับปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทวงถามหนี้ และการควบคุมการทวงถามหนี้ไว้เป็นการเฉพาะ สมควรมีกฎหมายในเรื่องดังกล่าว...” และพระราชบัญญัตินี้ได้คุ้มครองลูกหนี้กรณีนี้ที่ผู้ทวงถามหนี้ เป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันเป็นปกติธุระตามกฎหมายว่าด้วยการพนันไม่ว่าหนี้นั้นจะชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ก็ตามด้วย ซึ่งแตกต่างจากหนี้พนันตามมาตรา ๘๕๓^๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่กำหนดว่า การพนันหรือขันต่อนั้นไม่ก่อให้เกิดหนี้และสิ่งที่ได้ให้กันไปในการเล่นหรือขันตอ ก็จะทวงคืน ไม่ได้ เพราะเหตุมูลหนี้เป็นอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้ นอกจากนี้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มิได้มีบทบัญญัติเรื่องการทวงถามหนี้เพื่อกำหนดให้ในกรณีที่หนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลัง เจ้าหนี้ได้ให้ค่าเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว และหาก มีการกำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน และลูกหนี้มิได้ชำระหนี้ตามกำหนด ลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด

^๑เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การทวงถามหนี้ในปัจจุบันมีการกระทำที่ไม่เหมาะสมต่อลูกหนี้ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ถ้อยคำที่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอย่างรุนแรง การคุกคามโดยขู่เชิญ การใช้กำลังประทุษร้าย หรือการทำให้เสียชื่อเสียง รวมถึงการให้ข้อมูลเท็จและการสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่บุคคลอื่น ประกอบกับปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทวงถามหนี้และการควบคุมการทวงถามหนี้ไว้เป็นการเฉพาะ สมควรมีกฎหมายในเรื่องดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^๒มาตรา ๘๕๓ อันการพนันหรือขันต่อนั้น ท่านว่าหากก่อให้เกิดหนี้ไม่ สิ่งที่ได้ให้กันไปในการเล่นหรือขันตอ ก็จะทวงคืนไม่ได้ เพราะเหตุมูลหนี้เป็นอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้

ข้อบัญญัติที่กล่าวนั้น ท่านให้ใช้ตลอดถึงข้อตกลงเป็นมูลหนี้เป็นอย่างหนึ่งอย่างใดอันฝ่ายข้างเสียพนันขันตอหากทำให้แก่ อีกฝ่ายหนึ่งเพื่อจะใช้หนี้เงินพนันหรือขันต่อนั้นด้วย

ตามมาตรา ๒๐๔^๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เท่านั้น ดังนั้น แม้พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ จะมีได้มีบทนิยามคำว่า “การทวงถามหนี้” ไว้ แต่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ให้ผู้ทวงถามหนี้ต้องถือปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ เช่น ห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ลูกหนี้ เพื่อการทวงถามหนี้ เว้นแต่บุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการดังกล่าว (มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง^๔) กำหนดข้อปฏิบัติในการทวงถามหนี้ (มาตรา ๙) กำหนดให้ผู้ทวงถามหนี้ต้องแสดงหลักฐานการรับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้จากเจ้าหนี้ต่อลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ด้วย และเมื่อลูกหนี้ได้ชำระหนี้แก่ผู้ทวงถามหนี้แล้ว ให้ผู้ทวงถามหนี้ออกหลักฐานการชำระหนี้แก่ลูกหนี้ด้วย (มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง^๕) ห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะข่มขู่หรือใช้ความรุนแรง ดุหมิ่นเปิดเผยเกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่ผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องทราบ (มาตรา ๑๑ (๑) (๒) และ (๓)^๖) ห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิด (มาตรา ๑๒) และห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่ไม่เป็นธรรม (มาตรา ๑๓^๗) รวมถึงห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้หรือทวงถามหนี้ซึ่งมิใช่ของตนด้วย (มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง^๘) จึงอาจอนุมานได้ว่าการทวงถามหนี้เป็นการกระทำใด ๆ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเพื่อให้ลูกหนี้ชำระหนี้ตนเอง รวมถึงการทวงถามหนี้ที่ยังไม่มีกำหนด ชำระด้วย

^๓ มาตรา ๒๐๔ ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้วลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ถือว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว

ถ้าได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน และลูกหนี้มิได้ชำระหนี้ตามกำหนดไซ้ ท่านว่าลูกหนี้เป็นผู้ผิดนัด โดยมีพักต้องเตือนเลย วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ซึ่งได้กำหนดเวลาลงไว้อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้บอกกล่าว

“มาตรา ๘ ห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ เว้นแต่บุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการดังกล่าว

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้ทวงถามหนี้ขอรับชำระหนี้ ผู้ทวงถามหนี้ต้องแสดงหลักฐานการรับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้จากเจ้าหนี้ต่อลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ด้วย และเมื่อลูกหนี้ได้ชำระหนี้แก่ผู้ทวงถามหนี้แล้ว ให้ผู้ทวงถามหนี้ออกหลักฐานการชำระหนี้แก่ลูกหนี้ด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๑๑ ห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) การข่มขู่ การใช้ความรุนแรง หรือการกระทำอื่นใดที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกายชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของลูกหนี้หรือผู้อื่น

(๒) การใส่วาจาหรือภาษาที่เป็นการดูหมิ่นลูกหนี้หรือผู้อื่น

(๓) การแจ้งหรือเปิดเผยเกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่ผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๘ วรรคสอง (๒)

“มาตรา ๑๓ ห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมดังต่อไปนี้

(๑) การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ เกินกว่าอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) การเสนอหรือจูงใจให้ลูกหนี้ออกเช็คทั้งที่รู้อยู่ว่าลูกหนี้อยู่ในสถานะที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้

ประเด็นที่สอง การส่งใบแจ้งหนี้ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ และอื่น ๆ ถือเป็นการทวงถามหนี้หรือไม่ นั้น เห็นว่า การส่งใบแจ้งค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ หรือการส่งใบแจ้งรายการใช้บัตรเครดิตดังกล่าว เป็นการแจ้งจำนวนเงินที่จะต้องชำระในแต่ละช่วงเวลาของการให้บริการ เพื่อให้ผู้ใช้บริการทราบและมีระยะเวลาในการตรวจสอบและโต้แย้งจำนวนเงินดังกล่าวได้ จึงมิใช่เป็นการทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เว้นแต่การแจ้งจำนวนเงินดังกล่าวได้มีข้อความแจ้งให้ชำระจำนวนเงินด้วย ก็จะเป็นการทวงถามหนี้

ประเด็นที่สาม การยึดทรัพย์กรณีมีการผิดสัญญา เช่น การยึดรถคันของผู้ให้เช่าซื้อ ถือเป็นการทวงถามหนี้หรือไม่ นั้น เห็นว่า ผู้ให้เช่าซื้อจะมีสิทธิยึดทรัพย์ที่ให้เช่าซื้อหรือไม่ในกรณีโดยอ้อมเป็นไปตามสัญญาระหว่างผู้ให้เช่าซื้อและผู้เช่าซื้อ นอกจากนั้น ต้องคำนึงถึงประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้วย ดังนั้น หากการยึดรถคันของผู้ให้เช่าซื้อได้เป็นไปตามสัญญาและประกาศดังกล่าวแล้วก็ไม่ใช่เป็นการทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายดิศทัต โทตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๔ ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้

(๒) ทวงถามหนี้หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ซึ่งมิใช่ของตน เว้นแต่ในกรณีที่เป็หนี้ของสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตน หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย

ฯลฯ

ฯลฯ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ร.ต.ท. อาทิตย์ บุญญะโสภิต
นายศักดิ์ชัย แดงฮ่อ
นายชำนาญวิทย์ เตร่ตัน
นายรณภพ เหลืองไพโรจน์

อธิบดีกรมการปกครอง
รองอธิบดีกรมการปกครอง
รองอธิบดีกรมการปกครอง
รองอธิบดีกรมการปกครอง

ผู้จัดทำ

นายพิริยะ ฉันทดิลก
นายวิบูล ลีลลสมิต
นายวิกิจ มานะโรจน์กิจ
นายอาทิตย์ กุหลาบเพชร
นายอุทัย วงศ์ชนะภัย
นางสาวกัญญาธิดา จิตพุทธบูชาบุญ
นางสาวรัชฎา ปัญญาอดแก้ว
นายศักดิ์ชัย โรจนรัตน์
นายปรีชา ทิพย์มณฑา
นายจิระพงษ์ ราชสีห์
นางสาวชุตติญา ปัญญาจันทร์
นางอรุณี ใจดี

ผู้อำนวยการสำนักงานสอบสวนและนิติการ
ผู้อำนวยการส่วนอำนวยความสะดวก
หัวหน้ากลุ่มงานกำกับการทวงถามหนี้
เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
นิติกรชำนาญการ
เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
นิติกรชำนาญการ
นิติกรชำนาญการ
เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
นิติกรปฏิบัติการ
เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

**กลุ่มงานกำกับกิจการท่องเที่ยว
สำนักงานสอบสวนและนิติการ**

(ปรับปรุงครั้งที่ ๒)